

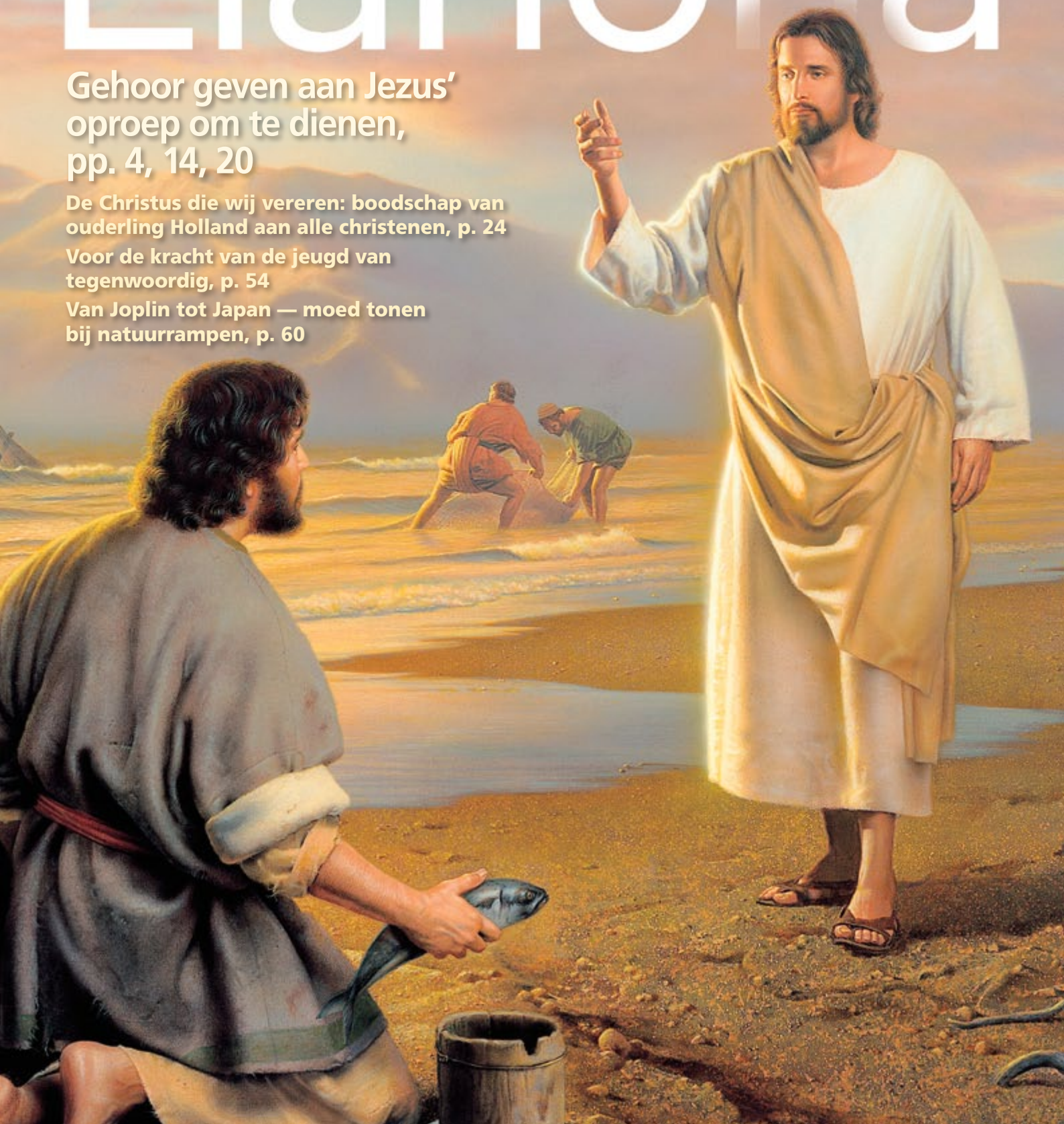
Liahona

Gehoor geven aan Jezus' oproep om te dienen, pp. 4, 14, 20

De Christus die wij vereren: boodschap van ouderling Holland aan alle christenen, p. 24

Voor de kracht van de jeugd van tegenwoordig, p. 54

Van Joplin tot Japan — moed tonen bij natuurrampen, p. 60

*Vijf waren wijs,
Rose Datoc Dall*

Tien maagden gingen de bruidegom tegemoet. 'Vijf van haar waren dwaas en vijf waren wijs.' De wijze maagden 'namen olie in haar kruiken, met haar lampen'. De dwaze maagden 'namen haar lampen mede, maar geen olie'. Toen het geroep klonk: 'De bruidegom, zie', gingen de dwaze maagden heen om olie te kopen. 'Doch [daar] kwam de bruidegom, en die gereed waren, gingen met hem de bruiloftsmaal binnen, en de deur werd gesloten.' (Zie Matteüs 25:1-13.)

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: Jezus' oproep om te dienen
President Thomas S. Monson
- 7** Huisbezoekboodschap: In tijd van nood in actie komen

HOOFDARTIKELEN

- 14** Thomas S. Monson: zijn plicht vervullen
Heidi S. Swinton
Ervaringen uit het leven van president Thomas S. Monson inspireren ons om zijn voorbeeld te volgen.
- 20** Een dag van dienstbetoon vieren
Kathryn H. Olson
Leden over de hele wereld droegen op een dag van dienstbetoon hun steentje aan de gemeenschap bij.

- 24** Samen de zaak van Christus dienen
Ouderling Jeffrey R. Holland
Een oproep aan christenen om de krachten te bundelen in stellingname, mededogen en begrip.

- 34** Tot geloof komen aan de einden der aarde
Michael R. Morris
Bekeerlingen in Ushuaia (Argentinië) beginnen een nieuw leven met het evangelie.

- 78** Vragen over onze kerk beantwoorden
Michael Otterson
Vijf ideeën om in gedachte te houden als je vragen over de kerk beantwoordt.

RUBRIEKEN

- 8** Notities aprilconferentie
- 10** Wat wij geloven: Het avondmaal — de Heiland indachtig zijn

- 12** Evangelieparels: Uw plicht leren kennen
Ouderling Joseph B. Wirthlin

- 19** Dienen in de kerk: Die ene dienen
Al VanLeeuwen

- 30** Ons gezin, ons thuis: Natuurrampen — we hoeven niet bang te zijn
Ouderling Stanley G. Ellis

- 38** Onder heiligen der laatste dagen

- 74** Kerknieuws

- 77** Ideeën voor de gezinsavond

OMSLAG

Vissers van mensen, Simon Dewey.

42

42 Het geloof behouden in een verwarde wereld

Bisschop Gérald Caussé

Vijf beginselen om ons geloof en getuigenis te behouden.

Kijk of je de Liahona kunt vinden die ergens in deze uitgave is verstopt.

Hint: in een fale.

54

46 Vraag en antwoord

Ik ben verslaafd geraakt aan pornografie. Het maakt mijn leven kapot. Wat kan ik doen om met die verslaving te breken?

48 Hoe weet ik wanneer ik vergeving heb ontvangen?

Ouderling Tad R. Callister

Als ik vergeving heb ontvangen, waarom voel ik me dan nog steeds schuldig?

51 Onze plek

52 Een offer maar ook een genoeg

Edward M. Akosah

Kon de Heer dienen belangrijker zijn dan het geld dat ik verdiende?

53 Mezelf in de tempel zien

Adriane Franca Leao

Ik wist dat ik in de tempel wilde trouwen, maar ik moest eerst de juiste keuzes maken.

54 Voor de kracht van de jeugd: een anker voor deze tijd

David L. Beck en Elaine S. Dalton

Hoe kan het nieuwe boekje Voor de kracht van de jeugd je helpen? Lees wat de algemeen jongemannenpresident en algemeen jongevrouwenpresidente daarover te zeggen hebben.

58 Mijn moeders voorbeeld

Erin Barker

Ook al was mijn moeder ziek, zij kon mij nog veel leren over liefhebben en dienen.

68

59 Bijzondere getuige: Vrouwen zijn belangrijk in de kerk!

Ouderling Quentin L. Cook

60 Gebeden, bedankbriefjes en natuurrampen

Marissa Widdison

Hoewel ze duizenden kilometers bij elkaar vandaan wonen, hebben Honoka en Maggie allebei gemerkt dat God in moeilijke tijden over ons waakt.

62 Schitterend idee

63 Ons prikbord

64 Jeugdwerk thuis: Ik kies ervoor om mijn leven te vullen met dingen die de Geest uitnodigen

66 Volg de profeet: Anderen leren dienen

Heidi S. Swinton

68 Bij Leute thuis

Adam C. Olson

Waar we ook wonen, we kunnen van ons huis een heilige plek maken.

70 Voor jonge kinderen

81 Figuren uit het Boek van Mormon

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper

Adviseurs: Keith R. Edwards, Christoffel Golden Jr., Per G. Malm

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Vincent A. Vaughn

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddredacteurs: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Assistent-redacteurs: Susan Barrett, Ryan Carr

Redactiemedewerkers: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirik, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Hoofdontwerpers: C. Kimball Bott, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Medewerkers ontwerp en productie: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gysi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhousebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: **Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.**

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2012 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
August 2012 Vol. 112 No. 8. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

VOOR VOLWASSENEN

'Tot geloof komen aan de einden der aarde' (p. 34) bevat de beke-
ringsverhalen van leden in de meest
zuidelijke stad van Argentinië. Op
liahona.lds.org vindt u meer foto's.

VOOR JONGEREN

Jongeren geven diverse tips hoe je een
pornografieverslaving kunt overwinnen
(zie p. 46). Nog een goede bron van hulp
is het werkboek voor verslavingsherstel
van de kerk, dat online in meerdere talen
beschikbaar is op recoveryworkbook.lds.org.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de
kerk is in veel talen op languages.lds.org te vinden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Avondmaal, 10

Bekering, 34, 46, 48

Boek van Mormon, 34, 40

Christendom, 24

Dienstbetoon, 4, 7, 14, 20,
58, 66, 70

Familiegeschiedenis, 38

Gehoorzaamheid, 52

Getuif, 42, 48

Getuigenis, 34, 42, 51

Gezin, 30, 54, 58, 59, 63

Heilige Geest, 19, 30, 34,
42, 48, 64

Hoop, 38

Huisbezoek, 7

Huwelijk, 53

Jezus Christus, 10, 24, 48

Kerkroepingen, 4, 19

Media, 46

Naastenliefde, 7, 19, 24,
58

Natuurrampen, 30, 60

Normen, 54

Offers, 52

Openbaring, 38, 40, 41

**Persoonlijke vooruit-
gang**, 51

Plicht, 4, 12, 14, 51, 73

Plicht jegens God, 51

Pornografie, 46

**Programma Geloof in
God**, 63

Samhorigheid, 20, 24

Tegenspoed, 30, 51, 60

Tempelwerk, 53

Uitgaan, 53

Verboden, 10

Vergeving, 48

Verslaving, 46

Verzoening, 48

Voorbeeld, 14, 58, 63, 66

Voorbereiding, 30

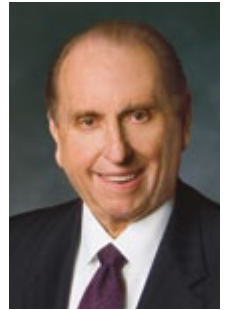
**Voor de kracht van de
jeugd**, 54

Vriendschap, 64

Vrouwen, 59

Zegeningen, 54

Zendingswerk, 34, 52, 78

President
Thomas S. Monson

JEZUS' oproep om te dienen

Wie op school heeft leren rekenen, weet wat een gemene deler is. Ook als heiligen der laatste dagen hebben we een gemene deler, iets wat ons bindt. Die gemene deler is de oproep die ieder krijgt om in Gods koninkrijk op aarde een taak te vervullen.

Mort u wel eens wanneer u ergens voor geroepen wordt? Of aanvaardt u elke gelegenheid om uw broeders en zusters te dienen met een dankbaar hart, wetende dat onze hemelse Vader zal zegenen wie Hij roept?

Ik hoop dat we het werkelijke doel van onze magnifieke kansen om te dienen niet uit het oog verliezen. De Heer spreekt over dat doel, het eeuwige doel, dat in de Parel van grote waarde is opgetekend: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'¹

Mogen wij altijd onthouden dat de mantel van het lidmaatschap in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet een cape van comfort is maar een

vacht van verantwoordelijkheid. Het is niet alleen onze plicht om onszelf te redden, maar ook om anderen de weg naar het celestiale koninkrijk van God te wijzen.

Als we het pad van dienst aan God bereidwillig bewandelen, komen we nooit in de positie van Shakespeares kardinaal Wolsey. Na een heel leven in dienst van zijn koning te zijn geweest, beklagde hij zich somber:

*Had ik maar half zo iju'rig God gediend
Als ik 't mijn koning deed, hij gaf mij niet,
Nu 'k oud en naakt ben, aan mijn vijand prijs.²*

Welk dienstbetoon verlangt de hemel van ons? 'De Heer verlangt het hart en een gewillige geest; en de gewilligen en de gehoorzamen zullen in deze laatste dagen het goede van het land Zion eten.'³

Ik ben onder de indruk van de woorden van president John Taylor (1808–1887): 'Als u uw roeping niet grootmaakt, zal God u verantwoordelijk houden voor diegenen die u had kunnen redden als u uw plicht had vervuld.'⁴

De bediening van Jezus onder de mensen is als een stralend licht van goedheid. 'Ik ben in uw midden als dienaar'⁵, verklaarde Jezus, terwijl Hij de benen van de kreupele kracht gaf, de ogen van de blinde zicht, de oren van de dove gehoor en het lichaam van de dode leven.

Met de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan leerde de Meester ons om andere mensen lief te hebben als onszelf.⁶ Met zijn antwoord aan de rijke jongeling leerde Hij ons om ons van zelfzucht te ontdoen.⁷ Met de spijziging van de vijfduizend leerde Hij ons om de behoeften van anderen te zien.⁸ En met de bergrede leerde Hij ons eerst het koninkrijk van God te zoeken.⁹

In de Nieuwe Wereld verklaarde de herrezen Heer: 'Gij weet de dingen die gij in mijn kerk moet doen; want de werken die gij Mij hebt zien doen, die zult gij eveneens doen; ja, hetgeen gij Mij hebt zien doen, juist dat zult gij doen.'¹⁰

Wij zijn anderen tot zegen als we dienen in de schaduw van 'Jezus van Nazaret, [die] is rondgegaan, wel-doende'.¹¹ God zegene ons met vreugde in het dienen van onze Vader in de hemel door zijn kinderen op aarde te dienen. ■

NOTEN

1. Mozes 1:39.
2. *Hendrik VIII*. In: William Shakespeare, verzameld werk. Vertaald door Willy Courteaux. Meulenhoff/Manteau, Amsterdam/Antwerpen (2007), derde bedrijf, tweede toneel, regels 456–458.
3. Leer en Verbonden 64:34.
4. *Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* (2001), p. 164.
5. Lucas 22:27.
6. Zie Lucas 10:30–37; zie ook Matteüs 22:39.
7. Zie Matteüs 19:16–24; Marcus 10:17–25; Lucas 18:18–25.
8. Zie Matteüs 14:15–21; Marcus 6:31–44; Lucas 9:10–17; Johannes 6:5–13.
9. Zie Matteüs 6:33.
10. 3 Nephi 27:21.
11. Handelingen 10:38.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

'Als wij ons best doen, zal Hij niet toelaten dat we falen. Hij zal ons grootmaken, zo nodig zelfs groter dan onze eigen talenten en mogelijkheden. [...] Het is een van de geweldigste ervaringen die een mens kan hebben.' (Ezra Taft Benson. In: *Onderwijzen — geen grotere roeping* [1999], p. 20.) Vertel eventueel over een gelegenheid dat u of iemand die u kent voelde dat de Heer uw of zijn of haar talenten en capaciteiten vergrootte. Nodig de gezinsleden uit om over hun eigen positieve ervaringen te vertellen door gehoor te geven aan 'Jezus' oproep om te dienen'.

JONGEREN

In de tempel dienen

Benjamin A.

Toen ik zeventien was, begon ik serieus over mijn toekomst na te denken. Ik vroeg mijn hemelse Vader hoe ik me op een zending en op het Melchizedeks priesterschap kon voorbereiden. Ik voelde dat ik vaker naar de tempel moest gaan, omdat het huis des Heren de plek was waar ik me het dichtst bij mijn hemelse Vader kon voelen.

Ik stelde mij ten doel in een jaar tijd duizend dopen te doen. Ik voelde echt de behoefte om dit doel te stellen. Ik vastte om te weten of ik dat inderdaad moest doen. Onze hemelse Vader gaf me antwoord en ik begon elke zaterdag naar de Tampicotempel (Mexico) te gaan.

Toen ik vijfhonderd dopen had gedaan, stelde ik me ten doel om familiehistorisch onderzoek naar mijn voorouders te doen. Ik ging zo in het onderzoek op, dat ik er tot laat in de avond nog mee bezig was. Ik vond vijftig namen en acht generaties voor mijn familiegeschiedenis. Ik was bij een deel van het tempelwerk voor hen betrokken.

Ik deed uiteindelijk meer dan dertienhonderd dopen. Daarnaast haalde ik mijn seminariediploma, ontving het Melchizedeks priesterschap en ben nu werkzaam als voltijd-zending, wat een van mijn grootste doelen was.

KINDEREN

Ik kan wat voor anderen doen

Ieder van ons kan wat doen om anderen te helpen. President Monson heeft gezegd dat we iedereen moeten liefhebben en te weten moeten komen hoe we anderen kunnen helpen.

Kijk naar de jongen in de boom. Zie je anderen om hem heen die hij zou kunnen helpen?

Wanneer je met je familie aan tafel zit, stel dan voor dat iedereen in het gezin vertelt wat hij of zij die dag heeft gedaan om iemand te helpen. Schrijf elke dag je eigen ervaringen met anderen helpen in je dagboek op.

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek het naar behoefte met de zusters die u bezoekt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

geloof, gezin, hulp

In tijd van nood in actie komen

Als huisbezoeksters is gezinnen versterken een van de doelen die we nastreven. De zusters die we bezoeken dienen te kunnen zeggen: 'Als ik problemen heb, weet ik dat ik zonder te vragen op de hulp van mijn huisbezoeksters kan rekenen.' Om te dienen moeten we aandacht hebben voor de noden van de zusters die we bezoeken. Wanneer we naar inspiratie zoeken, weten we hoe we in de geestelijke en materiële behoeften van de ons toegewezen zusters kunnen voorzien. Dan kunnen wij ze met onze tijd, vaardigheden, talenten, gelovige gebeden, en geestelijke en emotionele steun liefdevol tot hulp zijn in tijden van ziekte, overlijden en andere bijzondere omstandigheden.¹

De huisbezoeksters brengen het ZHV-presidium op de hoogte van leden met bijzondere behoeften zoals lichamelijke of emotionele aandoeningen, noodsituaties, geboorte, overlijden, handicaps, eenzaamheid of andere moeilijkheden. De ZHV-presidente rapporteert haar bevindingen vervolgens aan de bisschop. Onder zijn leiding coördineert ze de nodige hulp.²

Als huisbezoekster 'hebben wij [alle reden] om ons te verheugen', vanwege 'de zegen die Hij ons heeft geschonken, dat wij een werktuig in de handen Gods zijn gemaakt om dat grote werk teweeg te brengen' (Alma 26:1, 3).

Uit de Schriften

Matteüs 22:37–40; Lucas 10:29–37;
Alma 26:1–4; Leer en Verbonden 82:18–19

NOTEN

1. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 9.5.1; 9.6.2.
2. Zie *Handboek 2*, 9.6.2.
3. Henry B. Eyring. In: *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), pp. 120–121.

Wat kan ik doen?

1. Gebruik ik mijn gaven en talenten om anderen tot zegen te zijn?
2. Weten de zusters over wie ik vaak dat ik bereid ben ze te helpen wanneer ze in nood verkeren?

Uit onze geschiedenis

In de beginjaren van de kerk was het aantal leden beperkt en woonde men dicht bij elkaar. De leden konden snel hulp bieden wanneer iemand in nood verkeerde. Tegenwoordig zijn er ruim veertien miljoen leden over de hele wereld verspreid. Het huisbezoek maakt deel uit van het plan van de Heer om al zijn kinderen hulp te bieden.

'De enige manier waarop een zo grote kerk in een zo gevarieerde wereld steun en troost kon bieden, was door individuele dienstmaagden in de nabijheid van mensen met behoeften', zegt president Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium.

'[...] Elke bisschop en elke gemeentepresident heeft een ZHV-presidente op wie hij kan vertrouwen' vervolgt hij. 'Zij heeft huisbezoeksters die op de hoogte zijn van de problemen en behoeften van elke zuster. Via hen leert zij het hart van de mensen en hun gezinsleden kennen. Zij kan in behoeften voorzien en de bisschop helpen bij zijn roeping om voor individuele leden en gezinnen te zorgen.'³

Notities aprilconferentie

'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, (...) hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

Gebruik bij het doornemen van de teksten van de algemene aprilconferentie 2012 deze pagina's (en de Conferentienotities in toekomstige uitgaven) om u te helpen bij uw studie en om de recente leringen van de levende profeten, apostelen en andere kerkleiders beter toe te passen.

VERHALEN UIT DE CONFERENTIE

Een duurzaam fundament leggen

Als jongeman werkte ik bij een aannemer die funderingen en vloeren voor nieuwe huizen aanlegde. In de zomerhitte was het zwaar werk om de grond de pasvorm te geven waarin we het cement voor de fundering konden storten. Er waren geen machines. We deden alles met pikhouweel en schop. Duurzame funderingen aanleggen was hard ploeteren in die tijd.

Er kwam ook geduld aan te pas. Na het storten van de fundering moesten we het cement laten uitharden. Hoe graag we ook wilden opschieten met de klus, we wachtten ook altijd na het storten van de fundering voordat we de pasvormen weghaalden.

En een nieuwe bouwvakker zoals ik was nog meer onder de indruk van het kennelijk secure en tijdrovende karwei om betonijzer binnen de pasvormen te plaatsen voor extra

stevigheid van de uiteindelijke fundering.

Op soortgelijke wijze moeten we de grond voor ons fundament van geloof zorgvuldig gereedmaken om de stormen die in ieders leven komen te weerstaan. Die solide basis voor een fundament van geloof is persoonlijke integriteit.

Door steeds het goede te kiezen wanneer we voor een keuze gesteld worden, werken we aan de vaste grond onder ons geloof. Dat kan al vanaf jonge leeftijd, omdat iedere ziel immers de gave van de Geest van Christus meekrijgt. Met die Geest kunnen we weten of we iets wel of niet goed hebben gedaan in de ogen van God.

Die keuzes, vaak wel honderden per dag, zorgen voor de vaste grondslag waarop we ons bouwwerk van geloof bouwen.

Het metalen raster waar

de substantie van ons geloof omheen wordt gegoten, is het evangelie van Jezus Christus, met alle verbonden, verordeningen en beginselen ervan.

Een van de kernpunten van duurzaam geloof is de juiste inschatting van de benodigde uithardingstijd. (...)

Het uitharden gebeurt niet automatisch met het verstrijken van de tijd, maar tijd vergt het wel. Alleen maar ouder worden is niet voldoende. God en anderen voortdurend met hart en ziel dienen doet een getuigenis van de waarheid in onwrikbare geestelijke kracht veranderen.

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Bergen bedwingen', Liahona, mei 2012, p. 24.

Denkvragen

- Kunt u zich een keer voor de geest halen dat uw persoonlijke integriteit op de proef werd gesteld? Hoe reageerde u?
- Hoe wordt uw geestelijke fundament sterker als u God en andere mensen in geloof dient?

Overweeg hierover te schrijven in uw dagboek of het met anderen te bespreken.

Meer informatie over dit onderwerp: 'Faith' in 'Study by Topic' op LDS.org; Richard G. Scott, 'De karaktervormende kracht van geloof', *Liahona*, november 2010, pp. 43–46.

VUL DE OPEN PLEK IN

1. 'Wij kunnen van het kwaad en van goddeloosheid worden bevrijd door ons te wenden tot de leringen in de _____.'

(L. Tom Perry, 'De macht ter bevrijding', *Liahona*, mei 2012, p. 97.)

2. 'Wij hoeven ons zeker niet minder te voelen als het een ander _____.'

(Jeffrey R. Holland, 'De arbeiders in de wijngaard', *Liahona*, mei 2012, p. 31.)

4. 'Dit leven dient als voorbereiding op de eeuwige verhoging, wat betekent dat we te maken krijgen met _____.'

(Ronald A. Rasband, 'Bijzondere lessen', *Liahona*, mei 2012, p. 80.)

3. 'De waarheid en leer die we hebben ontvangen, is gekomen en zal blijven komen door middel van goddelijke _____.'

(D. Todd Christofferson, 'De leer van Christus', *Liahona*, mei 2012, p. 86.)

EEN TOESPRAAK IN TWEË WOORDEN

DOET U HET VOLGENDE:

1. Een wrok koesteren?
2. Roddelen?
3. Andere mensen buitensluiten?
4. Anderen benijden?
5. Anderen schade willen berokkenen?

DOE HET VOLGENDE IN PLAATS DAARVAN:

1. Wees vriendelijk.
2. Vergeef.
3. Communiceer vreedzaam.
4. Laat uw hart vervuld worden met Gods liefde.
5. Behandel anderen goed.

Aangepast overgenomen uit Dieter F. Uchtdorf, 'De barmhartigen krijgen barmhartigheid', *Liahona*, mei 2012, pp. 75, 76.

Antwoorden: 1. heilige Schriften; 2. voor de wind gaat; 3. openbaring; 4. obstakels.

Profetische belofte

'De Heilige Geest heeft op deze conferentie de waarheid bevestigd. Hij zal dat blijven doen

als u er al luisterend naar zoekt en als u de boodschappen van deze bevoegde dienstknechten van de Heer later bestudeert.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Bergen bedwingen', *Liahona*, mei 2005, p. 26.

Om de conferentietoespraken te lezen, ernaar te kijken of te luisteren, gaat u naar conference.lds.org.

Het avondmaal:

DE HEILAND INDACHTIG ZIJN

Het avondmaal is een heilige priesterschapsverordening die we elke zondag verrichten. Jezus Christus stelde deze verordening in toen Hij op aarde was en herstelde die in deze tijd door middel van de profeet Joseph Smith. Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'De verordening van het avondmaal maakt van de avondmaalsdienst de heiligste en belangrijkste bijeenkomst in de kerk.'¹

De Heer heeft ons geboden iedere zondag samen te komen en van het avondmaal te nemen (zie LV 20:75). Het brood en het water worden door Aäronisch-priesterschapsdragers gezegend en rondgediend aan de leden van de wijk of gemeente. Zij nemen van het avondmaal ter gedachtenis aan het lichaam en het bloed van Jezus Christus. Daarbij hernieuwen ze hun voornemen om de verbonden na te komen die ze bij hun doop met God hebben gesloten. Zij beloven in het bijzonder Jezus Christus altijd indachtig te zijn, zijn naam op zich te nemen en zijn geboden te onderhouden (zie LV 20:77).

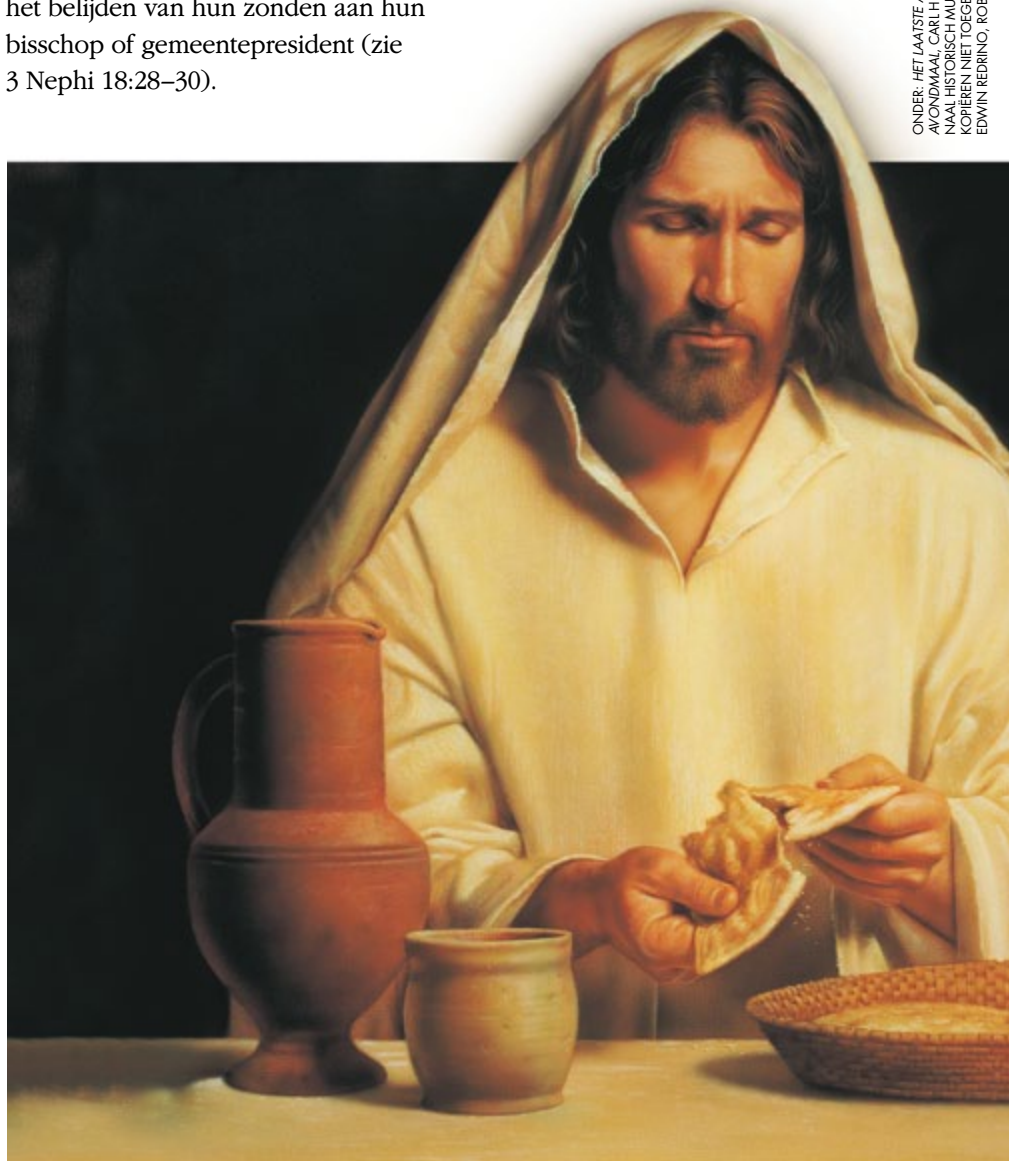
De juiste voorbereiding op deelname aan het avondmaal behelst bekering, het verlangen om de Heiland te volgen en 'een gebroken hart

en een verslagen geest' (3 Nephi 9:20). Nemen van het avondmaal is een wekelijkse gelegenheid tot zelf-onderzoek en hernieuwde toewijding. Eerbied en gebed dragen aan de beleving ervan bij. Leden die ernstige zonden hebben begaan, dienen niet van het avondmaal te nemen tot ze zich bekeerd hebben. Daaronder valt het belijden van hun zonden aan hun bisschop of gemeentepresident (zie 3 Nephi 18:28–30).

Waardig aan het avondmaal deelnemen resulteert in grote zegeningen. Denk bijvoorbeeld aan de vergeving van zonden, het gezelschap van de Heilige Geest en heiliging door de verzoening. ■

NOOT

1. Dallin H. Oaks, 'De avondmaalsdienst en het avondmaal', *Liahona*, november 2008, pp. 17–18.

ONDER: HET LAATSTE AVONDMAAL. SIMON DEWEY. RECHTS: HET LAATSTE AVONDMAAL. CARL HEINRICH BÜCH, MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM FREDERIKSBORG IN HILLERÖD (DENEMARKE). KOPEREN NIET TOEGESTAAN; SCHILDERIJ DEL PARSON; FOTOILLUSTRATIES EDWIN REDRINO, ROBERT MILNE EN CHRISTINA SMITH

.....
Zie voor meer informatie 1 Korintiërs 11:23–30; Leer en Verbonden 27:2.

1. Jezus Christus stelde het avondmaal de avond vóór zijn kruisiging onder zijn twaalf apostelen in (zie Lucas 22:19–20).

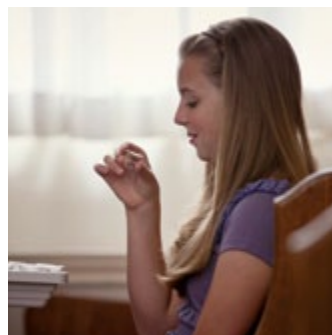
2. Na zijn opstanding heeft de Heiland het avondmaal in Amerika ingesteld (zie 3 Nephi 18:1–11).

3. Het avondmaal wordt op aanwijzing van de bisschop of gemeentepresident door dragers van het Aäronisch priesterschap voorbereid, gezegend en rondgediend.

4. Tijdens de avondmaalsdienst concentreren we ons op aanbidding en onthouden we ons van bezigheden die anderen kunnen afleiden.

5. We denken aan het leven, het voorbeeld, de leringen en de verzoening van de Heiland terwijl we eerbiedig van het avondmaal nemen.

‘We beseffen dat we allemaal fouten maken. We moeten onze zonden en fouten belijden tegenover onze hemelse Vader en de mensen die we gekwetst hebben, en we moeten ze verzaken. De sabbat is een uitstekende gelegenheid om onze offeranden aan de Heer te offeren.’

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De sabbat en het avondmaal’, *Liahona*, mei 2011, p. 8.

VRAGEN BEANTWOORDEN

Wie niet bekend zijn met onze zondagse bijeenkomsten, vragen zich wellicht af of andersgelovenden onze erediensten kunnen bijwonen en van het avondmaal nemen. Zij zijn meer dan welkom in de kerk. Het avondmaal is bedoeld om leden hun verbonden te helpen hernieuwen, maar als bezoekers eerbiedig van het avondmaal wensen te nemen, staat ze dat vrij.

UW plicht

LEREN KENNEN

Onze plicht herinnert ons eraan dat we rentmeester zijn van alles wat onze Schepper aan ons heeft toevertrouwd.

**Ouderling
Joseph B. Wirthlin
(1917–2008)**

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Joseph B. Wirthlin is op 11 juni 1917 in Salt Lake City (Utah) geboren. In 1986 is hij als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen gesteund. Het volgende artikel is gebaseerd op een toespraak die hij op 5 oktober 1980 als lid van het Eerste Quorum der Zeventig in de algemene conferentie heeft gehouden. Zie voor de volledige Engelstalige tekst de Ensign van november 1980 op ensign.lds.org.

De meesten van ons vinden het niet erg om te doen wat we *behoren* te doen als dat niet indruist tegen wat we *willen* doen. Er komen echter discipline en volwassenheid aan te pas om te doen wat we behoren te doen of we dat nu willen of niet. Plicht is maar al te vaak iets wat men van anderen verwacht en niet iets wat men zelf moet doen. Wat mensen denken en vinden en van plan zijn is allemaal wel erg belangrijk, maar wat ze *doen* telt het meest. Plicht is een oproep om zelfzucht af te werpen en het gemeenschappelijke welzijn van allen voor ogen te houden.

Laten we nooit vergeten dat onze plicht ons eraan herinnert dat we rentmeester zijn van alles wat onze Schepper aan ons heeft toevertrouwd. Wanneer we onze plicht gewillig en trouw vervullen, zal dat ons gelukkig maken. Wie louter geluk zoeken, komen bedrogen uit.

Geluk is immers een bijproduct en niet een doel op zich. We worden gelukkig door onze plicht te vervullen en het besef dat ons leven in harmonie is met God en zijn geboden. [...]

Iedere geslaagde man en vrouw in de wereldgeschiedenis was met zijn of haar plicht bekend en was erop gebrand die te vervullen. De Heiland had een volmaakt plichtsbef. Hoewel wat er van Hem werd geëist de menselijke vermogens ver te boven ging, onderwierp Hij Zich aan de wil van zijn Vader en vervulde Hij zijn goddelijke plicht door verzoening voor de zonden van het hele mensdom te brengen.

Joseph Smith was trouw aan zijn roeping en vervulde zijn plicht zelfs onder hevige vervolging en grote offers. Hij hield vol, hij volhardde en hij bracht de herstelling van het ware evangelie van Jezus Christus teweeg. [...]

President Spencer W. Kimball [1895–1985] heeft de opdracht aanvaard om het evangelie naar de einden der aarde te brengen. Hij volvoert zijn plicht getrouw en is een geweldig voorbeeld voor ons in alles wat hij doet om het evangelie van liefde te verspreiden. Het resultaat is een wereldwijde kerk en de vervulling van hedendaagse profetie.

Die geweldige mannen [...] hadden een pad kunnen kiezen dat aangenamer was dan waar hun plicht ze toe riep. Maar dat deden ze niet. Hun plicht leverde hun niet altijd gemak of plezier op. Hun plicht hield vaak grote offers en ontberingen in. Toch kozen zij voor hun plicht, die zij tegen elke prijs vervulden.

Het leven legt ons vele plichten op — sommige alledaags, andere van meer betekenis en groter belang. Tot onze plichten behoren het goede voorbeeld geven en elke gelegenheid

te baat nemen om anderen te sterken op hun steile levenspad omhoog. Dat kan door een bemoedigend woord, een compliment, een handdruk — door elke blijk van medeleven. Daarbij dienen we te bedenken dat we ons, door onze plichten goed te vervullen, tevens op de vervulling van eeuwige plichten voorbereiden. [...]

De absolute noodzaak om onze plicht thuis, in de kerk, in ons dagelijks werk en ook voor ons dierbare land na te komen [...] wordt levendig en prachtig beschreven door de Meesterleraar, Jezus de Christus. Hij verklaarde:

‘Immers, er is geen goede boom, die slechte vrucht voortbrengt, noch ook een slechte boom, die goede vrucht voortbrengt.

‘Want elke boom wordt aan zijn eigen vrucht gekend. Want van dorens leest men geen vijgen, en van een braamstruik oogst men geen druif.

‘Een goed mens brengt uit de goede schat zijns harten het goede voort en een slecht mens brengt uit de boze schat het boze voort. Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond.

‘Wat noemt gij Mij Here, Here, en doet niet wat Ik zeg?

‘Een ieder, die tot Mij komt

Tot onze plichten behoren het goede voorbeeld geven en elke gelegenheid te baat nemen om anderen te sterken op hun steile levenspad omhoog.

en mijn woorden hoort en ze doet, Ik zal u tonen aan wie hij gelijk is.

‘Hij is gelijk aan iemand, die bij het bouwen van een huis diep gegraven en het fundament op de rots gelegd heeft. Toen een watervloed kwam en de stroom tegen dat huis aansloeg, kon hij het niet aan het wankelen brengen, omdat het goed gebouwd was.

‘Doch wie hoort en het niet doet, is gelijk aan iemand, die een huis op de grond bouwt zonder fundament. Toen de stroom daar tegenaan sloeg, stortte het terstond in en het huis werd één grote bouwval’ (Lucas 6:43–49).

‘Wordt niet moede goed te doen’ (LV 64:33), broeders en zusters. Plichtsgetrouwheid is een kenmerk van ware discipelen van de Heer en de kinderen van God. Vervul uw plicht met verve. Wijk er niet van af. Verzaak niet uw belangrijkste taak, namelijk uw tweede staat behouden. Wees trouw aan uw plicht, want daardoor komt u tot God.

Ik geef u mijn innige en oprechte getuigenis dat dit de enige weg is naar geluk en een groeiend en bloeiend koninkrijk. ■

Nieuwe vertaling van de oorspronkelijke Engelstalige toespraak.

LINKS: FOTO CRAIG DIMOND; RECHTIS: VAN BOVEN NAAR BENEDEN: FOTO S'JED A. CLARK © IRI, JEFFREY ALIBED © DESERET NEWS, © DESERET NEWS/EN CHRISTINA SMITH

THOMAS S. MONSON: zijn plicht vervullen

Lang geleden besloot president Thomas S. Monson zijn plicht te vervullen om het werk van de Heer te doen en het voorbeeld van Jezus Christus te volgen

Heidi S. Swinton

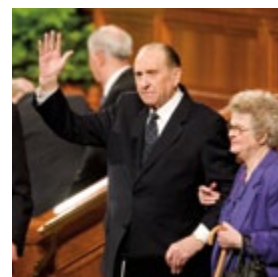
President Thomas S. Monson heeft vaak gezegd: 'Ik hou van het woord *plicht*.' Hij beschouwt die als 'iets heiligs'.¹ Over de vervulling van zijn plicht als zestiende president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zei hij: 'Ik beloof plechtig dat ik mijn leven, mijn kracht — alles wat ik te bieden heb — zal toewijden om [de Heer] te dienen en zijn kerk volgens zijn wil en inspiratie te leiden.'²

President Monson staat bekend om zijn hulp aan anderen. Menigmaal gaf hij bij een opdracht in het buitenland zijn kostuum en schoenen weg en keerde hij in vrijetijdskleding terug. Hij heeft er een gewoonte van gemaakt om vrienden en bekenden op te zoeken die bemoediging nodig hebben. Hij heeft talloze mensen in ziekenhuizen en verzorgingstehuizen een zegen gegeven, stevast gehoor gegeven aan de ingeving om iemand te bellen en op onnoemelijk veel begrafenisdiensten gesproken. Hij

bracht maaltijden langs, maar ook braadklare kippen, en boeken met een liefdevolle inscriptie. Zijn dagschema als president van de kerk staat bol van vergaderingen en afspraken, maar hij maakt altijd tijd vrij voor mensen — vaak één tegelijk. Hij zal de kerkgeschiedenis ingaan als iemand die om mensen gaf en dat liet zien door tijd voor ze vrij te maken.

Jezus Christus' voorbeeld van plichtsgetrouwheid

Aan president Monsons daden ligt zijn getuigenis van de Heer Jezus Christus ten grondslag. Hij zei: 'Hoewel Hij als Zoon van God op aarde kwam, hielp Hij de mensen om Zich heen nederig. Hij was uit de hemel gekomen om als sterveling op aarde te leven en Gods koninkrijk te vestigen. Zijn heerlijke evangelie heeft het denken van de wereld veranderd.'³ De Heiland gaf blijk van zijn plichtsbefes toen Hij verklaarde: 'Ik [ben] in de wereld [...] gekomen om de wil te doen

Van boven naar beneden: president Monson straalt liefde uit voor anderen terwijl hij scouts de handen schudt, neemt een geschenk in ontvangst (met zijn vrouw, Frances), helpt een meisje bij een eerstespadesteking en zwaait naar de aanwezigen in de algemene conferentie (met zijn vrouw).

Jezus Christus leerde in de synagoge en bij de bron. Hij zegende kleine kinderen en wekte de dochter van Jairo uit de dood op.

van mijn Vader' (3 Nephi 27:13). Met vastberadenheid en milddadigheid op basis van een eeuwig perspectief is Hij 'rondgegaan, weldoende [...] want God was met Hem' (Handelingen 10:38).

President Monson merkt op dat Jezus Christus de oproep tot plichtsvervulling als volgt beantwoordde: 'Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (Matteüs 26:39). De Heiland kende en gaf keer op keer gehoor aan zijn plicht om alle kinderen van zijn Vader te leiden, op te bouwen en te bemoedigen. President Monson heeft daarover gezegd: 'De Heiland was altijd bezig — met onderwijzen, getuigen en redden. Dat is ook onze plicht als lid.'⁴

Zijn plicht leren vervullen

President Monson groeide op in de wijk 6–7 in de ring Temple View in Utah. Daar leerde hij onder de leiding van verstandige priesterschapsleiders dat het zijn plicht was om zijn priesterschapstaken te vervullen. Ook verkreeg hij daar kennis en een getuigenis van het evangelie van Jezus Christus door middel van geïnspireerde leerkrachten.

In 1950 werd Thomas Spencer Monson op 22-jarige leeftijd als bisschop van de wijk 6–7 gesteund. Wat hij over plicht had geleerd, paste hij toe op degenen die hem de betekenis ervan hadden bijgebracht. Hij was vader van de wijk, president van de Aäronische priesterschap, hulpverlener aan armen en behoeftigen, nauwgezet verslaglegger en

'De Heiland was altijd bezig — met onderwijzen, getuigen en redden. Dat is ook onze plicht als lid.'

rechter in Israël. Zijn plichten waren talrijk, maar hij ging met zijn kenmerkende optimisme aan de slag.

Een van de taken van de bisschop was voor alle militairen uit de wijk een abonnement op de *Church News* en de *Improvement Era* te nemen en ieder maandelijks een brief te schrijven. Aangezien president Monson in de Tweede Wereldoorlog bij

de marine had gediend, besefte hij het belang van een brief van het thuisfront maar al te goed. Hij had maar liefst 23 wijkleden in militaire dienst, dus riep hij een zuster in de wijk om de verzending van de brieven op zich te nemen. Op een avond overhandigde hij haar de maandelijks stapel van 23 brieven.

'Bisschop, raakt u nou nooit eens ontmoedigd?' vroeg ze. 'Hier is weer een brief aan broeder Bryson. Dit is al de zeventiende brief die u hem stuurt zonder iets terug te horen.'

'Nou, deze maand gebeurt dat misschien wel', zei hij. En dat was ook zo. Het antwoord van broeder Bryson luidde: 'Beste bisschop, ik ben nie zo goed in het schrijven van brieven. Bedankt voor de *Church News* en de tijdschriften, maar vooral bedankt voor de brieven. Ik heb mijn leven gebeterd. Ik ben tot priester in het Aäronisch priesterschap geordend. Mijn hart loopt over. Ik ben een gelukkig mens.'

President Monson zag in die brief de praktische toepassing van de uitspraak: 'Doe uw plicht; doe uw best. Dan doet de Heer de rest.' Jaren later sprak hij ergens in een ringconferentie over zijn

ervaring met schrijven aan militairen. Na de bijeenkomst kwam een jonge man naar hem toe en vroeg: 'Bisschop, kent u me nog?'

Zonder aarzelen antwoordde president Monson: 'Broeder Bryson! Hoe gaat het met je? Wat doe je in kerk?'

De vroegere militair gaf met groot genoegen te kennen dat het goed met hem ging en dat hij in het presidium van zijn ouderlingenquorum werkzaam was. 'Nogmaals bedankt voor uw bezorgdheid om mij en de brieven die u mij altijd schreef. Ik heb ze bewaard.'⁵

Over dergelijke gebeurtenissen zei president Monson: 'Vaak zijn er niet meer dan kleine gestes nodig om iemand anders op te beuren en tot zegen te zijn: vragen naar iemands familie; een bemoedigend woord; een oprecht compliment; een kort bedankbriefje; een kort telefoontje. Als we opmerkzaam zijn en ingaan op de ingevingen die we krijgen, kunnen we veel goeddoen.'⁶

Onze plicht leren vervullen

'Naarmate wij in deze tijd in [Jezus Christus'] voetspoor treden, zullen ook wij in toenemende mate anderen tot zegen zijn', zei president Monson. Jezus nodigt ons uit om van onszelf te geven: "Zie, de Here verlangt het hart en een gewillige geest."⁷

Onze profeet verstaat onder plicht dat we onze ambities, successen, gemakken of pleziertjes opzijzetten en ons op het welzijn van anderen richten. President Monson heeft gezegd: 'Waar geluk vinden we alleen als we het buiten onszelf zoeken. Niemand heeft ooit de zin van het leven ontdekt zonder eerst zijn ego opzij te hebben gezet om zijn medemens te dienen. Anderen dienen houdt verband met plicht: het vervullen ervan geeft ware vreugde.'⁸

Vriendschap maakt anderen dienen volgens hem een stuk makkelijker. 'Een vriend vindt het belangrijker om mensen te helpen dan erkenning te krijgen', zegt hij. 'Een

Toen president Monson vroeg of allen wilden opstaan voor wie de ringpresident iets betekend had, stonden uiteindelijk alle aanwezigen op.

‘Vaak zijn er niet meer dan kleine gestes nodig om iemand anders op te beuren en tot zegen te zijn.’

vriend bekommert zich om anderen. Een vriend heeft lief. Een vriend luistert. En een vriend steekt de helpende hand uit.’⁹

Jaren geleden woonde president Monson een ringconferentie bij in Star Valley (Wyoming, VS) met de opdracht om een nieuw ringpresidium te roepen. Maar hij deed meer. Hij raakte het hart van alle aanwezigen met een simpel gebaar van liefde toen hij E. Francis Winters onthief, die 23 jaar als ringpresident had gefungeerd.

Op de dag van de ringconferentie was elke zitplaats in het gebouw bezet. Iedereen leek ‘in stilte *dank u te zeggen* tegen deze edele leider’, die zich duidelijk met hart en ziel aan zijn plicht had toegewijd. Toen president Monson opstond om te spreken, vertelde hij hoe lang president Winters de ring gepresideerd had en ‘voor iedereen in die vallei een voortdurende steunpilaar geweest’ was. Opeens kreeg hij een ingeving om iets te doen wat hij nog nooit gedaan had en sindsdien ook nooit meer gedaan heeft. Hij vroeg allen voor wie president Winters iets betekend had, op te staan. Het resultaat was verbazingwekkend. Alle aanwezigen stonden op.

President Monson vertelde de mensen in de zaal, van wie velen in tranen: ‘U geeft niet alleen uw eigen gevoelens weer, maar tevens de dankbaarheid van God voor een goed leven.’¹⁰

Het getuigenis van onze profeet aangaande plichtsvervulling

President Monson heeft ons de volgende bemoedigende leringen over plichtsvervulling gegeven:

‘Ongeacht onze roeping of angsten, moeten wij bidden, heengaan en doen. Ook mogen wij de woorden van de Meester, de Heer, Jezus Christus, niet vergeten. Hij heeft beloofd: “Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.”¹¹

‘Wij kunnen elkaar sterken; wij hebben het vermogen om de onopgemerkte op te merken. Als wij ogen hebben die zien, oren hebben die horen en een hart dat weet en voelt, dan kunnen wij de mensen die onder onze verantwoordelijkheid vallen de hand reiken en redden.’¹²

‘Niemand van ons leeft in afzondering — in onze stad, ons land of onze wereld. Er is geen scheidslijn tussen

onze voorspoed en de armoede van onze medemens.’¹³

‘Er zijn [knieën] te schragen, handen vast te pakken, geesten te bemoedigen, harten te inspireren en zielen te redden.’¹⁴

‘Als we voor onze Schepper zullen verschijnen, zal Hij ons waarschijnlijk niet vragen: “Hoeveel functies heb je bekleed?”, maar eerder: “Hoeveel mensen heb je geholpen?”¹⁵

‘In ons dagelijks leven ontdekken we talloze kansen om het voorbeeld van de Heiland te volgen. Is ons hart afgestemd op zijn

leringen, dan ontdekken we de onmiskenbare nabijheid van zijn goddelijke hulp. Het lijkt wel of we in dienst van de Heer zijn; en dan ontdekken we dat we, als we inderdaad in dienst van de Heer zijn, recht hebben op de hulp van de Heer.’¹⁶

‘Door te leren van Hem, door te geloven in Hem, door Hem te volgen, kunnen wij worden zoals Hij. Onze gelaatsuitdrukking kan veranderen, ons hart kan worden verzacht, onze tred versneld, onze zienswijze verrijkt. Het leven wordt wat het behoort te worden.’¹⁷

Net als onze profeet, president Thomas S. Monson, kunnen wij besluiten onze plicht te vervullen om het werk van de Heer te doen en het voorbeeld van Jezus Christus te volgen. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Stumbling Blocks, Faith, and Miracles’, *Liahona*, juni 1996, p. 20; ‘Happy Birthday’, *Ensign*, maart 1995, p. 59.
2. Thomas S. Monson, ‘Terugkijken en vooruitgaan’, *Liahona*, mei 2008, p. 90.
3. Thomas S. Monson, ‘De bruggenbouwer’, *Liahona*, november 2003, p. 68.
4. Thomas S. Monson, ‘Met alle ijver’, *Liahona*, november 2004, p. 56.
5. Zie Thomas S. Monson, ‘The Call of Duty’, *Ensign*, mei 1986, p. 39.
6. Thomas S. Monson, ‘Drie doelen tot leidraad’, *Liahona*, november 2007, p. 120.
7. Thomas S. Monson, ‘De geschenken van Kerstmis’, *Liahona*, december 2003, p. 2.
8. Thomas S. Monson, ‘The Lord’s Way’, *Ensign*, mei 1990, p. 93.
9. Thomas S. Monson, ‘De reddende hand’, *Liahona*, juli 2001, p. 59.
10. Thomas S. Monson, ‘Uw eeuwige thuis’, *Liahona*, juli 2000, p. 70.
11. Thomas S. Monson, ‘Ze bidden en gaan’, *Liahona*, juli 2002, p. 57.
12. Thomas S. Monson, ‘Oproep tot dienen’, *Liahona*, januari 2001, p. 58.
13. Thomas S. Monson, ‘In Search of the Abundant Life’, *Tambuli*, augustus 1988, p. 4.
14. Thomas S. Monson, ‘O, vast als een rotssteen’, *Liahona*, november 2006, p. 68.
15. Thomas S. Monson, ‘Faces and Attitudes’, *New Era*, september 1977, p. 50.
16. Thomas S. Monson, ‘Windows’, *Ensign*, november 1989, p. 69.
17. Thomas S. Monson, ‘De weg van de Meester’, *Liahona*, januari 2003, p. 4.

DIE ENE DIENEN

Al VanLeeuwen

Als beginnend eerstejaarsstudent sloot ik al snel vriendschap met twee andere eerstejaarsstudenten. De een kwam van een veeboerderij en de ander van een landbouwbedrijf. Onze vriendschap was best opmerkelijk — twee nuchtere jongens van het platteland uit het westen en een stadsjongen met een vlotte babbel uit het oosten van de Verenigde Staten. Na afronding van onze studie keerden zij terug naar huis om hun boerenbedrijf op te pakken. Ik ging de zakenwereld in.

We hielden elkaar aan de hand van jaarlijkse kerstkaartjes en af en toe een telefoontje op de hoogte van de ontwikkelingen in ons leven. Rond mijn vijfendertigste was ik al twee keer een periode scoutleider geweest. Later, toen ik mijn tweede ‘ronde’ als kinderkamer-assistent erop had zitten, waren mijn twee vrienden werkzaam in een bisschop. Na verloop van tijd ging ik mijn roepingen vergelijken met die van mijn vrienden en begon ik me ongewenst en overbodig te voelen.

Toen ik dik in de veertig was, kon ik dagen kniezen over het feit dat anderen tot leidinggevende functies geroepen werden. Telkens wanneer iemand tot een leidinggevende functie op wijk- of ringniveau werd geroepen, fluisterde Satan me in dat ik niet waardig was of onvoldoende geloof had voor een dergelijke roeping. Ik kon die gedachten door gebed en studie verstandelijk wel van me afzetten, maar mijn gevoel van eigenwaarde bleef wel een heikel punt. Op mijn vijftigste ‘gewoon ouderling’ zijn en basketbalwedstrijden voor de jeugd fluiten terwijl mijn vrienden in een ringpresidium werkzaam waren, was niet bepaald wat ik voor ogen had gehad.

Toen gebeurde er iets waardoor ik het evangelie anders ben gaan bekijken. Op een

zondag hielp ik mijn vrouw met haar jeugdwerkklas vol drukke zevenjarigen. Aan het begin van de participatieperiode zag ik een van de kinderen stijf in haar stoel zitten. Ze voelde zich duidelijk niet goed. De Geest fluisterde mij in dat ze troost nodig had, dus ging ik bij haar zitten en vroeg wat er scheelde. Ze antwoordde niet maar leek erg overstuur en ik begon zachtjes voor haar te zingen.

In het jeugdwerk waren ze bezig een nieuw lied te leren. Toen we ‘Als ik luister met mijn hart, dan hoor ik Jezus’ stem’¹ zongen, werd mijn ziel geheel en al van licht en warmte vervuld. Ik voelde me door eeuwige armen van liefde omsloten. Ik besepte dat onze hemelse Vader het gebed van dit meisje had gehoord en dat ik daar was om de troost te bieden die Hij haar wilde schenken. Mijn geestelijk begrip werd geopend en ik ontving een getuigenis van de liefde van onze Heiland voor haar, voor al zijn kinderen en voor mij. Ik wist dat Hij erop vertrouwde dat ik iemand in nood zou helpen en dat ik was waar Hij me wilde hebben. Ik heb geleerd dat wij zijn handen zijn wanneer we die ene tot hulp zijn.

Ik verheug me in iedere gelegenheid om te dienen. Ik probeer waardig te blijven om de ingevingen van de Geest te voelen en daar te zijn waar mijn hemelse Vader me nodig heeft om een van zijn kinderen te helpen. ■

NOOT

1. Sally DeFord, ‘Als ik luister met mijn hart’, *Overzicht participatieperiode 2011*, p. 28.

HOEVEEL MENSEN HEB JE GEHOLPEN?

‘Als we voor onze Schepper zullen verschijnen, zal Hij ons waarschijnlijk niet vragen: “Hoeveel functies heb je bekleed?”, maar eerder: “Hoeveel mensen heb je geholpen?” In werkelijkheid kun je de Heer eigenlijk niet liefhebben tot je Hem dient door zijn kinderen te dienen.’

President Thomas S. Monson, ‘Faces and Attitudes’, *New Era*, september 1977, p. 50.

Londen (Engeland)

Bangalore (India)

Een dag van

Kathryn H. Olson
Welzijnszorg

Gebouwen schoonmaken, vloeren dweilen, leerlingen lesgeven, voedsel inzamelen, immigranten helpen, weduwen bezoeken, onkruid wieden en scholen schilderen. Dit is een kleine greep uit de vele dienstbetoonprojecten die kerkleden het afgelopen jaar op uitnodiging van het Eerste Presidium hebben verricht ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van het welzijnsprogramma. De projecten hebben een positieve uitwerking gehad op de gevers en de ontvangers van de hulp. Veel gemeenschappen over de hele wereld zijn ten goede veranderd.

Londen (Engeland)

Kerkleden in Londen vierden de gelegenheid door Tottenham te helpen opruimen, een stad waar in augustus 2011 rellen waren geweest. In een regionaal park staken vrijwilligers de handen uit de mouwen om onkruid te wieden, bloemenperken aan te leggen en rommel op te ruimen.

Andere leden zetten zich in een kinderverpleeghuis in. Ze maakten tuinpaden weer netjes en het terrein van het opvanghuis uitnodigender voor de kinderen en hun verwanten. Charlotte Illera hielp bij de coördinatie van het project. 'Het was echt hard werken, maar het gaf ook echt veel voldoening', zegt ze. 'Zelfs iets kleins als de vloer aanvegen kan al veel helpen. Je hoeft niet per se ergens een geweldig talent voor te hebben. Gewone kleine dingen betekenen vaak veel voor andere mensen.'

Rudi Champagnie gaf zijn kijk op de inspiratie achter de uitnodiging van het Eerste Presidium om de handen uit de mouw te steken: 'Ik denk dat deze openbaring bedoeld was om ons dichter tot elkaar te brengen — om de gemeenschap in te trekken, om nieuwe mensen te leren kennen.' Hij zegt verder: 'De leden betrokken zien raken bij de gemeenschap is gewoon geweldig. Er zelf bij betrokken zijn is nog mooier.'

Bujumbura (Burundi)

dienstbetoon vieren

Mijn getuigenis is erdoor versterkt en ik wil graag meer doen.'

Hongkong (China)

Volwassen leiders van de jeugd in de ring Hongkong (China) vroegen het jongerencomité hun eigen dienstbetoonproject te kiezen. De jongeren gingen in hun gebied na waar zoal behoefte aan was en besloten kinderen uit gezinnen met een laag inkomen op een plaatselijke school les te geven. Ongeveer 125 jongelui gaven meer dan 80 schoolkinderen les over talenten ontwikkelen, gezond voedsel bereiden, gezinsbijeenkomsten houden en echte vriendschappen smeden.

'Het ging hier zeker niet om een kortstondig resultaat', zegt Anita Shum, jongevrouwenpresident van de ring. 'Wat de jongeren met de kinderen hebben gedaan, kan een blijvende uitwerking hebben.' Ze voegt eraan toe dat de jongeren nu goede herinneringen en ervaringen hebben opgedaan die ze eeuwig tot zegen zullen zijn.

Accra (Ghana)

Leden in Accra (Ghana) besteedden hun dag van dienstbetoon aan scholen schilderen, straten en goten schoonvegen, en terreinen rond ziekenhuizen en klinieken opruimen.

Emma Owusu Ansah van de ring Accra-Christiansborg (Ghana) was betrokken bij de planning van hun dag. 'Als kerkleden samenkomen is dat goed voor de onderlinge band en het maakt gehoorzaamheid aan een beginsel als dienstbetoon een stuk makkelijker', zegt ze. De leden sloten het project met een getuigenisbijeenkomst af. Zuster Ansah merkt op: 'Toen ik zo naar de getuigenissen luisterde, besepte ik hoeveel we missen wanneer we anderen niet helpen.'

Toen president Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, de uitnodiging voor deelname aan de dag van dienstbetoon liet uitgaan, noemde hij de saamhorigheid die de projecten tot gevolg zouden hebben: 'Een [...] evangeliebeginsel dat mij tot leidraad is geweest in het welzijnswerk, is de kracht en de zegen van

Falls Church (Virginia, VS)

GEVOELENS VAN NAASTENLIEFDE

‘De Heer houdt Zich aan zijn belofte jegens u als u zich aan die van u houdt. Als u anderen voor Hem dient, laat Hij u zijn liefde voelen. Na verloop van tijd zullen gevoelens van naastenliefde deel van u gaan worden. En de belofte van Mormon zal in uw hart worden gelegd als u anderen blijft dienen, en dan zal het wel met u zijn.’

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ‘Een getuige’, Liahona, november 2011, p. 68.

eensgezindheid. Als we de handen ineenslaan om de behoeftigen te dienen, zal de Heer onze harten verenigen.’¹

Córdoba (Argentinië)

Ondanks de regen leverden 1601 heiligen der laatste dagen uit vijf ringen in Córdoba (Argentinië) op een dag in oktober bij elkaar opgeteld 10.234 uur aan dienstbetoon in een verpleeghuis. De leden namen vooraf ingezamelde kleding, voedselwaren en hygiënepakketten mee. Ze verzorgden de tuin, verfdde muren en banken, en traden op in talentenshows. Diverse zusters verleenden gratis haar-, voet- en handverzorging.

‘Ik weet dat het project niet alleen hun heeft geholpen, maar mij ook’, zei de veertienjarige Rocío B. na afloop van het project. ‘Ik wist dat ik iets goeds deed en dat mijn hemelse Vader blij met me was.’

São Paulo (Brazilië)

Leden uit de ring São Paulo (Brazilië) voelden zich geïnspireerd om suiker, olie, rijst en bonen in te zamelen en het voedsel aan twee liefdadigheidsinstellingen te schenken. Vervolgens brachten ze betrokkenen van de instellingen de basisbeginselen van een voedselvoorraad bij. Andere leden gaven

mensen uit de ring en de gemeenschap training op het gebied van scholing, financiën en werk, zodat ze met betere vaardigheden meer kans maken op de arbeidsmarkt.

‘De mensen die we uitnodigden, waren verrukt over het werk dat de kerk deed. Velen kenden ons niet eens, maar hielden er een goed gevoel aan over’, zegt Kátia Ribeiro, een van de leden uit de ring. ‘Onder de leden heerste een gevoel van saamhorigheid en hulpvaardigheid, en de mensen die we konden helpen waren erg dankbaar.’

Falls Church (Virginia, VS)

Leden in Falls Church (Virginia, VS) beleefden vreugde aan de hulp die ze aan twee opvangcentra voor

daklozen boden. Onder het schrobben van een muur zei Adeana Alvarez tegen een medelid uit de wijk: ‘Ik heb een frustrerende week achter de rug. Ik kan de frustratie heerlijk op deze muur botvieren! We hebben allemaal wel eens hulp nodig en het is goed om wat voor anderen te doen.’

Een ander lid van de wijk, Anne Sorensen, merkte op: ‘Het is een geweldige manier om bij je eigen gemeenschap betrokken te zijn. Ik beseft nu veel beter wat die organisatie allemaal doet. Telkens wanneer ik hier nu langsrijd, denk ik aan de mensen die hier cursussen volgen. Ik hoop dan dat het werk dat we gedaan hebben hun laat voelen dat ze er niet alleen voor staan om een beter leven voor zichzelf op te bouwen.’

Tokorozawa (Japan)

Op een basisschool in Tokorozawa (Japan) hielden kerkleden een seminar voor vijftig ouders en leerkrachten over de jaarvoorraad. Vanwege de aardbeving van maart 2011 wilden de mensen uit de buurt graag leren hoe ze zich op natuurrampen konden voorbereiden. In het bijzonder ging de belangstelling uit naar het aanleggen van een voedselvoorraad.

‘Ondanks de grote aardbeving in het oosten van Japan had ik nog niets ondernomen om

voorbereid te zijn', zei een van de deelnemers. 'Ik ben blij dat ik er wat van heb opgestoken. Ik wil een plek maken voor een voedselvoorraad om mijn dierbare gezin te beschermen.'

Akihito Suda, lid uit de ring Musashino (Japan), merkte dat het licht van Christus de mensen in de gemeenschap raakte toen de leden lieten zien welke voorbereidingen ze hadden getroffen voor noodgevallen. 'Christus is het licht der wereld', zegt hij. 'Zijn leringen verlichten de gemeenschap.'

Tallinn (Estland)

Kerkleden in Tallinn (Estland) hielpen behoeftige mensen uit de buurt een dag met onderhoudswerkzaamheden aan hun woning. Sommige deelnemers hakten hout en schepden kolen, anderen reinigden tapijt, vervingen gordijnen, wisten ramen en maakten muren schoon.

Maila Chan ging met leden van haar gezin naar een vrouw op leeftijd en hakte hout voor haar. 'Ik ben als moeder zo blij dat we als gezin zo'n fijne ervaring hebben gehad', zegt ze. 'Het is geweldig dat je door anderen te helpen helemaal niet meer aan je eigen problemen denkt. Ik weet dat wij door anderen te dienen louter onze God dienen.'

Margit Timakov merkt ook op: 'Door mijn

eigen taken aan de kant te leggen en mij geheel en al te richten op de hulp aan iemand anders, ben ik gaan inzien welke kracht er werkelijk van offers uitgaat. We hoeven ons niet af te vragen waarom en of we iets anders hadden kunnen doen. We bieden gewoon onze hulp aan. We helpen omdat we om mensen geven. We helpen omdat we Christus' voorbeeld willen volgen.'

De vruchten van onze arbeid

Uit de getuigenissen van wie zich voor hun gemeenschap overal in de wereld hebben ingezet, blijkt dat we door anderen te helpen een sterker getuigenis en een beter gevoel over onszelf krijgen. President Eyring bevestigde dat we gezegend worden voor onze hulpvaardigheid: 'Namens de Meester dank ik u voor uw werk en uw hulp aan de kinderen van onze hemelse Vader. Hij kent u en Hij ziet uw inspanningen, ijver en offers. Ik bid dat Hij u de zegen verleent om de vruchten van uw arbeid terug te zien in het geluk van de mensen die u hebt geholpen en met wie u namens de Heer hulp hebt geboden.'² ■

NOTEN

1. Henry B. Eyring, 'Mogelijkheden tot goeddoen', *Liahona*, mei 2011, p. 25.
2. Henry B. Eyring, *Liahona*, mei 2011, p. 26.

VRAGEN BEANTWOORDEN

Bij het zien van Mormoonse Helpende Handen in de gemeenschap vragen sommigen zich wellicht af of kerkleden alleen medeheiligen der laatste dagen helpen of ook mensen van andere geloofsrichtingen. Wij helpen uiteraard beiden. Wij streven ernaar anderen te helpen zoals de Heiland dat deed, of dat nu bladeren harken bij de burens of goederen verzenden en distribueren na een natuurramp is. Onze hulp richt zich op anderen, ongeacht hun geloof of cultuur.

ERKENNING IN DE GEMEENSCHAP

De wereldwijde dag van dienstbetoon had overal eenzelfde uitwerking op de plaatselijke bevolking. Veel voorbijgangers bleven staan en stelden deelnemers aan het dienstbetoonproject vragen over de kerk. De leden gaven vaak hun getuigenis.

In uiteenlopende delen van de wereld prezen overheidsfunctionarissen de inzet van kerkleden. Zo riep het hoofd van de woonwijk Kisanga in Lubumbashi (Democratische Republiek Kongo) in een radio-interview op de dag van dienstbetoon mensen van andere godsdiensten op om het voorbeeld van 'de mormonen' te volgen en zich voor de gemeenschap in te zetten.

Over de inzet van driehonderd leden

van de kerk in Londen merkte de burgemeester, Boris Johnson, op: 'Nu, meer dan ooit, is het fantastisch om betrokken Londenaren te zien — vrijwilligers — die in groten getale zijn komen opdagen.'

Gouverneur Dannel Malloy van de staat Connecticut (VS) en gouverneur Robert McConnell van de staat Virginia (VS) deden een verklaring uitgaan ter ere van de dagen van dienstbetoon in hun staat. Gouverneur Malloy verklaarde: 'Wij zijn De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen erkentelijk voor de geboden hulp aan anderen en [voor de] uitnodiging aan alle inwoners ongeacht gezindte en levensomstandigheden om zich bij de viering van hun jubileumjaar van dienstbetoon aan te sluiten.'

**Ouderling
Jeffrey R. Holland**

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

SAMEN

de zaak van Christus dienen

Dit artikel is een verkorte weergave van een toespraak, gehouden op 10 maart 2011 in Salt Lake City voor een groep nationale christelijke leiders.

Vrienden, u en ik weten dat zonde en zedelijk verval overal om zich heen grijpen in de hedendaagse wereld, vooral onder jongeren. En het verergert met de dag. U en ik maken ons in zoveel opzichten zorgen over de toename van pornografie en armoede, mishandeling en abortus, seksuele losbandigheid (zowel heteroseksueel als homoseksueel), geweld, wreedheid, ruwheid en verleidingen, zaken die zelfs bij u thuis via uw dochters mobiele telefoon of uw zoons iPad doordringen.

Toch moet het voor welwillende mensen die God liefhebben en de naam van Christus op zich genomen hebben, mogelijk zijn om samen op te komen voor de zaak van Christus en pal te staan tegen zonde. In dat opzicht hebben we alle recht om doortastend te zijn en geloof te tonen, want ‘als God vóór ons is, wie zal tegen ons zijn?’ (Romeinen 8:31.)

In dat geloofsvertrouwen dient en predikt, onderwijst en arbeidt u, en ik eveneens. En ik geloof dat we daarbij ook mogen vertrouwen op het volgende vers in Romeinen: ‘Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen

VRAGEN BEANTWOORDEN

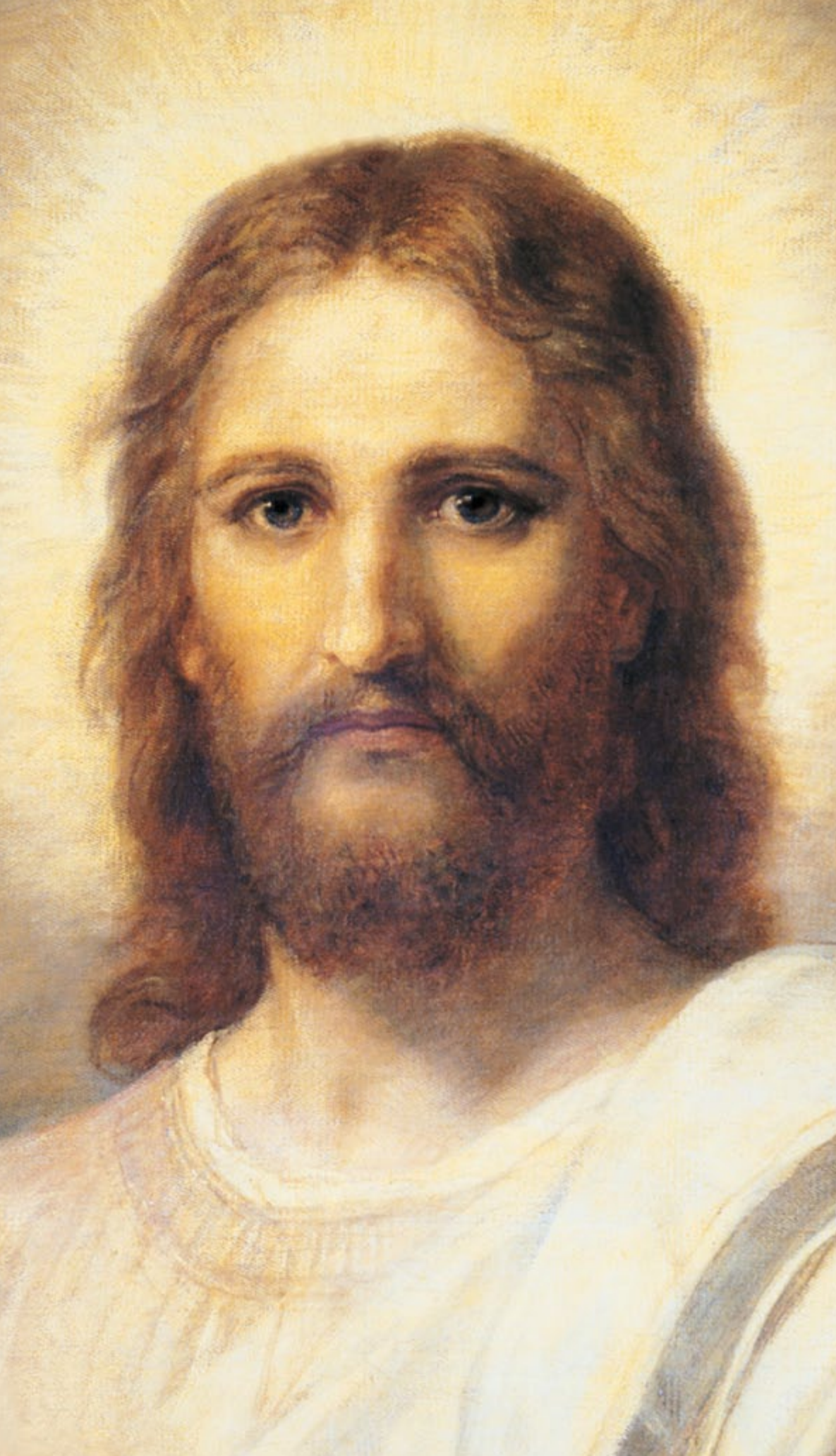
Zijn heiligen der laatste dagen christenen? Natuurlijk zijn we dat. Ouderling Holland legt uit: ‘Wij geloven in de historische Jezus die de stoffige wegen van het Heilige Land bewandelde en verklaren dat Hij dezelfde God is als de goddelijke Jehova van het Oude Testament.’

schenken?’ Ik geloof werkelijk dat wij, door overal in de wereld beter ons best te doen om *elkaar niet* af te ‘scheiden van de liefde van Christus’, ‘meer dan overwinnaars’ zullen worden ‘door Hem, die ons heeft liefgehad’ (Romeinen 8:32, 35, 37).

Theologische dialoog

Evangelische christenen en heiligen der laatste dagen hebben niet altijd op vriendschappelijke voet met elkaar gestaan. Vanaf het begin van de negentiende eeuw, toen de jonge Joseph Smith een goddelijke openbaring ontving en daar ronduit voor uitkwam, zijn onze contacten vaak verre van vriendelijk geweest.

En toch, opmerkelijk genoeg — en ik kan niet anders dan een goddelijke hand in die gebeurtenissen in deze roerige tijden erkennen — zijn academici en betrokkenen van mormoonse zijde en van de evangelische beweging elkaar sinds het einde van de jaren negentig van de vorige eeuw gaan opzoeken in wat in mijn optiek tot een stimulerende en constructieve theologische dialoog is uitgegroeid. Men probeert oprecht tot wederzijds begrip te komen en fabels en verkeerde voorstellingen aan *beide* zijden uit de wereld te helpen. Het is een werk dat door liefde wordt ingegeven waarbij de deelnemers zich door een stille kracht gedreven voelen die

Toch moet het voor welwillende mensen die God liefhebben en de naam van Christus op zich genomen hebben, mogelijk zijn om samen op te komen voor de zaak van Christus en pal te staan tegen zonde.

diepgaander en fundamenteler is dan een gewone interconfessionele uitwisseling van gedachten.

De eerste van die formele dialogen vond in het voorjaar van 2000 aan de Brigham Young University plaats. Toen de dialoog vorm ging krijgen, bleek dat de deelnemers een soort maatstaf, model of referentiepunt zochten. Moest er sprake zijn van confrontaties, argumenten, debatten? Moesten er een winnaar en een verliezer uit de bus komen? Hoe open en eerlijk moest er van gedachten gewisseld worden? Sommige heiligen der laatste dagen vroegen zich af: Ziet de 'andere partij' deze gesprekken als een 'auditie' voordat we tot het team van christenen worden toegelaten? Zijn ze er op uit het mormonisme 'bij te stellen' om het beter in de christelijke traditie in te passen en het voor sceptici verteerbaarder te maken?

Op hun beurt vroegen sommige evangelische christenen zich af: Is die 'andere partij' wel oprecht, of zijn ze er gewoon op uit om op die manier zieltjes te winnen? Kan iemand een nieuwtestamentische christen zijn zonder zich te voegen naar latere belijdenissen die de meeste traditionele christelijke kerken hebben overgenomen? Een vraag die aan beide kanten steeds weer opkwam, was hoeveel 'verkeerde theologie' door de genade Gods nog te compenseren viel? Binnen afzienbare tijd werden dergelijke vraagstukken onderdeel van de dialoog zelf, waardoor de onderlinge spanningen begonnen te verdwijnen.

De aanvankelijke vormelijkheid maakte plaats voor een veel informelere benadering. Er ontstond een ware vorm van broederschap en zusterschap, met de nodige vriendelijkheid bij meningsverschillen, met respect bij tegenovergestelde standpunten, en met de wil om werkelijk te begrijpen wat de ander gelooft (of je daar nu mee instemt of niet) — de verantwoordelijkheid om de eigen leerstellingen en gebruiken accuraat weer te geven en de ander die mogelijkheid ook te bieden. De dialogen werden gekenmerkt door 'uitgesproken beleefdheid'.¹

In het besef dat de heiligen der laatste dagen een totaal andere hiërarchische en

We slaan de handen met onze evangelische vrienden graag ineen in een gezamenlijk christelijk offensief om gezinnen en huwelijken te sterken, om meer deugzaamheid in de media te eisen, om noodhulp te bieden wanneer natuurrampen toeslaan, om de schrijnende armoede aan te pakken en om de vrijheid van godsdienst te waarborgen waardoor wij ons allen mogen uitspreken over kwesties die het christelijk geweten aangaan.

organisatorische structuur hebben dan in de evangelische beweging gebruikelijk is, heeft er geen officiële vertegenwoordiger van de kerk aan deze gesprekken deelgenomen, noch hadden kerkelijke directieven de boven-toon. Net als u zijn wij niet voornemens om met onze onderscheidende leerstellingen te schipperen of om geloofspunten af te zweren die ons maken tot wie we zijn. We hechten er echter wel veel waarde aan om niet verkeerd begrepen te worden, om niet beschuldigd te worden van geloofspunten die we niet aanhangen, en evenmin om onze toewijding aan Christus en zijn evangelie achteloos te laten wegwuiven, om nog maar te zwijgen over de demonisering die daarmee gepaard gaat.

Daarnaast zoeken we altijd naar gemeenschappelijke overtuigingen en samenwerking met anderen wat het 'praktische' werk van de bediening betreft. We slaan de handen met onze evangelische vrienden graag ineen in een gezamenlijk christelijk offensief om gezinnen en huwelijken te sterken, om meer deugzaamheid in de media te eisen, om noodhulp te bieden wanneer natuurrampen toeslaan, om de schrijnende armoede aan te pakken en om de vrijheid van godsdienst te waarborgen waardoor wij ons allen mogen uitspreken over maatschappelijke kwesties in deze tijd die het christelijk geweten aangaan. Wat dat laatste betreft, mag de dag nooit aanbreken dat het u of mij of welke andere verantwoordelijke geestelijke in dit land dan ook verboden wordt om vanaf zijn of haar kansel de leer te prediken die men als waarheid beschouwt. Maar in het licht van recente maatschappelijke en politieke gebeurtenissen en de huidige juridische uitdagingen die daaruit voortvloeien, in het bijzonder wat de heiligheid van het huwelijk betreft, kan die dag maar zo aanbreken, tenzij wij kordaat optreden om dat te voorkomen.²

Hoe omvangrijker en eensgezinder de christelijke stem zich doet gelden, hoe groter de kans is dat we die strijd beslechten. Laten we in dat opzicht denken aan de waarschuwing van de Heiland aangaande een 'koninkrijk, dat tegen zichzelf verdeeld is' — een koninkrijk dat niet tegen een meer verenigde

Zie voor meer informatie over heiligen der laatste dagen als christenen Mormon.org (kies Nederlands als taal); 'Christianity: Following Jesus in Word and Deed' onder News Releases op MormonNewsroom.org; en Gordon B. Hinckley, 'Het getuigenis van een profeet', De Ster, juli 1993, p. 91.

vijand met vaak een onheilige agenda kan standhouden (zie Lucas 11:17).

De Christus die wij vereren

Voortbouwend op een deel van deze geschiedenis en met de wens dat we het niet oneens zijn waar we het niet oneens over hoeven zijn, wil ik tot u, onze vrienden, getuigen van de Christus die wij eren en vereren in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Wij geloven in de historische Jezus die de stoffige wegen van het Heilige Land bewandelde en verklaren dat Hij dezelfde God is als de goddelijke Jehova van het Oude Testament. Wij verklaren dat Hij zowel volkomen God is in zijn goddelijkheid en volkomen menselijk in zijn leven op aarde, de Zoon die God was en de God die Zoon was; dat Hij, in de woorden van het Boek van Mormon, 'de eeuwige God' is (titelpagina van het Boek van Mormon).

Wij getuigen dat Hij één is met de Vader en de Heilige Geest, de Drie die één zijn: één in geest, één in kracht, één in streven, één in stem, één in heerlijkheid, één in wil, één in goedheid en één in genade — één in ieder denkbaar opzicht of aspect van eenheid, *behalve* dat ieder van Hen een eigen lichaam heeft (zie 3 Nephi 11:36). Wij getuigen dat Christus werd geboren uit zijn goddelijke Vader en een moeder die maagd was, dat Hij vanaf twaalfjarige leeftijd bezig was met de dingen van zijn echte Vader, dat Hij in dat opzicht een volmaakt, zonde-loos leven leidde en aldus een voorbeeld verschaft voor allen die tot Hem komen om behouden te worden.

Wij getuigen van elke rede die Hij ooit heeft gehouden, van elk gebed dat Hij ooit heeft geuit, van elk wonder dat Hij ooit uit de hemel heeft afgeroepen en van elke verlossende daad die Hij ooit heeft verricht. Wat dat laatste betreft, getuigen wij dat Hij bij de vervulling van het goddelijke plan voor ons heil alle zonden, leed en ziekten van de wereld op Zich heeft genomen, dat Hij uit iedere porie heeft gebloed door dat ontzagwekkende lijden, dat begon in Getsemane en eindigde met zijn dood aan het kruis van Golgota, als plaatsvervangend offer voor die zonden en zondaren, waartoe ieder van ons behoort.

In de eerste hoofdstukken van het Boek van Mormon staat dat een Nephitische profeet 'zag dat [Jezus] aan het kruis werd verhoogd en voor de zonden der wereld werd gedood' (1 Nephi 11:33). Later bevestigde diezelfde Heer: 'Zie, Ik heb u mijn evangelie gegeven, en dit is het evangelie dat Ik u heb gegeven: dat Ik in de wereld ben gekomen om de wil te doen van mijn Vader, want mijn Vader heeft Mij gezonden. En mijn Vader heeft Mij gezonden opdat Ik aan het kruis zou worden verhoogd' (3 Nephi 27:13–14; zie ook LV 76:40–42). Het is inderdaad een gave van de Geest om 'te weten dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij gekruisigd is voor de zonden der wereld' (LV 46:13).

Wij verklaren dat Hij op de derde dag na zijn kruisiging in glorierijke onsterfelijkheid uit het graf is herrezen, de eersteling van de opstanding, waardoor Hij de banden van de lichamelijke dood en de geestelijke ketenen van de hel heeft verbroken. Hij biedt ons een onsterfelijke toekomst voor zowel ons lichaam als onze geest, een toekomst

Het is een gave van de Geest om 'te weten dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij gekruisigd is voor de zonden der wereld'.

waarvan de volle heerlijkheid en grootsheid alleen te verwezenlijken valt door Hem en zijn naam te aanvaarden, 'want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden'. Ook 'de behoudenis is in niemand anders' of kan dat ooit zijn (Handelingen 4:12).

Wij verklaren dat Hij op aarde zal wederkeren, deze keer in macht, luister en heerlijkheid om als Koning der koningen en Heer der heren te regeren. Dit is de Christus, die wij loven, op wiens genade wij impliciet en expliciet vertrouwen, en die 'de herder en hoeder van [onze] zielen' is (1 Petrus 2:25).

Joseph Smith kreeg eens de volgende vraag voorgelegd: 'Wat zijn de grondbeginselen van uw godsdienst?' Hij antwoordde: 'De fundamentele beginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus — dat Hij stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel opvoer. Al het andere dat verband houdt met onze godsdienst is hier slechts een toevoeging aan.'³

In de regel staan heiligen der laatste dagen bekend als een ijverig volk, als hardwerkende mensen. Voor ons zijn de werken der gerechtigheid, die je 'toegewijd discipelschap' kunt noemen, een onfeilbare maatstaf van de echtheid van ons geloof. Wij geloven net als Jakobus, de broeder van Jezus, dat waar geloof zich altijd manifesteert in getrouwheid (zie Jakobus 2). Wij leren dat de puriteinen dichter bij de waarheid waren dan ze beseften door een 'godvruchtige wandel' te verwachten

(LV 20:69) van wie onder het verbond stonden.

De redding en het eeuwige leven zijn vrij (zie 2 Nephi 2:4). Ja, zij zijn de grootste van alle gaven Gods (zie LV 6:13; 14:7). Toch leren wij dat men zich op het ontvangen van die gaven moet voorbereiden door in woord en daad 'geloof in de Heer Jezus Christus' te tonen (Geloofsartikelen 1:4) — door zich te verlaten op en vertrouwen te stellen in 'de verdiensten, de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias' (2 Nephi 2:8; zie ook 2 Nephi 31:19; Moroni 6:4). Voor ons zijn de vruchten van dat geloof bekering, het ontvangen van de evangeliEVERBODEN en -VERORDENINGEN (waaronder de doop), en een dankbaar hart dat ons aanzet om ons van alle goddeloosheid te onthouden, om 'dagelijks [ons] kruis' op te nemen (Lucas 9:23) en om zijn geboden te bewaren — *al* zijn geboden (zie Johannes 14:15). Wij verheugen ons met de apostel Paulus: 'Gode zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus' (1 Korintiërs 15:57). In die geest doen wij wat een profeet uit het Boek van Mormon heeft geschreven: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus [...], opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden [...] [en] zullen uitzien naar dat leven dat in Christus is' (2 Nephi 25:26, 27).

Ik hoop dat het getuigenis dat ik u en de hele wereld geef, u iets laat begrijpen van de onuitsprekelijke liefde die we in De Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen voor de Heiland van de wereld koesteren.

Oproep aan het christelijk geweten

Gezien onze gezamenlijke toewijding aan de Heer Jezus Christus en gezien de uitdagingen waarvoor we in onze samenleving staan, moet het zeker mogelijk zijn om ons te verenigen in een nationale — of internationale — oproep aan het christelijk geweten. Enkele jaren geleden schreef Tim LaHaye:

‘Als gelovige Amerikanen samenwerken in de naam van onze gedeelde zorgen op moreel gebied, slagen we er wellicht in de morele normen in de samenleving terug te brengen die onze voorvaders in de grondwet [van de Verenigde Staten] gewaarborgd dachten te hebben. [...]

‘Alle gelovige burgers in ons land dienen respect te ontwikkelen voor andere godsdienstige groeperingen en hun overtuigingen. We hoeven hun geloofspunten niet aan te hangen, maar we kunnen de mensen wel respecteren en beseffen dat we meer met elkaar gemeen hebben dan we ooit met de wereldse lieden van dit land zullen hebben. Het wordt tijd dat alle burgers met een religieuze overtuiging zich tegen onze gemeenschappelijke vijand verenigen.’⁴

Zeker, er schuilt een bepaald risico in het leren van iets nieuws over iemand anders. Nieuwe inzichten doen altijd iets met oude standpunten, zodat enige heroverweging, herschikking en herziening van onze kijk op de wereld onvermijdelijk zijn. Wanneer we verder kijken dan iemands huidskleur, etnische afkomst, sociale kring, kerk, synagoge, moskee, overtuiging en geloofsbelijdenis, en wanneer we ons best doen anderen te zien voor wie en wat ze zijn — kinderen van dezelfde God — gebeurt er iets goeds en waardevols met ons. We raken dan meer één met de God die de Vader van ons allen is.

In deze gespannen en verwarde wereld is bovenal behoefte aan de overtuiging, het mededogen en het begrip van christenen. Joseph Smith merkte in 1843, nog geen jaar voor zijn dood, op: ‘Als ik de mensheid in

‘Geloof u in Jezus Christus en het evangelie van heil dat Hij heeft geopenbaard?’ vroeg de profeet Joseph Smith. ‘Ik ook. Christenen dienen op te houden met elkaar te ruziën en twisten, en de beginselen van eensgezindheid en vriendschap onder elkaar aan te kweken. En dat zullen ze ook doen voordat het millennium kan worden ingeluid en Christus zijn koninkrijk in bezit neemt.’

dwaling acht, zal ik haar dan terneerdrukken? Nee. Ik zal haar opbeuren, en wel op haar eigen manier, als ik haar niet kan overtuigen dat mijn manier beter is; en ik zal niemand dwingen te geloven wat ik geloof, anders dan door de kracht van overreding, want de waarheid gaat haar eigen weg. Geloof u in Jezus Christus en het evangelie van heil dat Hij heeft geopenbaard? Ik ook. Christenen dienen op te houden met elkaar te ruziën en twisten, en de beginselen van eensgezindheid en vriendschap onder elkaar aan te kweken. En dat zullen ze ook doen voordat het millennium kan worden ingeluid en Christus zijn koninkrijk in bezit neemt.’⁵

Tot slot breng ik mijn liefde voor u onder woorden aan de hand van twee afscheidsredes uit onze Schriftuur. Eerst deze woorden van de schrijver van Hebreeën uit het Nieuwe Testament:

‘De God nu des vredes, die onze Here Jezus, de grote herder der schapen door het bloed van een eeuwig verbond heeft teruggebracht uit de doden,

‘bevestig u in alle goed, om zijn wil te doen, terwijl Hij aan ons doe, wat in zijn ogen welbehagelijk is door Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen’ (Hebreeën 13:20–21).

‘Wees getrouw in Christus; en [...] moge [Hij] u verheffen, en mogen zijn lijden en dood, [...] en zijn barmhartigheid en lankmoedigheid, en de hoop op zijn heerlijkheid en op het eeuwige leven, u voor eeuwig bijblijven.

‘En moge de genade van God de Vader, wiens troon hoog in de hemelen is, en van onze Heer Jezus Christus, die ter rechterhand van zijn macht zit totdat alle dingen Hem onderworpen zullen zijn, voor eeuwig bij u zijn en bij u verblijven. Amen’ (Moroni 9:25–26). ■

NOTEN

1. Een term die werd geïntroduceerd in: Richard J. Mouw, *Uncommon Decency: Christian Civility in an Uncivil World* (1992).
2. Zie Dallin H. Oaks, ‘Preserving Religious Freedom’ (toespraak, Chapman University School of Law, 4 februari 2011), newsroom.lds.org/article/elder-oaks-religious-freedom-Chapman-University.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 53.
4. Tim LaHaye, *The Race for the 21st Century* (1986), p. 109.
5. Joseph Smith, *History of the Church*, deel 5, p. 499.

Ouderling
Stanley G. Ellis
van de Zeventig

Natuurrampen

WE HOEVEN NIET BANG TE ZIJN

De laatste dagen zullen gekenmerkt worden door vele rampen en een toename van het kwaad in de wereld. De Heer en zijn profeten hebben ons aangaande die bedreigingen raad gegeven, hoe we rechtschapen kunnen zijn en geestelijke valkuilen en kwade invloeden kunnen mijden. Rampen als tornado's, aardbevingen en tsunami's lijken echter willekeurig toe te slaan en zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen te treffen. Dergelijke rampen jagen velen van ons angst aan. Maar ik heb geleerd dat we niet bang hoeven te zijn voor rampen. Wanneer we in het evangelie zijn geworteld en wanneer we zijn voorbereid, kunnen we elke storm doorstaan.

Vóór de storm: van paraatheid een gezinsprioriteit maken

In september 2005 was ik als gebiedszeventiger werkzaam in het gebied Noord-Amerika-Zuidwest. Daartoe behoorden delen van de Verenigde Staten zoals Houston (Texas). We kregen de melding dat de orkaan Rita — de krachtigste tornado die naar bekend is ooit in de Golf van Mexico was waargenomen — recht op ons af kwam. Ik kreeg de taak om de hulpacties van de kerk in het gebied te presideren. We vergaderden dagelijks telefonisch met

Als we de leiding van onze hemelse Vader zoeken, zal de Heilige Geest ons helpen om ons op natuurrampen voor te bereiden, ze te doorstaan en ze te boven te komen.

priesterschapsleiders, ringpresidenten, zendingspresidenten, medewerkers van de afdelingen welzijnszorg en humanitaire hulp, en leiders noodgevallenacties. We spraken over allerlei zaken — of het voorraadhuis voor bisschoppen op orde was, waar mensen in het geval van evacuatie opgevangen konden worden en hoe de herstelwerkzaamheden na de storm het beste gecoördineerd konden worden. Het was een goed gecoördineerde actie en een inspirerende ervaring.

Een van de ringpresidenten in het gebied had acht of negen maanden voor de storm het gevoel dat hij de leden van de ring moest aansporen om voorbereidingen te treffen. Hij gaf aan dat hij niet beweerde een profeet te zijn, maar dat de ingevingen van de Geest onmiskenbaar waren. De leden van de ring troffen de basisvoorbereidingen zoals de kerk die voorstelt. Het leven van alle leden van de ring bleef gespaard toen de orkaan huishield. Bovendien waren ze er veel beter aan toe dan anders wellicht het geval geweest zou zijn, omdat ze de nodige voorraden aangelegd en een plan paraat hadden. Ze hadden de waarschuwing van de Geest ter harte genomen.

In ons gezin was ook zoiets gebeurd. Ongeveer drie maanden voor de storm kregen we het gevoel dat we onze generator moesten laten nakijken. Veel mensen in

Wilt u met uw kinderen spreken over het geven en ontvangen van troost tijdens rampen? Zie de inspirerende getuigenissen van twee jonge overlevenden op pp. 60–61 van deze uitgave.

Vorige pagina: Werkers doorzoeken het puin van een flatgebouw dat tijdens de aardbeving van januari 2010 in Haïti is ingestort.

Mensen verlaten Houston (Texas, VS) voordat de orkaan Rita toeslaat.

het gebied hebben een kleine generator, zodat ze bij stroomuitval door een storm elektriciteit kunnen opwekken om het voedsel in de koelkast en diepvriezer niet te laten bederven. Toen we onze generator lieten nakijken, bleek dat die niet werkte. We konden hem ruim vóór de storm laten repareren. Ons gezin, leden van onze wijk en mensen uit de buurt maakten uiteindelijk allemaal gebruik van onze generator nadat de orkaan had toegeslagen. De reparatie bleek een grote zegen te zijn.

Dit beginsel van paraatheid geldt voor alleenwonenden en gezinnen. Ouders, u kunt grote invloed op uw kinderen hebben door ze bij de voorbereidingen en de gezinsgebeden om leiding van de Heer te betrekken. Met andere woorden, wanneer u de paraatheid van uw gezin onder de loep neemt, vraag dan zeker in uw gezinsgebed welke voorbereidingen nodig zijn. U kunt deze onderwerpen ook aansnijden op de gezinsavond en ideeën uitwisselen. Voer die plannen vervolgens uit.

Ouders kunnen die leringen per slot van rekening het beste zelf in praktijk brengen. Iemand heeft eens gezegd dat je waarden niet moet 'aannemen', je moet ze 'overnemen'. Ik heb gemerkt dat dit waar is. Als kinderen hun ouders de leiding van de Geest zien zoeken en volgen, leren ze hoe het proces van openbaring werkt.

Tijdens de storm: de openbaringen opvolgen die u voor uw gezin krijgt

Toen de storm op ons af kwam, hield de vraag ons bezig of mensen al dan niet uit het gebied geëvacueerd moesten worden. De Geest gaf me te kennen dat ik geen algehele aanbeveling voor het hele gebied moest doen, maar iedere ringleider, iedere bisschop en ieder gezin moest vragen onder gebed de situatie te overwegen en hun eigen inspiratie te ontvangen over wat ze moesten doen. Terwijl de storm naderde bleek ook dat de Geest wist wat voor ieder gezin het beste was.

De leiders in een bepaalde ring wisten bijvoorbeeld dat de orkaan precies door hun gebied zou razen en adviseerden de leden om hun huizen te verlaten. De ringpresident en zijn vrouw trokken tijdelijk bij zijn zus in. De orkaan veranderde vervolgens van koers en kwam wederom in hun richting. Ze waren alsnog in de storm beland!

U vraagt zich misschien af wat die inspiratie dan voorstelde. Maar bedenk eens wat er gebeurde. De ringpresident en zijn vrouw wisten welke maatregelen ze in huis konden treffen in het geval van een orkaan, zijn zus had die kennis niet. Zo waren ze in staat hun familieleden op de storm voor te bereiden. Toen de storm het gebied trof, was de schade dan ook minimaal ten opzichte van wat die anders zou zijn geweest. De Heer had hen geleid in wat ze het beste konden doen.

Een vrijwilliger van Mormoonse Helpende Handen onderzoekt het puin in Joplin (Missouri, VS) na een tornado in mei 2011.

Wat ons gezin betrof, voelden we dat we niet moesten vertrekken. We bleven dus thuis. We hebben de storm niet alleen veilig doorstaan, maar konden ook andere mensen in de buurt helpen. Sommigen van onze getrouwde kinderen voelden dat ze wel weg moesten gaan, wat ze ook deden. Het volgen van de Geest was ieder gezin, iedere wijk en iedere ring tot zegen.

Na de storm: het evangelie helend laten werken

Goede mensen lijden tijdens rampen soms ook. De Heer neemt niet alle leed weg — dat maakt deel uit van zijn plan. Zo is een ringgebouw in het midden van de Verenigde Staten onlangs door een tornado vernield. Ook het huis van de ringpresident ging door de tornado tegen de vlakte. Hij en zijn gezin raakten al hun aardse bezittingen kwijt. Het ging echter slechts om aardse spullen. Het verlies was heel spijtig, maar het was geen ramp met eeuwige verwoestende gevolgen. Soms is wat we belangrijk vinden helemaal niet zo belangrijk. Dat besef is niet altijd makkelijk te accepteren, maar het is wel waar. En dat inzicht biedt de nodige geruststelling en zekerheid.

In het ergste geval kan iemand door een van die rampen om het leven komen. Dat is erg triest. Maar we kennen de waarheid en weten dat zelfs een dergelijk verlies bij het plan van onze hemelse Vader hoort. We weten waar het leven werkelijk om draait, we weten waarom we hier zijn

en waar we heengaan. Dat eeuwige perspectief kan de pijn verzachten. Kennis van het heilsplan neemt de prikkel van de dood weg (zie 1 Korintiërs 15:55).

Lang geleden wisten Sadrak, Mesak en Abednego niet wat er zou gebeuren toen ze in de brandende vuuroven werden gegooid omdat ze weigerden een afgod te aanbidden. Zij zeiden tegen de koning: ‘Onze God [...] zal [...] ons [...] bevrijden; maar zelfs indien niet, [...] wij [zullen] uw goden niet vereren’ (Daniël 3:17–18).

Zo waren ook vele pioniers van de herstelde kerk halverwege de negentiende eeuw bereid de Noord-Amerikaanse vlakten over te steken met de kans dat ze onderweg het leven zouden laten. In het Boek van Mormon staat dat goede mensen werden gedood en dat ‘zij gezegend zijn, want zij zijn heengegaan om bij hun God te wonen’ (Alma 24:22).

In beide gevallen trad men de dood met geloof tegemoet. De gemoedsrust die het evangelie hen schonk, nam de prikkel des doods weg. Hoewel het pijn doet om iemand te verliezen van wie u houdt en hoewel de meesten van ons niet graag willen sterven omdat er nog zoveel moois is om voor te leven, is het een feit dat iedereen eens doodgaat. Wanneer u het evangelieplan kent, weet u dat de dood niet het einde van de wereld is. U houdt niet op te bestaan en ook familiebanden kunnen voortduren zelfs nadat ons aardse lichaam in het graf is gelegd. In het eeuwige plan houdt de dood ons niet eeuwig in zijn greep. Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘We leven om te sterven, en we sterven om weer te leven. Vanuit een eeuwig perspectief is de enige echt voortijdige dood die van degene die niet voorbereid is om God te ontmoeten.’¹ Een eeuwig perspectief maakt deel uit van de gemoedsrust die het evangelie ons kan schenken.

De Heer kent ons. De Heer heeft ons lief. En de Heer wil ons helpen. Er zullen zich rampen voordoen, maar we hoeven er niet bang voor te zijn. Als we om zijn leiding vragen en ernaar willen handelen, zal de Heer ons door middel van de Heilige Geest helpen om ons op natuur-rampen voor te bereiden, ze te doorstaan en ze te boven te komen. ■

NOOT

1. Russell M. Nelson, ‘Zie de toekomst met geloof tegemoet’, *Liahona*, mei 2011, p. 34.

TOT GELOOF KOMEN

aan de einden der aarde

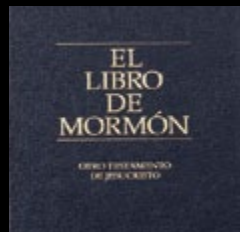
Michael R. Morris

Kerkelijke tijdschriften

De vuurtoren Les Éclaireurs rijst als een wachtpost vanaf het eilandje in het ijskoude Beaglekanaal op. Les Éclaireurs betekent ‘de Scouts’ of ‘de Verlichters’ en zwaait om de tien seconden vanaf zijn eenzame positie met zijn lamp.

Acht kilometer noordwaarts ligt de zuidelijkst gelegen stad van Argentinië, Ushuaia, aan de punt van de archipel Tierra del Fuego. Zo’n 145 kilometer zuidwaarts ligt Kaap Hoorn, en nog verder naar onderen het bevroren zuidpoolgebied.

Voor wie De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hier aanhangen, in wat de plaatselijke bevolking ‘het einde der aarde’ noemt, dient Les Éclaireurs als een metafoor voor het herstelde evangelie. Net als een vuurtoren is het evangelie een baken dat hen vanuit de geestelijke duisternis van de wereld veilig op de oever van geloof en gemeenschapszin heeft gebracht.

Door middel van het Boek van Mormon heeft God ‘het belangrijkste gebed [...] verhoord dat ik ooit heb uitgesproken’, zegt Guillermo Leiva (boven, midden), die in Ushuaia als gemeentepresident werkzaam is. Rechtsboven: vuurtoren Les Éclaireurs en foto’s van Ushuaia.

Ik heb antwoorden gevonden

Guillermo Javier Leiva denkt terug aan de pijn van zijn scheiding in 2007. Hij moest een eigen flatje zoeken en kon niet meer elke avond thuiskomen bij zijn jongste zoon, Julian. Hij voelde zich leeg en eenzaam.

‘Ik was erg ongelukkig,’ zegt hij, ‘en op momenten dat ik het erg moeilijk had, zocht ik naar God.’

Guillermo begon om antwoord en hulp te bidden. ‘Ik zei: “Vader, ik ben het niet waardig dat U mijn huis binnenkomt, maar een woord van U zal voldoende zijn om me te genezen.”’

Het antwoord op dat gebed kwam enige tijd later toen twee jonge mannen met een wit overhemd en een stropdas hem aanspraken terwijl hij buiten zijn nieuwe flatje met zijn zoontje aan het spelen was.

‘Een van hen groette me en vroeg of ik gelovig was’, zegt hij. ‘Ik beaamde dat, maar zei ook dat ik

niet de beste christen was.' Toen vroeg hij of ik een boek wilde lezen als hij dat achter zou laten, en ik zei ja.'

Guillermo begon de verzen in Alma 32 te lezen die de zendingen voor hem gemarkeerd hadden. Hij zegt daarover: 'Ik voelde direct een grote vreugde in mijn ziel die ik al lang niet meer gevoeld had. Het boek raakte mijn hart. Ik kon het niet wegleggen.'

Guillermo ging niet meer naar de kerk waar hij lid van was, maar vertelde de zendingen dat hij niet van plan was om zich opnieuw te laten dopen. Toch stelde hij hun bezoeken en hun leesopdrachten in het Boek van Mormon op prijs.

Onder het lezen treurde zijn ziel met Nephi toen hij merkte dat de profeet bedroefd was 'wegens de verzoeken en zonden die mij zo gemakkelijk overvallen' (2 Nephi 4:18). 'Ik wist dat ik ook gezondigd had,' zegt Guillermo, 'en ik voelde me er schuldig over.'

Terwijl hij las, voelde hij dat hij uit duisternis en

Ushuaia (Argentinië) mag dan wel aan het einde van de aarde liggen, maar voor wie het evangelie hier hebben aangenomen, is er sprake van het begin van een nieuw leven.

wanhoop gered en in ‘het licht van de heerlijkheid Gods’ gebracht werd (Alma 19:6).

En toen hij over het doopverbond bij de wateren van Mormon las, zag hij het belang van de doop door het juiste priesterschapsgesag in. ‘Als ik erkende dat het zaadje goed was, wat *kon* ik “er dan op tegen [hebben] in de naam des Heren te worden gedoopt?”’ (Mosiah 18:10), vroeg hij zich af.

‘Ik kreeg steeds een vredig gevoel en meer inzicht wanneer ik las’, zegt Guillermo. ‘Ik besepte dat het Boek van Mormon het woord van God was waar ik in mijn gebeden om gevraagd had.’

‘Ons gezin maakte een moeilijke tijd door en we wisten dat we een kerk nodig hadden’, vertelt Amanda.

Aan het begin van de jaren negentig van de vorige eeuw verhuisden Ricardo en Amanda met hun vier kinderen van Mendoza, in het noordwesten van Argentinië, naar Ushuaia. Toen de familie Robledo twee jaar later met de kerk in aanraking kwam, viel hun direct iets bijzonders aan de geest en de leringen van de voltijdzendingen op.

Amanda wist maar weinig van de heiligen der laatste dagen af. ‘En ik had er niets goeds over gehoord’, zegt ze. Maar zij, Ricardo en hun kinderen konden zich vinden in wat ze leerden.

Rechts: Amanda en Ricardo Robledo (met dochters Bárbara en Irene) waren vooral blij met de leer van het herstelde evangelie dat ze als gezin eeuwig samen konden zijn, waardoor ze besloten lid van de kerk te worden.

Zijn doop in maart 2009 betekende voor hem een geestelijke wedergeboorte en hernieuwde hoop voor de toekomst. ‘De doop was een kans om opnieuw te beginnen’, zegt Guillermo. ‘Ik heb mijn leven veranderd. Ik ben nu erg gelukkig. Ik weet dat dit de ware kerk van Jezus Christus is en dat God gebeden verhoort, omdat Hij het belangrijkste gebed heeft verhoord dat ik ooit heb uitgesproken.’

We hadden een kerk nodig

Als kind had Amanda Robledo geen geestelijke remedie tegen de fysieke pijn die ze na de dood van haar moeder voelde. En haar echtgenoot, Ricardo, vond maar geen antwoord op zijn oprechte vragen op religieus gebied na de dood van zijn broer.

Een van die vragen was of er een kerk op aarde is die de leringen van Jezus Christus volgt. Hun zoektocht naar die kerk en naar antwoord op hun vragen voerde hen uiteindelijk tot het herstelde evangelie.

Ze bezochten verschillende kerkgenootschappen en onderzochten diverse godsdienstige overtuigingen. Ze zochten naar een kerk die niet alleen aan de leringen van Christus voldeed, maar ook hun gezin zou sterken.

‘Ik voelde de Geest toen de zendingen ons onderwezen’, zegt hun dochter Bárbara, die elf was in die tijd. ‘Ik vond het ook fijn dat ze ons leerden dat we als gezin konden bidden.’

Ricardo zegt dat ze door de zendingenlessen, het lezen van het Boek van Mormon en het bezoeken van de kerk ‘alle antwoorden kregen die ze zochten — antwoorden over de doop, het voorwaardse leven, de goddelijkheid van Christus, de onsterfelijkheid van de mens, evangelieverordeningen, het huwelijk en de eeuwige aard van het gezin’.

Het gezin Robledo was vooral blij met de leer van het herstelde evangelie dat ze als gezin eeuwig samen konden zijn.

‘Het was toen dat ik bekeerd raakte’, zegt Ricardo, die zich binnen drie weken na de eerste les liet dopen en nu als tweede raadgever in het districtspresidium werkzaam is. ‘Ik betreurde het verlies van mijn 49-jarige broer, maar begreep dat ik hem kon terugwinnen door het tempelwerk voor hem te verrichten. Die verzekering gaf me gemoedsrust en vreugde.’

Amanda, die zich samen met een van hun zoons een

Ushuaia mag dan wel aan het einde van de aarde liggen, maar voor wie net als Marcelino Tossen het evangelie hier gevonden hebben, 'is dit het begin van alles'.

tijdje later liet dopen, zegt: 'Ik heb mijn moeder al erg jong moeten missen. Ik dacht altijd dat ik haar kwijt was, wat me veel verdriet deed. Maar toen de zendingen ons vertelden dat een gezin eeuwig samen kan zijn, raakte dat mij diep. Het is een heerlijke gedachte dat ik haar zal terugzien.'

Nadat Ricardo en Amanda in de Buenos Airstempel (Argentinië) een eeuwig huwelijk hadden gesloten, werden hun kinderen aan hen verzegeld. Het brengt Ricardo en Amanda veel vreugde dat hun gezin is verzegeld, dat het verordeningswerk voor vele overleden familieleden is verricht en dat drie van hun kinderen een voltijdzending hebben vervuld.

'Een van de grootste zegeningen die we als lid van de kerk ontvangen hebben, is dat onze kinderen God gehoorzamen', zegt Amanda.

Het begin van alles

Marcelino Tossen geloofde in God, las in de Bijbel en sprak graag over godsdienstige zaken. Toen de zendingen op een warme januaridag in 1992 bij zijn flat aan de deur kwamen, liet hij ze dan ook binnen. Dat besluit veranderde zijn leven.

'Ouderling Zanni en ouderling Halls werkten volgens de ingevingen van de Geest', vertelt Marcelino. Al tijdens de eerste les vertelden de zendingen hem dat hij zich in de kerk zou laten dopen en zelfs de precieze dag waarop zijn doop zou plaatsvinden.

'Ik laat me niet dopen', gaf Marcelino als weerwoord. 'Ik wil alleen met jullie praten.'

De zendingen gaven hem een Boek van Mormon en vroegen hem enkele verzen te lezen en die avond over hun boodschap te bidden. Dat deed hij, maar hij voelde er niets bij.

Tijdens een volgende les vroeg ouderling Zanni hem echter: 'Zullen we bidden, zodat je onze hemelse Vader kunt vragen of de dingen die we je leren waar zijn?'

Marcelino zegt dat hij terwijl hij bad een enorm brandend gevoel in zijn hart kreeg. 'Zoiets had ik nog nooit eerder meegemaakt. Ik was niet eens in staat om mijn gebed af te maken en ging staan.'

Ouderling Zanni vroeg Marcelino of hij tijdens zijn gebed iets gevoeld had. Toen Marcelino zei van niet, zei de zending: 'Ik voelde de Geest heel sterk. Wat vreemd dat jij niets voelde.'

Marcelino vertelt dat de zendingen, nadat hij had aangegeven wat hij gevoeld had, 'uit de Leer en Verbonden voorlezen, waarin staat dat de Heer ons laat weten of iets juist is door ons vrede in ons gemoed te schenken of onze boezem in ons te doen branden [zie LV 6:23; 9:8]. Die dag was voor mij een keerpunt.'

Vanaf dat moment werkte de Geest op hem in en getuigde van de waarheid door middel van talloze geestelijke ervaringen. 'Ik kreeg dat brandende gevoel opnieuw toen ik alleen thuis was', zegt Marcelino. 'Toen ik het raam opende, zag ik de zendingen op een hoek dichtbij met mensen over de kerk spreken. Ik kon het voelen wanneer ze in de buurt waren en begon serieus over hun leringen na te denken.'

Marcelino werd hartelijk verwelkomd toen hij de kerk ging bezoeken. Hij liet zich vrij snel daarna op 22 april dopen — de precieze dag die de zendingen drie maanden daarvoor genoemd hadden. Tegenwoordig is hij tweede raadgever in het presidium van het zendingsgebied Buenos Aires-Noord, nadat hij negen jaar als president van het district Ushuaia werkzaam was geweest.

'Als we lezen dat de Heer "[zijn woord naar de einden der aarde [zal] zenden" [LV 112:4], is dat Ushuaia', zegt president Tossen. 'Ushuaia' is het einde der aarde. Maar voor wie net als ik hier tot het evangelie zijn bekeerd, is dit het begin van alles. Hier vind je de vuurtoren aan het einde van de wereld. Maar hier heb ik het geloof en de vuurtoren van de Heer gevonden.' ■

KIJK OP DE LAATSTE PAGINA

Toen ik lid werd van de kerk, wilde ik graag met mijn familiegeschiedenis aan de slag. Ik bezocht enkele plaatselijke archieven om naar gegevens van mijn voorouders in openbare registers te zoeken.

Het werk gaf wel voldoening, maar ging niet altijd van een leien dakje. Het oude handschrift was vaak moeilijk te lezen en sommige boeken waren muffig, wat mijn astma verergerde. Toch bleef ik zo goed mogelijk verder zoeken.

Op een dag zocht ik naar de geboortedatum van mijn grootvader. Ik vond een boek van 1500 pagina's dat wel eens nuttig kon zijn. Maar wat als het antwoord dat ik nodig had er niet in stond? Ik moest er niet aan denken om nog meer dikke, stoffige boeken door te bladeren.

Ik liep eerst de inhoud van het boek door, in de hoop dat ik een bekende naam zou tegenkomen. Opeens meende ik dat iemand zei: 'De laatste pagina.' Ik keek om me heen, maar niemand had kennelijk iets tegen me gezegd. Ik las nog enkele pagina's door. Toen hoorde ik weer diezelfde woorden: 'De laatste pagina.' Enigszins aarzelend besloot ik naar de laatste pagina te gaan. Daar trof ik de gebruikelijke tekst aan: een overzicht van de kinderen die geboren waren en het totale aantal pagina's. Voor de zekerheid keek ik nog op de voorlaatste pagina, maar zag daar niets wat ik kon gebruiken. Ik sloeg de pagina maar weer op die ik daarvoor aan het lezen was.

Mijn gedachten werden al snel wederom door de zachte maar aanhoudende stem onderbroken:

'De laatste pagina!' Ik sloeg de laatste pagina weer op en las de inmiddels bekende tekst meerdere keren door.

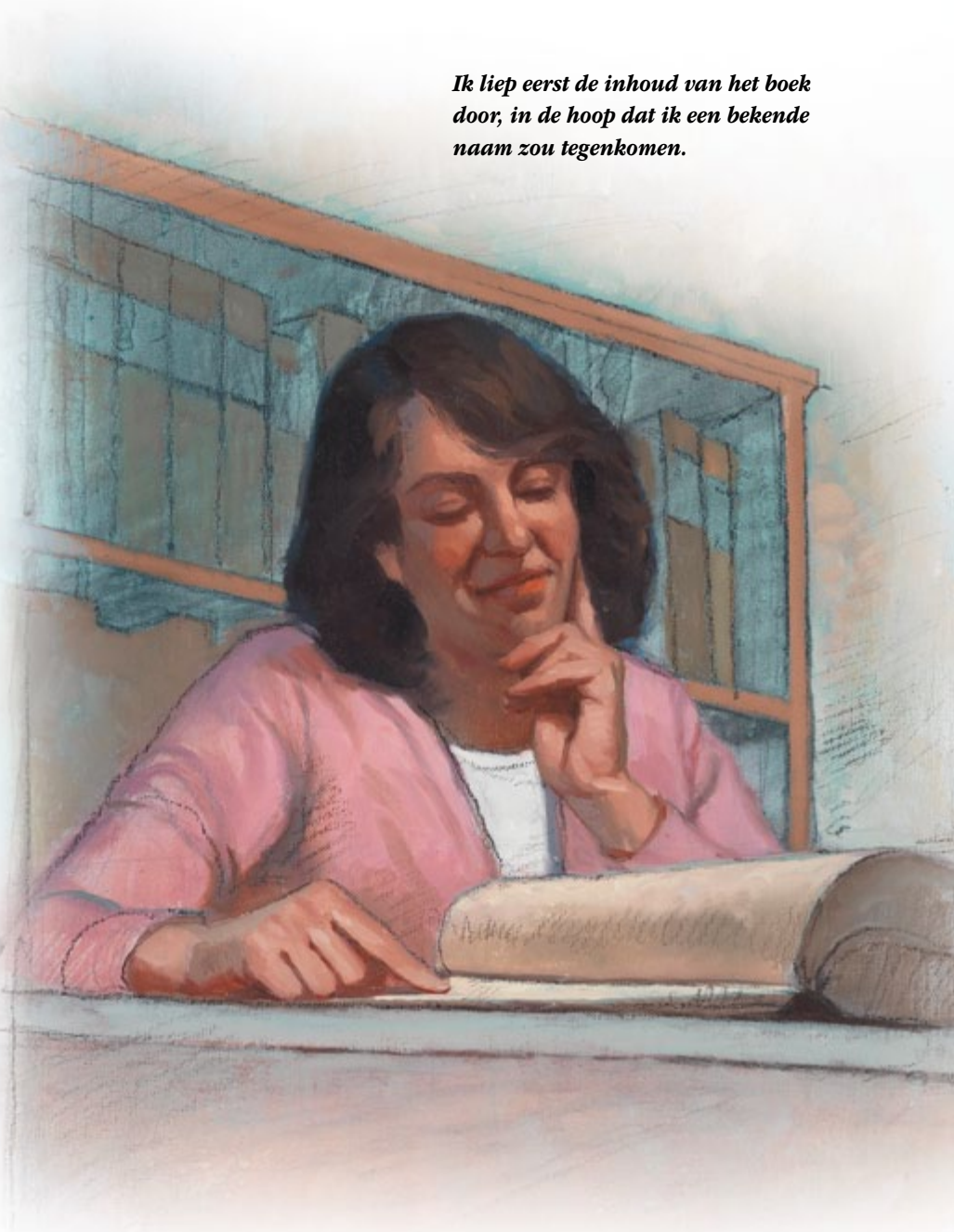
Toen zag ik iets wat ik eerder over het hoofd had gezien: een extra pagina die in de achteromslag was geplakt. Er stonden met de hand geschreven namen op van kinderen die eind december geboren waren.

De naam van mijn grootvader stond er ook tussen, met de plaats en datum van zijn geboorte en doop. Ik was verbluft maar uitermate dankbaar dat ik naar de informatie was geleid die ik nodig had.

Familiegeschiedenis gaat wel eens moeizaam, maar ik weet dat God ons daarin leidt en bijstaat. ■

Natalia Shcherbakova (Oekraïene), zoals verteld aan Pavlyna Ubyiko

Ik liep eerst de inhoud van het boek door, in de hoop dat ik een bekende naam zou tegenkomen.

IK KOOS HET GOEDE DEEL

Bij de voorbereidingen van mijn dochters trouwdag was ik eigenlijk voortdurend bezig met de checklist voor de bruiloft. Op een ochtend nam ik de waslijst aan dingen door die nog gedaan moesten worden.

Er zat wel schot in de zaak, maar ik moest een en ander nog grondig schoonmaken. Ik had de jaloezieën van de keuken nog steeds niet afgenomen en besloot die klus te klaren.

Toen ik met mijn borstels, doeken en reinigingsmiddel op het aanrecht klom, zag ik dat het een vies karweitje zou worden. Onder het schoonmaken dwaalden mijn gedachten af naar het verhaal van Marta en Maria, de zussen die de Heiland bij hun thuis ontvingen. Marta 'werd in beslag genomen door het vele bedieningen', terwijl Maria 'aan de voeten des Heren gezeten, naar zijn woord luisterde'. Marta vroeg Jezus haar zus te zeggen dat ze moest komen helpen, maar de Heiland zei tegen Marta dat Maria 'het goede deel uitgekozen' had (zie Lucas 10:38-42).

Vandaag moet ik echt even Marta zijn, dacht ik. In werkelijkheid was ik al enkele weken Marta, 'in beslag genomen' door onbeduidende bezigheden en voorbereidingen op de trouwdag.

Mijn gedachten dwaalden weer af en ik probeerde me te herinneren wanneer de jaloezieën voor het laatst zo grondig schoongemaakt waren. Ik moest denken aan de twee meisjes die me twee jaar geleden geholpen hadden om dingen in gereedheid te brengen voor een bijeenkomst bij mij thuis. Samen hadden ze mijn keuken van onder tot boven geschrobd, met inbegrip van de jaloezieën. Die

Ik pakte de telefoon en belde het nummer van een oude vriendin die ik al jaren niet had gesproken, met de bedoeling haar over mijn dochters aanstaande huwelijk te vertellen.

herinnering deed me aan hun moederdenken, een oude vriendin die ik al jaren niet gesproken had.

Op dat moment pakte ik de telefoon en belde ik haar nummer om haar over mijn dochters aanstaande huwelijk te vertellen. Ik verwachtte niet dat ze de telefoon zou opnemen omdat ze les gaf op school, maar ik belde haar net tijdens haar pauze. We hingen het daaropvolgende uur lachend, huilend en kwebbelend met elkaar aan de telefoon. Ze had onlangs een moeilijke scheiding doorgemaakt en voelde zich eenzaam en verlaten. Al pratend voelden we ons opgebeurd en getroost.

Ik stond versteld over de manier waarop de Heer mij als werktuig kon

gebruiken terwijl ik met zoiets alledaags als jaloezieën schoonmaken bezig was. Ik stond nog meer versteld van de waarheid dat Hij ieder van ons zo goed kent en liefheeft, dat Hij ons hulp stuurt op het moment dat we die net nodig hebben.

Die avond vinkte ik met een glimlach 'keukenjaloezieën schoonmaken' op mijn lijstje af. Ik was blij dat ik de klus had geklaard, maar was nog dankbaarder dat ik een werktuig in de handen van de Heer was geweest. Hij had me laten zien hoe ik als Maria kon zijn die het 'goede deel' koos ook al werd ik als Marta door mijn bezigheden 'in beslag genomen'. ■
Jeanette Mahaffey (Missouri, VS)

DE JUISTE SCHRIJFTTEKST OP HET JUISTE MOMENT

Toen ik als assistent-geestelijk verzorger in het gevangenisstelsel van Maricopa County (Arizona, VS) werkzaam was, bezocht ik gedetineerden die om een geestelijk verzorger van de kerk vroegen. Dan las ik in de Schriften en bad ik met hen. Op een keer vroeg een jonge vrouw om dergelijke bijstand.

Ik begaf me naar haar afdeling in de gevangenis, achter diverse afgesloten deuren. De ontvangstruimte had twee tafels in cafetierastijl met aan weerszijden een bank, en er was één bureau met een bewaker. Ik overhandigde de bewaker het verzoekstrookje, nam op een van de banken plaats en wachtte op de jongedame.

Ik stond op toen ze de ontvangstruimte binnenkwam, groette haar en stelde voor om aan de tafel te gaan zitten. Ze zag er verdrietig en onverzorgd uit, het huilen stond haar nader dan het lachen. Terwijl ze haar situatie uit de doeken deed, dacht ik na welke Schrifttekst ik zou aanhalen. Ik luisterde aandachtig naar haar problemen. Toen ze het over haar dwangmatige impulsen en slechte keuzes had, kwam de perfecte tekst in me op om haar te helpen: Mosiah 3:19.

Ik sloeg het Boek van Mormon open bij Mosiah 3:19, schoof het boek naar haar toe en vroeg haar de tekst voor te lezen. Ze leek daar eerst geen zin in te hebben en begon kennelijk verveeld door mijn vraag met snelle en eentonige stem te lezen. Ik onderbrak haar na de eerste woorden: 'Want de natuurlijke mens is een vijand van God' en legde haar uit wat

'natuurlijke mens' betekent. Toen ze de strekking begreep, las ze verder. De toon van haar stem veranderde gaandeweg en ze ging langzamer lezen naarmate de woorden tot haar doordrongen.

Bij de reeks eigenschappen van een kind die 'een heilige' heeft, begon ze nog langzamer te lezen. Ik kon merken dat ze de betekenis van elke genoemde eigenschap in het vers in zich opnam. Toen ze 'onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig' voorlas, begon ik de Geest om ons heen te voelen. Bij het lezen van de woorden 'vol liefde, gewillig zich te onderwerpen' zag ik haar veranderen.

Haar gezicht klaarde op en haar houding, de toon van haar stem en haar gedrag in het algemeen leken door de Geest te zijn geraakt. Ik zag hoop toen de Geest haar de betekenis van die woorden leerde en hoe ze de veranderingen kon aanbrengen die in de tekst genoemd werden.

Ik sprak een gebed uit en schudde de jonge vrouw hartelijk de hand. Ik was geestelijk zeer opgebouwd toen ik de gevangenis verliet. Ik had nooit eerder zo'n directe, krachtige, geweldige uitwerking van de Schriften op iemand meegemaakt. Ik kende Mosiah 3:19 wel omdat ik die tekst vaak bij het lezen van de Schriften was tegengekomen, maar ik had nooit eerder de enorme potentiële invloed ervan op mensen beseft. ■ Allen Hunsaker (Arizona, VS)

De toon van de stem van de jonge vrouw veranderde gaandeweg terwijl ze voorlas en ze ging langzamer lezen naarmate de woorden tot haar doordrongen.

JE HEBT NIET GEVAST

In 1998 genoot ik van mijn rol als jonge moeder. Maar op een dag raakte ik in paniek toen ik bij mijn zontje van zes maanden een piepende ademhaling waarnam en hij ook niets kon doorslikken. De arts stelde direct bronchiolitis vast, een zwelling van de kleinere luchtwegen in de longen die meestal door een virale infectie ontstaat. Hij schreef medicatie en fysiotherapie voor.

De bezoeken aan de fysiotherapeut waren voor mijn zontje en mij een beproeving. Mijn zontje vond het niet prettig dat hij alle kanten op werd bewogen en ik was bang dat de therapie hem pijn deed. Ik zette echter door nadat de therapeut de voordelen van de therapie had uitgelegd.

Ondanks de medicatie en de therapie werd mijn zontje niet beter. Hij at bijna niets en de piepende ademhaling hield aan. De arts schreef nog eens vijf behandelingen bij de fysiotherapeut voor naast de tien die we al hadden gehad.

Onder het wachten tijdens de dertiende behandeling las ik een artikel dat ik in de spreekkamer van de arts had aangetroffen, met de titel 'Bronchiolitis is dodelijk'. Ik besepte toen dat mijn zontje dood kon gaan. Het voelde alsof mijn hart in een bankschroef geklemd werd. Na de behandeling zei de therapeut dat mijn zontje niet vooruitging wat zijn gezondheid betrof. Ik weet niet meer hoe ik destijds veilig thuis ben gekomen, omdat ik door de tranen maar weinig kon zien.

Ik belde mijn man op en ging daarna in gebed. Ik zei tegen mijn hemelse Vader als het zijn wil was dat

Hij mijn zoon tot Zich nam, Hij me de kracht moest geven om dat te dragen.

Na mijn gebed vroeg ik me af wat we nog meer konden doen naast de gebeden die we hadden uitgesproken en de priesterschapszegens die ons zontje had ontvangen. Mijn oog viel op een exemplaar van de *L'Étoile* (de voorloper van de *Liahona*) op de boekenplank. Ik sloeg het tijdschrift willekeurig ergens open, op zoek naar hulp. Ik kwam bij een artikel met de titel 'Ik vastte voor mijn baby' terecht. Op dat moment hoorde ik duidelijk een stem zeggen: 'Je hebt niet gevast voor je kind.'

Dat had ik inderdaad niet, dus begon ik direct voor hem te vasten. Tijdens de therapiebehandeling de volgende dag was ik nog steeds aan het vasten. Nadat de therapeut mijn zontje

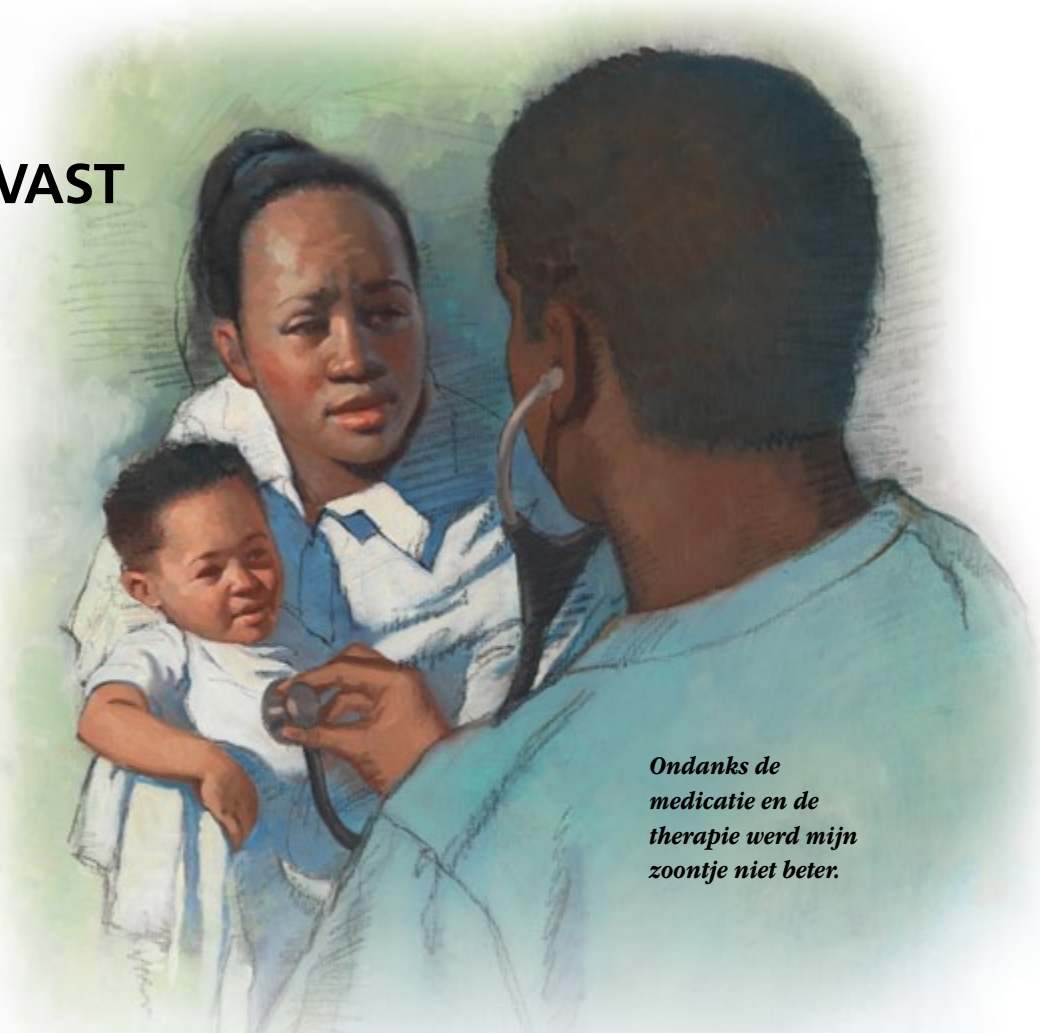
had onderzocht, keek hij verbaasd.

'Mevrouw,' zei hij, 'uw zoon is in orde. Ik begrijp het niet, maar hij heeft geen behandelingen meer nodig.'

Ik kon mijn tranen van vreugde niet bedwingen. Thuis aangekomen, knielde ik neer om God voor zijn genade en liefde te danken. Ik belde mijn man op en vertelde hem het goede nieuws. Daarna beëindigde ik mijn vasten in volle gerustheid, overtuigd dat de Heer had ingegrepen.

Mijn zontje werd genezen dankzij geloof, gebed, priesterschapszegens en vasten. Ik weet zeker dat mijn hemelse Vader van mij houdt en dat Hij ook van mijn zontje houdt. Ik ben ervan overtuigd dat Hij ons zal blijven helpen om onze moeilijkheden te overwinnen. ■

Ketty Constant (Guadeloupe)

Ondanks de medicatie en de therapie werd mijn zontje niet beter.

**Bisschop
Gérald Caussé**

Eerste raadgever in de
Presiderende Bisschop

Het geloof behouden

IN EEN VERWARDE WERELD

Ik ben in het zuidwesten van Frankrijk geboren ‘uit goede ouders’ (1 Nephi 1:1) die me, vanaf dat ik nog jong was, geholpen hebben om geloof in Jezus Christus en een getuigenis van het herstelde evangelie te ontwikkelen. Op school, daarentegen, gaven veel van mijn docenten blijk van twijfel en zelfs vijandigheid jegens elke geloofsovertuiging. Menigmaal hoorde ik de leringen van Korihor van degenen die mijn geloof belachelijk maakten:

‘Zie, het zijn dwaze overleveringen van uw vadersen. Hoe weet gij dat ze waar zijn?’

Zie, gij kunt niet iets weten wat gij niet ziet’ (Alma 30:14–15).

Op 17-jarige leeftijd ben ik filosofieles gaan volgen op de middelbare school. Op een dag zei de docent tegen de leerlingen: ‘Er is hier vast niemand die gelooft dat Adam echt heeft bestaan!’ Toen keek hij met vorsende blik de klas rond, klaar om iemand die voor een dergelijk geloof uitkwam eens flink de les te lezen. Ik

was doodsbenauwd! Maar mijn verlangen om trouw te zijn aan mijn geloof was nog sterker. Ik keek om me heen of ik de enige was onder die veertig leerlingen die de vinger opstak. De docent wist niet hoe hij het had veranderde van onderwerp.

Alle leden van de kerk krijgen op enig moment te maken met zaken die de echtheid en kracht van hun getuigenis beproeven. Als we die beproevingen van ons geloof doorstaan, blijven we eerder standvastig in een wereld waarin steeds meer verwarring heerst. Die verwarring blijkt uit de vele boodschappen waarmee we bestookt worden. Zo komt door het gebruik van internet dagelijks een onophoudelijke stortvloed aan

*Om ons getuigenis te versterken
en ons voor dwaling te behoeden
moeten we ons geloof voortdurend
voeden en vergroten.*

tegenstrijdige opvattingen en informatie op ons af. Die tegenstrijdigheden kunnen op ons een verontrustende en verlamme uitwerking hebben.

Hoe kunnen wij waarheid van dwaling onderscheiden? Hoe kunnen wij voorkomen dat we net als anderen ‘van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is?’ (LV 123:12.)

Het is aan ons of we ons getuigenis sterk houden. Terugkijkend op mijn leven, besef ik dat ik mijn levensreis met succes heb kunnen afleggen door enkele eenvoudige beginselen die me op koers hebben gehouden. Door die beginselen kon ik mijzelf geestelijk ontwikkelen ondanks de ‘misten van duisternis’

Discipelen van Christus honger en dorsten iedere dag naar geestelijke kennis. Wij kunnen wat dat betreft het voorbeeld van Joseph Smith volgen.

(1 Nephi 12:17) en valstrikken die ons omringen.

Voortdurend de waarheid zoeken

Tot wie beweren dat iemand 'niet iets weten' kan (Alma 30:15), heeft de Heer gezegd: 'Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden' (Matteüs 7:7). Dat is een prachtige belofte.

Discipelen van Christus honger en dorsten iedere dag naar geestelijke kennis. Die kennis verwerven zij door studie, overdenking en dagelijks gebed. Wij kunnen wat dat betreft het voorbeeld van Joseph Smith volgen, die 'tot de slotsom [kwam] dat [hij] óf in het duister en in verwarring moest blijven, óf [...] God erom bidden' kon (Geschiedenis van Joseph Smith 1:13).

Het woord van God bestuderen, beschermt ons tegen de invloed van valse leerstellingen. De Heer heeft gezegd: 'Want hem die ontvangt, zal Ik meer geven; en van hen die zeggen: Wij hebben genoeg, van hen zal

zelfs wat zij hebben, worden weggenomen' (2 Nephi 28:30).

Onbeantwoorde vragen aanvaarden

In onze zoektocht naar waarheid willen we alles soms direct begrijpen. De intelligentie van God is echter zo oneindig, dat het 'de mens onmogelijk [is] al zijn wegen te ontdekken' (Jakob 4:8). We moeten leren een tijdje te leven zonder antwoorden op al onze vragen te hebben. Net als Nephi erkennen wij in geloof dat God 'zijn kinderen liefheeft; toch [kennen wij] niet de betekenis van alle dingen' (1 Nephi 11:17).

De Heer voorziet ons echter wel van de kennis die we voor ons heil en onze verhoging nodig hebben. Hij belooft ons: 'Wat gij de Vader ook in mijn naam vraagt, dat nuttig voor u is, het zal u gegeven worden' (LV 88:64). We krijgen die antwoorden gaandeweg, 'regel op regel [...], voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig' (2 Nephi 28:30), afhankelijk van onze behoeften en ons begripsvermogen.

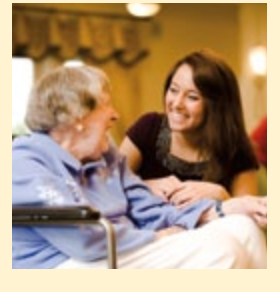
Het is aan ons om onderscheid te maken tussen vragen die werkelijk essentieel zijn voor onze eeuwige vooruitgang en vragen die voortkomen uit onze nieuwsgierigheid, behoefte aan bewijs of zucht naar voldoening.

Het getuigenis van de Geest zoeken

Ieder van ons kan wel eens momenten van twijfel ervaren. Die twijfel wordt zelden weggenomen door op zoek te gaan naar rationele

We moeten aan de slag gaan. We kunnen pas openbaring ontvangen als we ons als trouwe discipelen van Jezus Christus gedragen.

verklaringen. Bepaalde wetenschappelijke of archeologische ontdekkingen kunnen ons getuigenis van de Schriften bijvoorbeeld versterken, maar geestelijke kennis kan niet door logica of tastbare bewijzen bewezen worden.

Kennis van de waarheid is gebaseerd op het getuigenis van de Geest. De apostel Paulus zei: ‘Zo weet ook niemand, wat in God is, dan [door] de Geest Gods’ (1 Korintiërs 2:11).

Dit weten we echter zeker: ‘De Geest spreekt de waarheid en liegt niet’ (Jakob 4:13). De Geest kan een nog krachtiger invloed op ons hebben dan onze fysiologische zintuigen. Jezus zei in antwoord op de geloofsverklaring van de apostel Petrus: ‘Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is’ (Matteüs 16:17). Ga maar na: hoeveel tijdgenoten van Christus herkenden Hem niet terwijl ze Hem met hun eigen ogen zagen!

De woorden van profeten en apostelen zoeken

Onlangs had ik een gesprek met een hoogwaardigheidsbekleeder van een andere kerk. Hij wilde graag weten of wij een christelijke kerk zijn en stelde voor een debat te houden tussen deskundigen op leerstellig gebied van beide godsdiensten.

De kracht en waarheid van de leer van Christus zijn echter niet gebaseerd op het dispuut van deskundigen, maar op het heilige getuigenis van zijn gekozen discipelen. De profeet Joseph Smith heeft verklaard: ‘De fundamentele beginselen van onze

godsdienst zijn het getuigenis van de apostelen en profeten aangaande Jezus Christus — dat Hij stierf, werd begraven, ten derden dage verrees en ten hemel opvoer. Al het andere dat verband houdt met onze godsdienst is hier slechts een toevoeging aan.’¹

Tijdens de lange periode van de grote afval waren er wel genoeg deskundigen in de wereld, maar was het getuigenis van Christus *niet* te vinden. De menselijke rede had de plaatsen ingenomen van de kracht van goddelijke openbaring.

Wanneer we ergens bezorgd over zijn, moet onze eerste reflex zijn dat we de Schriften en de woorden van de levende profeten onderzoeken. Hun geschriften zijn bakens die ons niet kunnen misleiden: ‘Daarom onderzoeken wij de profeten, en wij hebben vele openbaringen en de geest van profetie; en dankzij al deze getuigen verkrijgen wij hoop en wordt ons geloof onwrikbaar’ (Jakob 4:6).

Ons geloof voeden

Wij ontvangen ‘geen getuigenis dan na de beproeving van [ons] geloof’ (Ether 12:6). Geloof heeft de macht om kennis van eeuwige waarheden te ontsluiten. Een volheid van geloof doet kennis in absolute en volmaakte zekerheid omslaan. Moroni schreef over de broeder van Jared: ‘Wegens de kennis van die man, kon het hem niet worden belet binnen de sluier te zien; [...] en hij had niet langer geloof, want nu wist hij, in geen enkel opzicht twijfelende’ (Ether 3:19).

Om ons getuigenis te versterken en onszelf voor fouten te behoeden

moeten we ons geloof dan ook voortdurend voeden en vergroten. Om te beginnen moeten we een zuiver hart en grote nederigheid hebben. Jakob waarschuwde het volk van Nephi voor de hoogmoed van sommigen: ‘Wanneer zij geleerd zijn, menen zij wijs te zijn en luisteren zij niet naar de raad Gods, want zij schuiven die opzij in de veronderstelling het zelf wel te weten’ (2 Nephi 9:28).

Vervolgens moeten we aan de slag gaan. De apostel Jakobus zei dat iemands ‘geloof samenwerkte met zijn werken, en dat dit geloof pas volkomen werd uit de werken’ (Jakobus 2:22). We kunnen pas openbaring ontvangen als we ons als trouwe discipelen van Christus gedragen. Als we onze verbonden nakomen die we met God hebben gesloten, komen we in aanmerking voor het gezelschap van de Heilige Geest, die ons verstand verlicht en onze geest tot bloei doet komen.

Ik getuig van de waarheid van deze beginselen. Ik weet uit eigen ervaring dat de toepassing ervan in ons leven ons bescherming biedt in een verwarde en dolende wereld. Er schuilt een prachtige belofte in: ‘En wegens uw ijver en uw geloof en uw geduld bij het verzorgen van het woord, opdat het wortel in u zal schieten, zie, zult gij er weldra de vrucht van plukken, die uiterst kostbaar is, [...] en gij zult u aan die vrucht vergasten totdat gij verzadigd zijt, zodat gij zult hongeren noch dorsten’ (Alma 32:42). ■

NOOT

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 53.

‘Ik ben verslaafd geraakt aan pornografie. Het maakt mijn leven kapot. Wat kan ik doen om met die verslaving te breken?’

Pornografie is een wijdverspreid en ernstig probleem. Je geest raakt erdoor besmet en je krijgt er onreine gedachten door. Relaties gaan eraan kapot. Door naar pornografie te kijken verlies je ook het gezelschap van de Heilige Geest.

Breken met die verslaving is niet makkelijk, maar de stappen zijn wel eenvoudig — besluit dat je voortaan niet meer kijkt naar en denkt aan pornografie. Praat direct met je bisschop of gemeentepresident. Schaam je niet om er met hem over te spreken. Hij kan je helpen je te bekeren, zodat je gedachten en je geest door de verzoening van de Heiland weer rein worden. ‘Hierdoor zult gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert — zie, hij zal ze belijden en ze verzaken’ (LV 58:43).

Doe alles wat je kunt om pornografie voortaan uit de weg te gaan. Dat kan betekenen dat je je mobieltje en internettoegang aan de kant doet, behalve in openbare ruimten en met krachtige internetfilters geïnstalleerd.

Richt je op gebed, Schriftstudie, dienstbetoon en andere opbouwende activiteiten. De Heer heeft gezegd: ‘Houdt op [...] met al uw wellustige verlangens’ en ‘laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren’ (LV 88:121; 121:45). Door oprechte bekering en met de hulp van de Heiland en zijn gekozen dienstknechten *kun* je deze verslaving overwinnen.

Lees in de Schriften

Bid om kracht. Enos bad een hele dag lang en smeekte de Heer om vergeving van zijn zonden. Door zijn geloof verkreeg hij grote gemoedsrust en werd zijn schuld weggevaagd. Lees in de Schriften om de Heilige Geest te verkrijgen, want met Hem als gezelschap denk of doe je geen onreine dingen. Lees Psalmen 24:3–5 (over onszelf zuiver en rein houden). Blijf bezig: doe aan sport, doe iets leuks en onschuldigs, en laat je niet beïnvloeden door zogenaamde vrienden. Wanneer je in

de verleiding komt, wijs die dan beslist van de hand. Onthoud dat je hemelse Vader weet wat je allemaal denkt en doet.

Ana G (17), Zulia (Venezuela)

Geef nooit op

Pornografie maakte mijn leven kapot, maar ik heb na veel ellende uiteindelijk met de verslaving gebroken. Het bekeringsproces is een lange en moeilijke weg, maar bid tijdens deze beproeving elke dag oprecht om hulp van de Heer. Denk nooit dat je het niet waardig bent om je te bekeren, want de verzoening is voor iedereen. Denk er ook aan dat Satan je elke keer dat je in de verleiding komt wil laten zondigen. Maar de keuze is altijd aan jou of je aan de verleiding toegeeft of die negeert. Schrijf jezelf of de Heer nooit af. Hij zal je immers niet boven je vermogen op de proef stellen (zie 1 Nephi 3:7).

Een jongevrouw uit Victoria (Australië)

Praat met je bisschop

Praat zo snel mogelijk met je bisschop. Die eerste stap zetten is moeilijk, maar je moet met hem praten om je te bekeren. Hij zal je niet uitlachen of op je neerkijken. Hij geeft om je en heeft alleen het beste met je voor. Jezus Christus heeft voor je zonden geleden zodat je de grote last van je schuldgevoelens en je verdriet die je al zo lang bij je draagt, mag afleggen (zie Alma 5:9). Het is niet te laat om je te veranderen. Je kunt weer echte vreugde voelen. Vraag God je de moed te geven om je te bekeren.

Taylor P. (18), North Carolina (VS)

Zing een lofzang

Pornografie komt niet van God. Het beke- ringsproces is lang en pijnlijk, maar het is mogelijk! Je moet het verlangen hebben om je te veranderen, om de ernst van de zonde in te zien en bovenal om hulp van je hemelse Vader te zoeken. Ik heb een plaat van Jezus Christus naast mijn computer om te voorkomen dat ik aan verleiding toegeef. Hij let altijd op me! Wanneer ik aan pornografische beelden of muziek moet denken, zing ik een lofzang en zet ik die verkeerde dingen weer snel uit mijn hoofd.

Natália Q. (18), São Paulo (Brazilië)

Bid

De kracht van het gebed is onbeschrijfelijk. We krijgen er de kracht door om tegenstand te weerstaan en te overwinnen (zie LV 10:5). Als je onze hemelse Vader in gebed zoekt, geeft Hij je de kracht om aan verleiding te ontkomen. Als je dagelijks in de Schriften leest, zul je nog meer kracht ontvangen. Als je op de Heer vertrouwt en niet op je eigen kracht, zal Hij je bevrijden van de ketenen die je binden. Het is dankzij de verzoening dat je genezen kunt worden.

Gian G. (18), Rivera (Uruguay)

Belijd je zonden

Ik heb dat probleem ook gehad. Het achtervolgt me nog steeds. Allereerst moet je stoppen met het kijken naar pornografie. Ga naar je hemelse Vader. Ik voelde dat Hij me vergaf toen ik dacht dat vergeving niet meer mogelijk was. En toen dacht ik dat alles in orde was. Ik wilde niet dat iemand ervan wist; ik schaamde me rot. Maar het is iets wat je aan

je bisschop moet vertellen. Ik probeerde daar onderuit te komen. Maar keer op keer hoorde ik de woorden: 'Als je een probleem hebt met pornografie, ga dan naar je bisschop.' Op een dag gooide ik het er tijdens een tempelaanbevelingsgesprek uit. Ik voelde me nadien zo opgelucht. Ik voelde me vrij. Er viel een last van me af. Later vertelde ik het aan mijn ouders. Het deed hun verdriet, maar ze accepteerden het. Wees niet bang om ermee over de brug te komen.

Een jongevrouw uit Tennessee (VS)

Vertel het aan iemand

Ik ben heel lang in pornografie verstrikt geweest. Alleen met de steun van mijn ouders en de hulp van mijn bisschop heb ik er uiteindelijk mee kunnen breken. Beperkte toegang tot internet of enkele weken niet van het avondmaal nemen is een geringe prijs die je betaalt voor de vreugde om rein te zijn. Professionele therapeuten kunnen je ook helpen zonder je te veroordelen. Zij zijn eveneens een hulpmiddel die de Heer ons heeft gegeven.

Een jongeman uit Californië (VS)

ONS TEGEN VERLEIDING WAPENEN

'Neem allereerst afstand van mensen, materialen en omstandigheden die je kunnen schaden. [...]

'Erken dat mensen die door een verslaving geketend zijn vaak meer hulp dan zelfhulp nodig hebben, en dat dat ook voor jou kan gelden. Roep die hulp in en verwelkom die. Praat met je bisschop. Volg zijn raad op. [...]

'Bedenk dat naast filters op computers en een slot op je gevoelens, de enige ware beheersing in het leven zelfbeheersing is. Oefen meer beheersing uit over zelfs de kleinste omstandigheden. Als een tv-programma onfatsoenlijk is, zet het uit. [...]

'Ontwikkel een band met de Geest van de Heer en ga daarheen waar die is. Zorg ervoor dat je eigen woning daar ook onder valt, wat invloed zou moeten hebben op de kunst, de muziek en de lectuur die je daar hebt.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Geen plaats voor de vijand van mijn ziel', Liahona, mei 2010, pp. 45-46.

VOLGENDE VRAAG

'Hoe kan ik "op heilige plaatsen staan" met zo veel onheiligen om me heen, zoals op school?'

Lever je antwoord vóór 15 september 2012 aan op liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org of per post naar:

Liahona, Questions & Answers 9/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) jouw schriftelijke toestemming — en als je onder de achttien bent, ook de schriftelijke toestemming van je ouders (dat mag per e-mail) — om je reactie en foto te plaatsen.

Ouderling
Tad R. Callister
van het Presidium
der Zeventig

Hoe **WEET** ik wanneer ik **VERGEVING** heb ontvangen?

Toen ik als zendingspresident werkzaam was, stelden zendingen me vaak de volgende twee vragen: (1) Hoe weet ik wanneer ik vergeving van mijn zonden heb ontvangen? en (2) Als ik vergeving heb ontvangen, waarom voel ik me dan nog steeds schuldig?

Ik beantwoordde die vragen doorgaans als volgt: 'Als je de Geest voelt — wanneer je bidt, in de Schriften leest, onderwijst, getuigt of wanneer dan ook — is dat je bewijs dat je vergeving hebt ontvangen, ofwel dat het reinigingsproces bezig is, want de Geest kan niet in een onheilige tabernakel verblijven' (zie Alma 7:21). In de meeste gevallen neemt het reinigingsproces tijd in beslag omdat onze verandering van hart tijd vergt. Maar wij mogen dan wel voorwaarts gaan in het vertrouwen dat God onze vooruitgang goedkeurt, wat uit de aanwezigheid van zijn Geest blijkt.

Sommige mensen zijn harder voor zichzelf dan de Heer dat is. Uiteraard

moeten we ons bekeren om in aanmerking te komen voor de reinigende en vergeving-schenkende kracht van de verzoening. Maar als we ons eenmaal hebben bekeerd, bestaat er niet zoiets als een gemarkeerde bekeerlijke in Gods koninkrijk. Er is geen zwarte markering op onze rechterenkel aangebracht met de tekst 'zonde 2008' of een bruine vlek achter ons linkeroor waarop staat 'overtreding 2010'. De Heer bracht de alomvattende reinigende kracht van de verzoening als volgt onder woorden: 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw' (Jesaja 1:18). Dat is het wonder van de verzoening van Jezus Christus.

Ik geloof ook dat onze zonden soms worden uitgewist zonder dat het schuldgevoel direct verdwijnt. Waarom? Wellicht is de herinnering aan die schuld in Gods barmhartigheid een waarschuwing, een geestelijk 'stopteken' dat op momenten dat we met soortgelijke verleidingen

geconfronteerd worden: 'Sla die weg niet in. Je weet welke ellende eruit kan voortvloeien.' Voor wie met hun bekeringsproces bezig zijn, is het wellicht als bescherming en niet als straf bedoeld.

Gaat ons schuldgevoel ooit over? De belofte van de Heer staat wat dat betreft vast. De Heer zei tot de rechtvaardigen dat de tijd zou komen dat er geen 'rouw, noch geklaag, *noch moeite* [...] *meer [zal] zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan*' (Openbaring 21:4; cursivering toegevoegd).

Ik weet niet of we onze zonden zullen vergeten, maar er komt wel een tijd dat wie zich bekeren niet langer onder hun zonden gebukt gaan. Dat was bijvoorbeeld het geval bij Enos, wiens schuld was 'weggevaagd' (Enos 1:6), en bij de bekeerde Lamanieten, die getuigden dat de Heer 'de schuld uit ons hart heeft weggenomen' (Alma 24:10), en bij Alma, die verklaarde dat hij zich zijn 'pijnen *niet meer* herinneren' kon (Alma 36:19;

Gaat ons schuldgevoel ooit over? De belofte van de Heer staat wat dat betreft vast. De Heer zei tot de rechtvaardigen dat de tijd zou komen dat er geen 'rouw, noch geklaag, noch moeite [...] meer [zal] zijn'.

Hoe meer we over de verzoening leren en geloof oefenen in de genezende macht van Christus, hoe beter we vergeving kunnen ontvangen en onszelf kunnen vergeven.

cursivering toegevoegd). Ze konden zich ongetwijfeld allemaal nog hun zonden herinneren, maar werden er niet meer door geplaagd. De oneindige kracht van de verzoening heelde op wonderbaarlijke wijze ieders wonden en vertroostte ieders geweten met 'de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat' (Filippenzen 4:7).

Er zijn kennelijk twee zaken die ons van alle schuld en pijn verlossen. Ten eerste ons onwankelbare geloof in Jezus Christus en zijn verzoening. Toen Enos vroeg hoe zijn schuld was 'weggevaagd' (zie Enos 1:6–7), antwoordde de Heer: 'Door uw geloof in Christus' (Enos 1:8). Dus hoe meer we over de verzoening leren en geloof oefenen in de genezende macht van Christus, hoe beter we vergeving kunnen ontvangen en onszelf kunnen vergeven. Ten tweede de ontwikkeling van een karakter dat 'niet meer geneigd [is] om kwaad te doen, maar wél om voortdurend goed te doen' (Mosiah 5:2). Wanneer dat gebeurt, zien we onszelf niet langer in onze 'vleselijke staat' (Mosiah 4:2), maar als geestelijk gewonnen zoons en dochters van God. We zien in dat we een andere persoon zijn dan degene die zondigde. Scrooge, de beroemde figuur in *A Christmas Carol* van Charles Dickens, had zijn leven zo veranderd dat hij met recht kon verklaren: 'Ik ben niet meer de mens die ik was.'¹

Als we ons bekeren, worden we een andere persoon dan we waren. Het besef van onze nieuwe identiteit, gekoppeld aan ons geloof in de louterende macht van Christus, doet

ons uiteindelijk net als Alma zeggen: 'Ik [kon] mij mijn pijnen niet meer herinneren; ja, ik werd niet meer verscheurd door de gedachte aan mijn zonden' (Alma 36:19). We kunnen ook troost vinden in de waarheid dat God ons uiteindelijk zal oordelen naar wie we zijn geworden, niet naar wie we waren.

De apostel Paulus gaf ons allen die hebben gezondigd maar naar bekering streven bemoedigende raad. Hij zei dat we moeten vergeten 'hetgeen achter [ons] ligt' en ons moeten uitstrekken 'naar hetgeen vóór [ons] ligt' (Filippenzen 3:13). In andere woorden, we moeten het verleden achter ons laten en met vertrouwen in Gods verlossende macht voorwaarts gaan. Daarmee geven wij blijk van ons geloof. Paulus gaf verder de raad: 'Zalig is hij, die zich geen verwijten maakt' (Romeinen 14:22).

Als we de Geest van de Heer voelen, mogen we, tot het laatste restant van onze schuld is uitgewist, de draad oppakken vol vertrouwen dat we zijn gereinigd of dat het reinigingsproces bezig is het goddelijke wonder in ons leven te voltrekken. De belofte staat vast — als we ons best doen om ons te bekeren, worden onze zonden uitgewist en wordt onze schuld uiteindelijk weggevaagd, want de Heiland is door zijn verzoening niet alleen tot onder onze zonden maar ook onder onze schuld neergedaald. Dan zijn we volkomen in het reine met onszelf en met God. ■

NOOT

1. Charles Dickens, *A Christmas Carol in Prose* (1843), p. 150.

Onze plek

WAAROM BEPROEVINGEN?

We vragen ons vaak af waarom we problemen hebben, ook al onderhouden we de geboden en leven we naar het evangelie. We moeten niet vergeten dat we naar deze aarde zijn gekomen om beproefd te worden. Wanneer we de beproevingen overwinnen en onze hemelse Vader door onze keuzes laten zien dat we Hem liefhebben, zegent Hij ons zodat de Geest van de Heer in ons gezin zal heersen.

Kahellyn V. (onder),
Venezuela

PLICHT JEGENS GOD

Ik heb steeds aan mijn onderscheiding Plicht jegens God gewerkt, toen ik nog in Venezuela woonde en ook toen we met ons gezin naar China verhuisden.

Het programma Plicht jegens God is echt geïnspireerd. Als jongeman leer je geweldige dingen die je de rest van je leven kunt toepassen door aan de doelen in het programma te werken. Je leert in geestelijk, stoffelijk en lichamelijk opzicht, en nog veel meer.

Serius aan die doelen werken is zeker de moeite waard. Ik ben er een beter mens door geworden, mijn getuigenis van het evangelie van Jezus Christus is erdoor gegroeid en ik ben beter voorbereid om het Melchizedeks priesterschap te ontvangen en op zending te gaan. Het is fijn om te weten dat ik in de toekomst een goed voorbeeld voor mijn kinderen kan zijn.

Jonathan A., China

MIJN LIEVELINGSTEKST

1 Nephi 3:7

Deze Schrifttekst versterkt mijn geloof omdat Nephi tijdens beproevingen laat zien dat hij nog steeds gehoorzaamt en doet wat de Heer van hem verlangt. En onze hemelse Vader zegent hem daarvoor.

Kaila T. (boven), Filipijnen

EEN EIGEN GETUIGENIS KRIJGEN

Ik ben in de kerk geboren en had niet echt een getuigenis, tot ik met zuivere bedoelingen in de Schriften ging lezen. Ik las niet alleen de woorden op papier, maar zocht naar de diepere betekenis ervan. Bij het lezen van 3 Nephi 11:3 verplaatste ik me in de schoenen van het volk. Die Schrifttekst en de daaropvolgende verzen grepen me aan. Vanaf die tijd ben ik in de Schriften blijven lezen en oprecht gaan bidden, waardoor mijn getuigenis is gegroeid.

Ryan R., Washington (VS)

PERSOONLIJKE VOORUITGANG

Op 27 februari 2011 ontving ik mijn onderscheiding Voorbeeldige jongevrouw. Ik ben blij dat ik het programma Persoonlijke vooruitgang heb voltooid, dat ik zuiver en rein ben gebleven, en dat ik mijn medaillon met gepaste trots kan dragen. Ik weet dat de jongevrouwenorganisatie ons helpt om vooruitgang te maken en ons op een huwelijk in de heilige tempel voor te bereiden. Ik ben mijn hemelse Vader dankbaar voor deze organisatie. Ik heb een van mijn doelen bereikt door mijn medaillon te verdienen, en ik weet dat ik nog veel goeds in het werk van de Heer kan doen.

Katherine M., Venezuela

Een OFFER maar ook een GENOEGEN

Ik raakte mijn verlangen om op zending te gaan bijna kwijt omdat ik genoot van het geld dat ik verdiende

Edward M. Akosah

Toen ik zes jaar was, kwam mijn moeder met de zendelingen in aanraking en werd ze in Ghana (Afrika) lid van de kerk. Mijn vader had haar met vijf kinderen in de steek gelaten, maar ons gezin bleef sterk dankzij de leringen van de kerk. We hielden van elkaar en er heerste vrede bij ons thuis. Ik ging graag met mijn moeder mee naar de kerk en genoot van het jeugdwerk en later het seminarie.

Ik werd als jongeman tot wijkzending geroepen en vond het heerlijk om met de zendelingen op pad te gaan. Ik zag ook enkele jongens uit onze wijk op zending gaan. Na hun terugkeer waren ze veranderd. Ze waren een stuk verstandiger en volwassener, zowel lichamelijk als

geestelijk. Mijn oudere broer ging ook op zending. Toen hij weer terug was, zag ik dat zijn gedrag in allerlei opzichten verbeterd was. Ik vroeg me steeds af: Hoe komt het toch dat al die mensen door een zending zo veranderen en groeien? Ik keek ernaar uit om op zending gaan.

Na de middelbare school ging ik werken om geld voor een zending bij elkaar te verdienen. Ik raakte mijn verlangen om op zending te gaan al snel kwijt omdat ik genoot van het geld dat ik verdiende. Het zou een offer zijn om op zending te gaan, want het geld dat ik verdiende kwam ook ons gezin ten goede. Telkens wanneer ik mijn zendingspapieren aan het invullen was, dacht ik aan het geld dat ik op zou geven en liet ik de papieren voor wat ze waren en bleef werken.

Ik voelde me slecht toen mijn vrienden op zending gingen, want ik wist dat ik me er eigenlijk ook op moest voorbereiden. Daardoor ging ik mezelf eens goed onder de loep nemen. Ik dacht: de profeet en mijn leiders steunen is niet alleen

mijn rechterhand opsteken. Het betekent doen wat ze zeggen en de geboden van onze hemelse Vader gehoorzamen.

Nu was het tijd om een zending te vervullen, dus leverde ik mijn zendingspapieren bij de bisschop in. Het was bijna de gelukkigste dag van mijn leven. De gelukkigste was de dag waarop mijn bisschop me in zijn kantoor riep en me een witte envelop overhandigde met mijn zendingsoproep naar het zendingsgebied Ibadan (Nigeria). Ik was ongelooflijk blij.

In het opleidingscentrum voor zendelingen kreeg ik les in de leerstellingen van het evangelie en leerde ik geweldige dingen. Ik heb ook mijn begiftiging in de tempel ontvangen. Ik ben zo dankbaar dat ik voor een zending gekozen heb. Ik heb er geen moment spijt van gehad. Ik ben ook geestelijk gegroeid op mijn zending. Dat komt naar mijn mening omdat ik mensen help dezelfde zegeningen van het evangelie te ontvangen die mij en mijn familie zoveel vreugde gebracht hebben. ■

MEZELF IN DE TEMPEL ZIEN

Een knappe jongen op het werk vroeg me uit, maar hij was geen lid van de kerk en ik had een tempelhuwelijk voor ogen.

Adriane Franca Leao

Als meisje droomde ik al van een eeuwig gezin. Ik was twaalf jaar toen ons gezin in de São Paulotempel (Brazilië) werd verzegeld. Ik weet nog precies dat we als gezin aan het altaar in de tempel knielden en wij voor tijd en alle eeuwigheid aan onze ouders werden verzegeld. Toen wist ik dat ik later ook zo'n gezin wilde. Ik zette een plaat van de São Paulotempel naast mijn bed neer. Ik keek er elke avond naar en nam me steeds weer voor dat ik alleen genoeg zou nemen met een eeuwig gezin.

Enkele jaren later werkte ik op de commerciële afdeling van een groot bedrijf. Op een dag stelde onze manager me aan een nieuwe medewerker voor, een lange jonge man met prachtige blauwe ogen, een prettige glimlach en gekleed naar de laatste mode.

Ik kon het bijna niet geloven toen hij met me begon te flirten. Ik voelde me in de zevende hemel! Op ons eerste avondje uit kwam ik er enthousiast achter dat hij drummer in een band was en enige bekendheid genoot. Ik kwam er ook achter dat hij rookte en dronk, maar ik hield mezelf voor dat hij daar niet verkeerd aan deed omdat

hij immers geen lid van de kerk was.

Toen ik die avond thuiskwam, was ik vol van die knappe jonge man. Maar toen ik op mijn knieën ging om te bidden, zag ik de plaat van de tempel en kwam er een vreemd gevoel over me. Ik negeerde het en ging slapen.

Toen we de volgende dag weer uitgingen, gaf het feit dat hij dronk en rookte me een onbehaaglijk gevoel. Ik voelde me opgelaten om aan een tafel met sterke drank te zitten, ook al raakte ik die niet aan. Ik vond het in eerste instantie opwindend en daarna frustrerend toen hij me probeerde te kussen. Zijn adem

rook naar sigaretten en drank, waardoor de kus zijn doel miste!

Die avond knielde ik naast mijn bed neer om te bidden en keek ik weer naar de plaat van de tempel. Ik besepte dat deze jongen niet de soort man was aan wiens arm ik de tempel kon betreden.

Ik kroop in bed en ging slapen, maar niet voordat ik met een blij gevoel aan mijn doel dacht om met een waardige man te trouwen met wie ik een eeuwig gezin kon stichten.

Ook al was de drummer nog steeds aantrekkelijk, ik was niet meer onder de indruk van zijn romantische uiterlijk. Ik wist welk soort huwelijk ik wilde.

Een jaar later trouwde ik in de São Paulotempel met een waardige priesterschapsdrager die ik liefheb. Het was het waard om te wachten op een waardige man die samen met mij die prachtige zegening van de Heer kon ontvangen. ■

Via store.lds.org kun je je eigen plaat van de tempel kopen. Klik op het tabblad 'Music, Media, and Art' en vervolgens op 'Temple Pictures'.

Voor de kracht van de jeugd: EEN ANKER VOOR DEZE TIJD

David L. Beck
Algemeen jongeman-
nenpresident

Elaine S. Dalton
Algemeen jongevrou-
wenpresidente

Het Eerste Presidium schrijft dat de normen in Voor de kracht van de jeugd een leidraad zijn 'bij de belangrijke keuzes die je nu maakt en die je nog zult maken'.¹ Met het oog op een nieuwe uitgave van het boekje dragen algemeen jongevrouwenpresidente Elaine S. Dalton en algemeen jongemannenpresident David L. Beck in een vraaggesprek voor de kerkelijke tijdschriften hun visie op het herziene boekje uit.

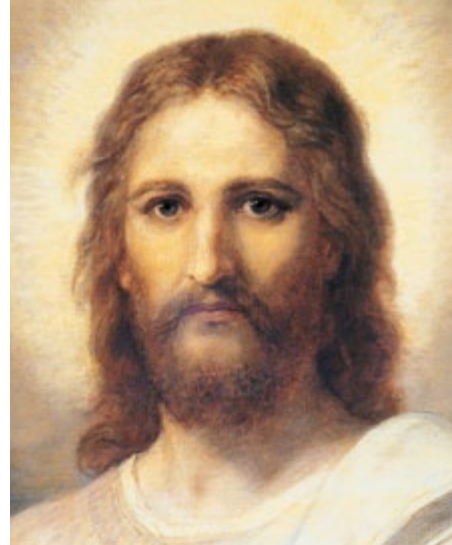
Waarom is er nu een nieuwe uitgave van Voor de kracht van de jeugd?

Broeder Beck: De normen van de Heer zijn niet veranderd, maar de

aanvallen van de tegenstander op die normen zijn in aantal en intensiteit toegenomen. *Voor de kracht van de jeugd* is bijgewerkt om jongeren te helpen die aanvallen te weerstaan.

Zuster Dalton: Profeten spreken voortdurend in duidelijke taal tot de jongeren en we willen hun meest recente woorden bij de hand hebben. Jongeren moeten verankerd raken door de profeet te volgen, daarom zijn er actuele leringen in dit boekje opgenomen.

Broeder Beck: President Thomas S. Monson heeft ons eraan herinnerd dat de jongeren van tegenwoordig opgroeien in een tijd waarin de kloof tussen de normen van de Heer en de

normen van de wereld steeds groter wordt.² Verleidingen worden groter en zondig gedrag wordt maatschappelijk steeds meer geaccepteerd. De geïnspireerde raad in dit nieuwe boekje is een blijk van de liefde die onze hemelse Vader voor de jeugd heeft. Hij gunt alle jongeren de zegeningen van getrouwheid aan het evangelie en geeft ze normen om ze te helpen. Hij heeft een belangrijk werk voor ze te doen. Naleving van de normen in *Voor de kracht van de jeugd* maken ze geschikt om zijn werk te verrichten.

en emotionele gezondheid'. Je moet lichamelijk gezond zijn en goed voor je lichaam zorgen, maar je moet ook aan je emotionele gezondheid denken.

Broeder Beck: Er is ook meer nadruk gelegd op het volgen van de Geest en een waardige levensstijl om naar de tempel te gaan.

Hoe kunnen jongeren *Voor de kracht van de jeugd* een deel van hun leven maken?

Zuster Dalton: Ik hoop dat ze naar de genoemde zegeningen in het boekje zullen kijken en erover na zullen denken hoe ze met die zegeningen hun doelen kunnen verwezenlijken. Ik geloof werkelijk dat deze generatie de aarde op de wederkomst van de Heiland voorbereidt. Ik spoor de jongeren aan om zich in te prenten dat ze vol vertrouwen in zijn tegenwoordigheid willen staan wanneer Hij terugkomt.

Broeder Beck: De boekjes *Mijn plicht jegens God vervullen* en

Persoonlijke vooruitgang jongevrouwen bevatten ook diverse goede ideeën. In het gedeelte 'Waardige levenswijze' van *Plicht jegens God* worden jongemannen bijvoorbeeld uitgenodigd om de normen in *Voor de kracht van de jeugd* te bestuderen, een plan op te stellen om ernaar te leven en anderen vervolgens over hun ervaringen te vertellen. Daardoor versterken ze niet alleen hun eigen getuigenis, maar sterken ze ook anderen.

Zuster Dalton: Wat ook een interessante oefening voor de jeugd kan zijn, is *Voor de kracht van de jeugd* helemaal doornemen en alle

Wat is er in deze uitgave bijgekomen?

Zuster Dalton: 'Werken en zelfredzaamheid' is er bijgekomen. Veel jongeren zijn zo vaak met nieuwe technologieën bezig — sociale netwerken, surfen op internet, videospelletjes — dat ze nooit echt leren om te werken. Dat is zorgelijk, omdat een jongere die op zending gaat dan soms niet is voorbereid op de ongemakken van die zware fysieke en geestelijke arbeid. Dat sluit goed aan op nog een nieuw onderdeel: 'Lichamelijke

verwijzingen naar de Geest omcirkelen. Als ze naar die normen leven, zullen ze het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest hebben. En in een tijd waarin jongeren beslissende keuzes moeten maken, hebben ze dat gezelschap zeker nodig.

Broeder Beck: Ik zie het boekje ook als een geweldige manier om met anderen over het evangelie te spreken. We kunnen het gebruiken om onze vrienden uit te leggen waarom we leven zoals we dat doen. De jeugd kan op basis van het boekje ook lessen voor de gezinsavond, toespraken voor de avondmaalsdienst of lessen voor de kerk voorbereiden — of gewoon antwoord krijgen op vragen aangaande de normen van de Heer. Als jongeren dat doen, dringen de leerstellingen en beginselen in *Voor de kracht van de jeugd* tot diep in hun hart door en worden die een deel van wie ze zijn.

Wat zou u zeggen tegen iemand die het moeilijk vindt om in de huidige wereld naar deze normen te leven?

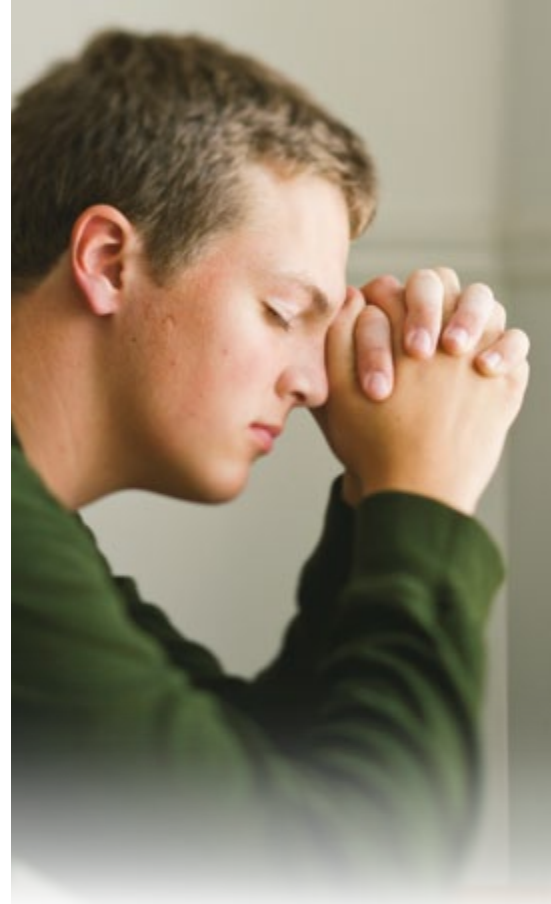
Zuster Dalton: Ik zou zeggen: 'Je hebt gelijk, dat is ook moeilijk.' Maar ik zou er ook bij zeggen dat het nog veel moeilijker is wanneer je de normen *niet* naleeft. Zonde gooit je leven overhoop en zorgt dat je met dingen te maken krijgt die je niet wilt. Ik zou zeggen dat het naleven van de normen in *Voor de kracht van de jeugd* een sleutel tot geluk vormt, en iedereen wil graag gelukkig zijn.

Broeder Beck: Deze wereld heeft niets te bieden wat op kan tegen de troostende invloed van de Heilige Geest, tegen de gemoedsrust dat je weet dat je hemelse Vader blij met je is, of tegen de kracht van tempelverbonden. Al die zegeningen worden beloofd aan wie de normen van de Heer gehoorzamen.

Zuster Dalton: Veel jongevrouwen zeggen: 'Ik heb iets slechts gedaan, dus ik kan niet meer in de kerk komen.' Vervolgens gaat het van kwaad tot erger. Maar ik zou zeggen: 'Je *kunt* je bekeren. Je kunt je veranderen en dit is een goede tijd om ermee te beginnen. Begin er vandaag mee. Dit is jouw tijd.'

Welk advies zou u geven aan jongeren die thuis niet veel steun krijgen om deze normen na te leven?

Broeder Beck: Ik geloof dat de Heer ieder van ons daar plaatst waar we het meeste goeds kunnen doen met de geestelijke gaven die Hij ons heeft gegeven. Geef het niet op als de anderen thuis niet hetzelfde verlangen hebben als jij om de normen van

de Heer na te leven. Blijf doen wat je behoort te doen, want je weet maar nooit wie er thuis op je let en ongemerkt kracht put uit jouw voorbeeld.

Zuster Dalton: Bedenk ook altijd wie *jij* bent. Je bent in deze tijd naar de aarde gekomen omdat je een sterk getuigenis van de Heiland hebt. Je hebt dat in de voorsterfelijke wereld bewezen. Zoals broeder Beck al zei, kan je familie uiteindelijk gezegend worden doordat jij je aan de normen houdt. Ga niet schipperen. Houd vol. Als we die normen naleven, kunnen we een licht zijn. We kunnen het licht van de Heiland weerspiegelen.

Welke zegeningen krijgen jongeren als ze de normen naleven?

Broeder Beck: De Heer heeft vele prachtige zegeningen beloofd aan wie de normen trouw zijn die Hij heeft gesteld. Sommige zijn direct merkbaar: het gezelschap van de Heilige Geest, gemoedsrust en meer geloof

en vertrouwen. Telkens wanneer we een gebod gehoorzamen, neemt onze capaciteit om te gehoorzamen toe.

Zuster Dalton: De wereld zegt: 'Je moet alles uitproberen. Nu ben je nog jong en kun je experimenteren.' Wat er gebeurt wanneer je die boodschap volgt, is als een fuik die een brede opening heeft maar aan het eind uitermate smal is. Je keuzevrijheid wordt door die keuzes beperkt. Experimenteren kan tot verslaving leiden. Een moment van opwinding kan tot een ongewenste zwangerschap of tot veranderingen in je

geplande levensloop leiden. Maar als je een nauwgezet pad volgt — de fuik omkeert — en de normen van de Heer gehoorzaamt, gaat de wereld steeds meer voor je open naarmate je de geboden naleeft. Je bent dan niet verstrikt in je verkeerde keuzes, maar vrij om het soort leven te leiden dat je gelukkig maakt.

Broeder Beck: De samenleving heeft behoefte aan jonge mensen

die de waarde van deze zegeningen inzien en weten hoe ze ervoor in aanmerking komen. Velen onder je vrienden en leeftijdgenoten zoeken naar een alternatief voor de wegen van de wereld en verlangen naar ware beginselen waarop ze hun leven kunnen bouwen. Ze hebben alleen jouw voorbeeld en getuigenis nodig.

Wilt u nog iets anders meegeven aan de jongeren?

Zuster Dalton: De boodschap die ik aan de jeugd wil meegeven is dat bekering niet verkeerd is, maar een zegen. De Heiland voorzag ons van de mogelijkheid om ons te bekeren. Wacht daar niet mee. We kunnen veranderen en daardoor zijn we in staat om de normen na te leven. Eén deugdzaam jongeman of jongevrouw die door de Geest geleid wordt, kan de wereld veranderen. Jij kunt die ene zijn.

Broeder Beck: Wij hebben jullie lief en verheugen ons in jullie goedheid. Het is prachtig en inspirerend voor ons om jullie getrouwheid te zien. Als je je alleen voelt, bedenk dan dat er over de hele wereld duizenden jongeren zijn zoals jij die vastbesloten zijn om zich aan de normen van de Heer te houden. Bedenk ook dat de Heilige Geest je voortdurende metgezel kan zijn. Leef zo dat je Hem bij je kunt hebben, geef gehoor aan zijn ingevingen en laat Hij je troosten wanneer je dat nodig hebt. Je hemelse Vader heeft je lief en vertrouwt je. Hij heeft grote dingen voor je in petto. ■

NOTEN

1. *Voor de kracht van de jeugd* (2011), p. II.
2. Zie Thomas S. Monson, 'Durf alleen te staan', *Liahona*, november 2011, p. 60.

HOE KAN IK AAN MIJN VRIENDEN EN VRIENDINNEN UITLEGGEN WAAROM ONZE NORMEN NIET BEPERKEND ZIJN?

Je kunt de analogie van de fuik gebruiken die zuster Dalton aanhaalt. Dingen uitproberen die de wereld ons voorhoudt, versmalt je toekomst vanwege de negatieve gevolgen. We keren de fuik om, waarbij we ons aan normen en geboden houden en waardoor vele mogelijkheden nu en in de toekomst voor ons opengaan.

Normen helpen ons:

- Het gezelschap van de Heilige Geest te hebben, vooral bij het maken van belangrijke keuzes.
- Geluk en vrijheid in plaats van de gevolgen van verslaving of zonde te ervaren.
- Tempelzegeningen en het eeuwige leven waardig te zijn, hetgeen ons uiteindelijke doel is.

Mijn moeders VOORBEELD

Erin Barker

Ik smiet het bord in de vaatwasser en huilde van frustratie.

'Erin, ga jij maar naar dat zwemfeestje', zei mijn vader. 'Ga er even tussenuit.'

'Daar gaat het niet om!' schreeuwde ik terwijl ik de kamer uit stormde.

Mijn uitbarsting had niets met Adrianes zwemfeestje te maken. Mijn moeder en mijn jongste zusje, Abby, hadden allebei een longontsteking. Mijn vader en ik hadden de afgelopen week voor ze gezorgd en geprobeerd het huishouden draaiende te houden. Dat betekende eten koken, schoonmaken, boodschappen doen, de was doen en mijn andere twee zusjes overal heenbrengen en ophalen.

Al die zaken drukten de zorgen en angsten die aan me vraten naar de achtergrond. Ik maakte me zorgen over mijn moeder en zusje en was zenuwachtig dat ik binnenkort zou gaan studeren. Ik hield mezelf dus maar bezig en probeerde mijn angsten te negeren. Ik had zelfs overwogen om Adrianes feestje over te slaan, maar ik was moe en de gedachte aan een avondje zonder zorgen met vrienden aan het water werd me net

teveel. Ik ontplofte en botvierde mijn frustratie op mijn vader.

Ik huilde een poosje op mijn slaapkamer. Toen ging ik met een schuldgevoel naar boven om te zien of mijn moeder of Abby nog iets nodig hadden. Ik trof mijn moeder aan die mijn koortsige zusje net medicatie gaf. Mijn moeder kon nauwelijks ademhalen en was al dagen aan bed gekluisterd. Mijn vader en ik maanden haar aan om terug naar bed te gaan. We vertelden haar dat wij voor Abby konden zorgen. Maar ze wilde niet luisteren.

'Het gaat wel. Gaan jullie beiden nu maar slapen', zei ze. 'Abby heeft me nodig.'

Ik probeerde niet te huilen toen ik mijn moeder mijn zusje van tien zag troosten. Ze nam haar temperatuur op, hielp haar in bed en kroop er toen zelf bij en hield haar bibberende lichaam vast. Abby stopte met kreunen en kalmeerde onder de hoede van mijn moeder.

Mijn moeder was zieker dan ze ooit was geweest. Ze moest uiteindelijk meerdere dagen naar het ziekenhuis vanwege de longontsteking. Toch vergat ze zichzelf te midden van haar beproeving. Ze klaagde niet over haar eigen ziekte, maar vond een manier om haar dochters pijn te verzachten.

Ik had die avond de martelaar willen uithangen door thuis te blijven om te helpen. In plaats daarvan schaamde ik me voor mijn uitbarsting en stemde mijn moeders daden me nederig. Toen ik haar zo gadesloeg, wist ik dat ze alles zou doen om mijn zussen en mij te helpen.

Ik voelde haar liefde die avond en wilde haar voorbeeld volgen. Ik nam me voor degenen die ik liefheb te tonen dat ik er ben wanneer ze me nodig hebben, welk persoonlijk offer ik daarvoor ook moet brengen. ■

Ouderling *Quentin L. Cook* van het *Quorum der Twaalf Apostelen* doet enkele uitspraken over dit onderwerp.

Vrouwen zijn belangrijk in de kerk!

Vrouwen zijn dochters van onze hemelse Vader, die van hen houdt.

God heeft de vrouw gezegend met goddelijke kwaliteiten zoals kracht, deugd en liefde.

Echtgenotes zijn gelijkwaardig aan echtgenoten. Man en vrouw werken zij aan zij om de noden van het gezin te vervullen.

De vrouwen in de kerk van nu zijn sterk en getrouw.

Wat we bereiken in de kerk is goeddeels te danken aan het onzelfzuchtige dienstbetoon van vrouwen.

Mormoonse vrouwen zijn ongelooflijk!

Uit: 'Mormoonse vrouwen zijn ongelooflijk!' Liahona, mei 2011, pp. 18–21.

ILLUSTRATE DAN BIJUR

Gebeden, bedankbriefjes en **natuurrampen**

Marissa Widdison

Kerkelijke tijdschriften

Hoewel deze twee meisjes verschillende talen spreken en op meer dan negenduizend kilometer afstand van elkaar vandaan wonen, hebben ze iets bijzonders met elkaar gemeen: beiden vonden ze manieren om positief te blijven nadat hun woonplaats door een natuurramp was geteisterd. Kijk eens naar de ware verhalen van Honoka O. uit Japan en Maggie W. uit Missouri (VS). Wat hielp hen om in droevige en bange tijden trouw en optimistisch te blijven?

Honoka

Mijn naam is Honoka en ik woon in het district Chiba (Japan). Ik hou van spelen, touwtjespringen en tekenen. Ik wil later graag illustrator worden.

Maggie

Hallo! Ik ben Maggie uit Joplin (Missouri, VS). Op een avond zag mijn moeder stormwaarschuwingen op het nieuws en gingen we allemaal naar de kelderverdieping. De loeiende wind maakte me bang. Ik maakte me ook zorgen over mijn vrienden en vriendinnen en onze dieren. Na de storm was ik dankbaar dat ons gezin veilig was en dat ons huis niet veel schade had.

Honoka

Mijn lievelingsverhaal in de Schriften is de droom van Lehi (zie 1 Nephi 8).

Ik vind het jeugdwerk heel belangrijk omdat ik veel over God en Jezus kan leren. Ik vind de avondmaalsdienst

fijn, omdat ik mij weer rein voel worden wanneer ik van het avondmaal neem, en dat maakt me erg blij.

Ik was op school toen er een grote aardbeving plaatsvond. Mijn eerste gedachten waren: Dit is eng! En: Ik vraag me af of mijn familie

oké is. Ik bad in mijn hart dat ze veilig zouden zijn en dat het leven van mensen zou worden gespaard. Later kwam ik er achter dat niemand van mijn vrienden en vriendinnen gewond was geraakt. Ik voelde in die periode dat God ons had beschermd. Ik weet dat God en Jezus leven.

Maggie

Veel andere huizen en bedrijven waren wel vernield door de tornado

die door de stad raasde. Ik voelde mee met de mensen die dierbaren hadden verloren. Mijn ouders en oudere broer en zus besloten

onze stad te helpen opruimen. Ik moest toen

denken aan de Schrifttekst: 'Wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, [zijt] gij louter in dienst van uw God' (Mosiah 2:17).

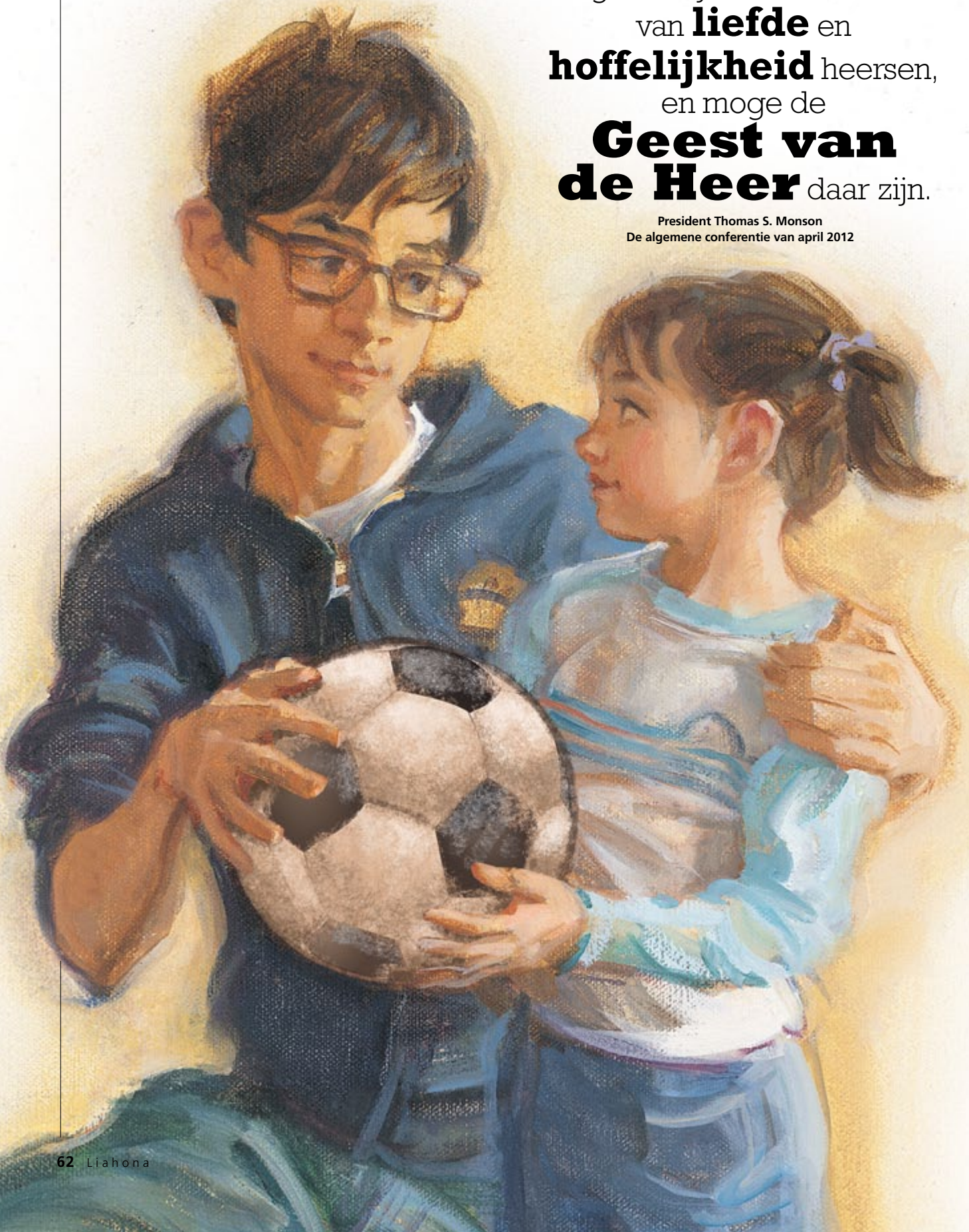
Ik wilde ook helpen opruimen, maar mijn moeder zei dat het voor een kind niet veilig was. Toen voelde ik dat de Heilige Geest me een geweldig idee ingaf om mensen op te vrolijken. Ik maakte twintig bedankbriefjes voor de vrijwilligers. Ik besteedde veel tijd aan elke kaart zodat de mensen de Geest konden voelen en weten dat ze erg belangrijk waren voor onze stad.

Ik heb geleerd dat je altijd andere manieren kunt vinden om te helpen als je bepaalde dingen niet kunt doen. Onze hemelse Vader zal je zegenen als je Hem en je medemensen dient.

Moge er bij u thuis een sfeer
van **liefde** en
hoffelijkheid heersen,
en moge de
**Geest van
de Heer** daar zijn.

President Thomas S. Monson
De algemene conferentie van april 2012

Ons prikbord

Lucas L. (9), Argentinië

GELOOF IN GOD ONTWIKKELEN

Het boekje *Geloof in God* heeft me geholpen de geboden van onze hemelse Vader beter te onderhouden. Ik moedig alle kinderen aan het boekje te gebruiken en hun talenten te ontwikkelen door in de kerk te dienen. Ik stelde een doel en speelde op de viool in een duet met mijn broer in de kerk. Ik heb een broer die op zending is — hij is een groot voorbeeld voor mij, net als alle andere leden van ons gezin!

Charlotte de B. (10), Frankrijk

Rebeca B. (4), uit Brazilië, gaat heel graag naar de kerk. Ze wil elke week op de gezinsavond altijd 'Ik ben een kind van God' en 'Ons gezin kan eeuwig zijn' zingen en kent alle woorden. Toen ze nog maar drie jaar en een paar maanden was, kende ze de eerste drie geloofsartikelen al uit het hoofd. Ze zegt altijd dat zondag de dag des Heren is en ze is een zegen voor haar familie.

Jay R. (5), uit Indonesië, houdt heel veel van zijn familie. Zijn ouders hebben hem geleerd om anderen lief te hebben. Hij heeft veel vrienden en deelt graag met hen. Hij houdt van Gods scheppingen, zoals planten en dieren. Hij houdt heel erg van insecten en ook van spinnen, omdat die hun eigen web maken. Hij is dankbaar voor alle dingen die de Heer voor hem heeft geschapen.

Timothy K. (3), Oekraïne

Je kunt je tekening, foto of verhaal voor Ons prikbord insturen op liahona.lds.org, e-mailen naar liahona@ldschurch.org (zet 'Our Page' in de onderwerpregel), of via de post sturen naar:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Elke inzending moet de volledige naam, de leeftijd en het geslacht van het kind bevatten (het kind moet in de leeftijd van drie tot en met elf jaar zijn), plus de naam van de ouders, wijk of gemeente, ring of district, en schriftelijke toestemming van de ouders (mag per e-mail) om de foto en de inzending van het kind te gebruiken. Inzendingen worden zo nodig ingekort of duidelijker geformuleerd.

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkthema van deze maand te leren.

Ik kies ervoor om **mijn leven te vullen** met dingen die **de Geest uitnodigen**

We kunnen in de Bijbel een geweldig verhaal lezen over Sadrak, Mesak en Abednego. Koning Nebukadnessar wierp deze drie vrienden in een brandende vuuroven omdat ze weigerden een gouden beeld te aanbidden dat hij had gemaakt. De drie Israëlieten vertelden de koning dat ze alleen God zouden aanbidden. Omdat de jongemannen trouw waren, bevrijdde God hen uit de vuuroven en spaarde hun leven. (Zie Daniël 3.) Dit verhaal gaat over vertrouwen in God en trouw en moedig zijn. Het gaat ook over goede vrienden die elkaar het goede helpen kiezen.

Sadrak, Mesak en Abednego kozen er samen voor zich aan hun belofte te houden om alleen God te aanbidden. Ze kozen ervoor om geloof te hebben dat God hen zou redden. Ze kozen ervoor om de koning niet te vrezen maar op God te vertrouwen. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Allemaal hebben we oprechte vrienden nodig die van ons houden, naar ons luisteren, ons de weg wijzen, en getuigen van de waarheid.'

('Oprechte vrienden', *Liahona*, juli 2002, p. 32.)

Onthoud dat goede vrienden veel voor je kunnen betekenen door je het goede te helpen kiezen. Zoek vrienden zoals Sadrak, Mesak en Abednego, en wees zelf een vriend zoals zij dat waren! ■

Lied en Schrifttekst

- 'Ik wil graag als Jezus worden', Kinderliedjes, p. 40.
- Geloofsartikelen 1:13

Jij alleen

Hier zijn enkele ideeën om een goede vriend of vriendin te zijn.

- Schrijf aan het einde van de week in je dagboek wat je hebt gedaan om een goede vriend of vriendin voor iemand te zijn.
- Denk aan manieren waarop je je liefde voor je vrienden en vriendinnen kunt tonen.
- Schrijf op hoe jij en je vrienden en vriendinnen jullie geloof in God kunnen versterken.
- Vertel een ouder of jeugdwerkleidster wat je doet om een goede vriend of vriendin te zijn.

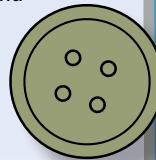
Je hielp een meisje dat zich op het schoolplein had bezeerd. Ga één vakje vooruit.

Je liet een nieuwe leerling in de klas naast je zitten. Ga één vakje vooruit.

KGW-spel: Vriendschap

Speel dit spel om te leren hoe je zoal een goede vriend of vriendin kunt zijn. Je hebt een boon of knoop nodig voor iedere speler en drie kleine papiertjes met daarop '1', '2' of '3' geschreven. Doe de papiertjes in een zakje of envelop.

De spelers pakken om de beurt een papiertje en verplaatsen hun boon of knoop het genoemde aantal vakjes vooruit. Lees wat in het vakje staat en volg de instructies op. Het spel is pas uit wanneer iedereen het einde als goede vriend(in) heeft gehaald!

Een meisje liet haar broodtrommel vallen, maar je hielp haar die niet oprapen. Ga één vakje terug.

Je deelde je lunch met een jongen die niets bij zich had. Ga één vakje vooruit.

Je liet iemand meespelen in de pauze. Ga één vakje vooruit.

Jullie gingen als gezin bij nieuwe burens op bezoek. Ga één vakje vooruit.

Je negeerde een kind dat in het jeugdwerk op bezoek was. Ga één vakje terug.

EINDE

Je hielp je broertje met zijn taken. Ga één vakje vooruit.

Je lachte een jongen uit die er anders uitziet. Ga één vakje terug.

Je vertelde een vriendin over het evangelie. Ga één vakje vooruit.

Je moedigde anderen aan om goede keuzes te maken. Ga één vakje vooruit.

Je plaagde je vriendin en kwetste haar gevoelens. Ga één vakje terug.

Anderen leren dienen

Heidi S. Swinton

Thomas Spencer Monson werd naar zijn grootvader Thomas Condie genoemd. De jonge Tommy leerde veel van zijn opa, die maar een paar huizen verderop woonde. Hij leerde vooral hoe hij anderen moest dienen.

Op zekere dag, Tommy was toen een jaar of acht, zat hij met zijn opa op de schommelbank op de veranda. Een oudere man uit Engeland woonde ook in die straat. Hij heette eigenlijk Robert Dicks, maar de meeste mensen uit de buurt noemden hem gewoon 'ouwe Bob'. Hij was een arme weduwnaar.

Ouwe Bob kwam aanlopen en ging bij Tommy en zijn opa op de schommelbank zitten. Hij zei dat het huisje van steenklei waarin hij woonde, gesloopt zou worden. Hij had geen familie, geen geld en kon nergens naar toe.

Tommy vroeg zich af hoe zijn grootvader op het trieste verhaal zou reageren. Zijn opa stak zijn hand in zijn zak en haalde een kleine leren

portemonnee tevoorschijn. Hij pakte er een sleutel uit en legde die in de hand van ouwe Bob. 'Meneer Dicks,' zei hij liefdevol, 'u mag uw spullen in mijn lege huis hiernaast zetten. Het kost u geen cent en u mag er net zo lang blijven als u wilt. En weet dat niemand u er ooit weer uit zal zetten.' Er kwamen tranen in ouwe Bobs ogen.

Tommy's moeder leerde hem ook hoe hij anderen moest liefhebben en dienen. Elke zondag voordat de familie Monson ging eten, maakte Tommy's moeder een bord met roastbeef, aardappels en jus voor ouwe Bob klaar. Soms deed Tommy's moeder er nog een stuk van haar befaamde taart bij, met laagjes roze, witte en groene cake en daarop een laagje chocoladeglazuur. Tommy moest het eten dan naar ouwe Bob brengen.

Tommy snapte eerst maar niet waarom hij niet eerst

WOORDEN VAN PRESIDENT MONSON

'Ik geloof dat je liefde toont door hoe je leeft, hoe je dient en hoe je anderen tot zegen bent. Wanneer we anderen dienen, laten we ze zien dat we ze liefhebben. We laten dan ook aan Jezus Christus zien dat we Hem liefhebben.' (Zie 'Van vriend tot vriend', *De Ster*, november 1997.)

zelf kon eten en daarna het bord brengen. Maar hij klaagde nooit. Hij rende altijd vlug naar het huis van ouwe Bob, het volle bord in evenwicht houdend. Daarna wachtte hij ongedurig terwijl ouwe Bob langzaam naar de deur sjokte.

De twee ruilden dan van bord — Bobs schone bord van de zondag daarvoor en Tommy's volle bord met eten. Bob bood hem vervolgens een dubbeltje aan voor de gedane moeite.

Tommy's antwoord was altijd hetzelfde: 'Ik kan het geld niet aannemen. Mijn moeder zou me levend villen.'

Dan gaf de oude heer een klopje op Tommy's blonde haar en zei: 'Jongen, je hebt een geweldige moeder. Bedank haar maar voor me.' Wanneer Tommy het compliment van ouwe Bob aan zijn moeder overbracht, glinsterden haar ogen van tranen.

Naast liefdevol betonen, onzelfzuchtig aan anderen geven, anderen voorop stellen en een goede vriend en goede naaste zijn, waren belangrijk bij de familie Monson thuis. Die dingen zijn het leven van president Monson gaan kenmerken. ■

WAARIN LIJK JE OP PRESIDENT MONSON?

Wat heb je met de profeet gemeen? Hieronder staan dingen die president Monson beschrijven toen hij jong was. Zet een kruisje in de vakjes die ook voor jou gelden.

☐ Hij had een oudere zus.	☐ Hij hield van ijs dat ze zelf thuis maakten.
☐ Hij was het tweede kind in het gezin.	☐ Hij had een bibliotheekpas.
☐ Hij werd op een zondag geboren.	☐ Hij speelde graag met zijn neefjes en nichtjes.
☐ Hij was de oudste jongen in het gezin.	☐ Hij was graag bij zijn opa.
☐ Hij had een bijnaam (zie onder).	☐ Hij woonde vlak bij het spoor.
☐ Hij had vijf broers en zussen.	☐ Hij deed boodschappen voor zijn moeder.
☐ Zijn vader maakte vaak ontbijt voor hem klaar.	☐ Hij liet zich op achtjarige leeftijd dopen.
☐ Hij kreeg op jonge leeftijd een getuigenis van het evangelie.	☐ Hij viste graag.

NAMEN EN BIJNAMEN

Zoek de naam of bijnaam van president Monson die in iedere genoemde situatie werd of wordt gebruikt.

SITUATIE	NAAM OF BIJNAAM
1. Zo noemden mensen hem in de kerk en op school toen hij nog jong was.	a. Pa
2. Zo noemen leden van de kerk hem tegenwoordig.	b. Nerveuze Willy
3. Zo noemen zijn kleinkinderen hem.	c. Tom of Tommy
4. Zo noemen zijn kinderen hem.	d. Thomas Spencer Monson
5. Een bijnaam die zijn moeder hem gaf omdat hij liever met iets bezig was dan ging rusten.	e. President Monson
6. Zijn volledige naam, die gebruikt werd toen hij zich liet dopen.	f. Opa

Heb jij ook een bijnaam die iets bijzonders over je zegt?

Antwoorden: 1. c; 2. e; 3. f; 4. a; 5. b; 6. d.

Bij Leute THUIS

Adam C. Olson

Kerkelijke tijdschriften

Elke avond komt de familie van Leute in hun traditionele Samoaanse *fale*, een ovaalvormige hut op palen, bij elkaar. De hut is ongeveer vier en een halve meter lang en drie meter breed en heeft geen muren. hoewel ze soms lakens ophangen voor privacy.

De tienjarige Leute en haar familieleden zitten in een kring op de vloer en lezen samen in de Schriften. Ze zingen lofzangen en bespreken gezinsaangelegenheden voordat ze gaan slapen.

De tijd die ze elke avond samen doorbrengen noemen ze *sā*, wat 'heilig' betekent. Het is een tijd die de meeste gezinnen in Samoa met elkaar doorbrengen.

Profeten leren ons dat onze woning heilig dient te zijn zoals de tempel. Het maakt niet uit wat voor huis we hebben, er zijn dingen die we kunnen doen om de Heilige Geest bij ons thuis uit te nodigen en er een fraaie, fijne plek van vrede en onderricht van te maken. ■

Als ze haar bedmat heeft uitgerold en haar muskietennet heeft opgehangen, doet Leute haar persoonlijk gebed.

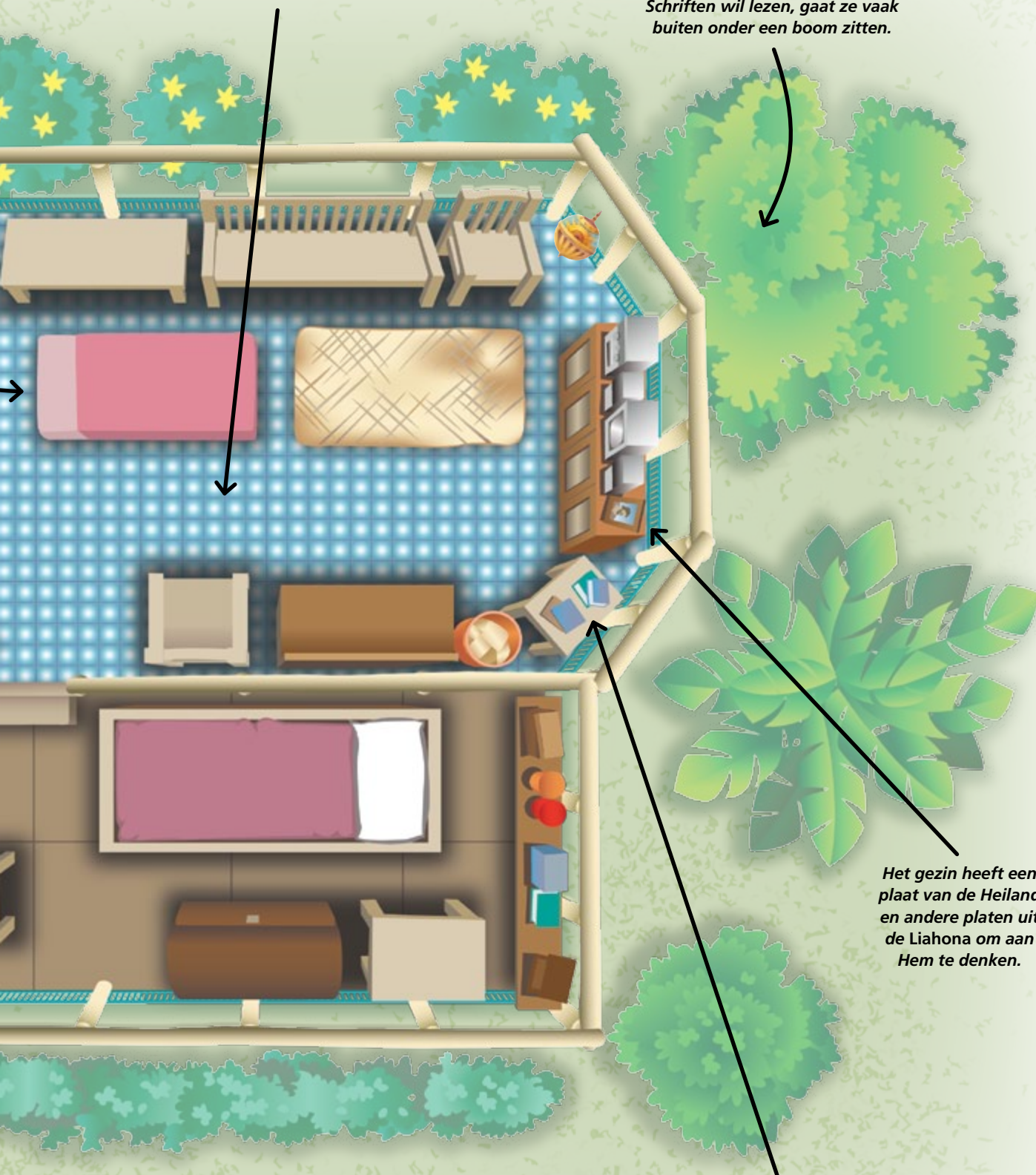
Het gezin komt voor de gezinsavond vaak bijeen in de fale van Leutes grootouders.

ILLUSTRATIE STEVEN KEELE; FOTO ADAM C. OLSON

Het gezin komt bijna iedere avond in hun fale bijeen voor gezinsgebed, Schriftstudie en gezinsdiscussies.

Wanneer Leute alleen in de Schriften wil lezen, gaat ze vaak buiten onder een boom zitten.

Maaltijden zijn een belangrijke tijd voor het gezin. Het gezin kookt op een open vuur of gebruikt hete stenen in een vloeroven die ze een umu kuka noemen.

Het gezin heeft een plaat van de Heiland en andere platen uit de Liahona om aan Hem te denken.

Het gezin bewaart de Schriften, lesboeken en exemplaren van de Liahona op een tafel.

Onze hemelse Vader dienen

Jane McBride Choate

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

5.

Toen Erin huilde, gaf Kevin haar een teddybeer.

6.

Ik weet dat onze hemelse Vader blij is dat je Hem vandaag zo goed gediend hebt.

Maar ik ben niet mee naar de tempel gegaan.

7.

Dat is zo, maar je hebt je broer en zus geholpen zich klaar te maken. En je helpt mij om voor Erin te zorgen.

8.

Wanneer je andere mensen helpt, dien je je hemelse Vader.

Dienen met plezier

Kijk goed en je ziet dat niet alle plaatjes hetzelfde zijn. Kun je de twee plaatjes vinden die wel gelijk zijn?

Doe je plicht

President Thomas S. Monson leert ons dat onze plicht doen belangrijk is. Zie je de vijf verschillen tussen deze twee plaatjes? Welk kind heeft haar plicht gedaan?

Nieuwe gebiedsleiders geroepen

Het Eerste Presidium heeft de volgende veranderingen in de gebiedspresidiums bekendgemaakt die per 1 augustus 2012 van kracht worden. Alle leden van de gebiedspresidiums zijn lid van het Eerste of Tweede Quorum der Zeventig. ■

Presidium der Zeventig

Ronald A. Rasband
Assisteert in alle gebieden

Walter F. González
1. Noord-Amerika-Zuidoost

L. Whitney Clayton
2. Utah-Noord (VS)
3. Salt Lake City (Utah, VS)
4. Utah-Zuid (VS)

Donald L. Hallstrom
5. Noord-Amerika-Noordoost

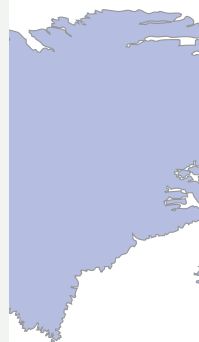
Tad R. Callister
6. Noord-Amerika-Zuidwest

Richard J. Maynes
7. Noord-Amerika-Noordwest
8. Noord-Amerika-West

Craig C. Christensen
9. Idaho (VS)
10. Noord-Amerika-Midden

11. Mexico

Benjamin De Hoyos
Eerste raadgever

Daniel L. Johnson
President

José L. Alonso
Tweede raadgever

12. Midden-Amerika

Carlos H. Amado
Eerste raadgever

James B. Martino
President

Robert C. Gay
Tweede raadgever

13. Caribisch gebied

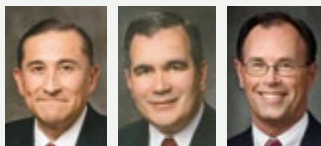

J. Devn Comish
Eerste raadgever

Wilford W. Andersen
President

Claudio D. Zivic
Tweede raadgever

14. Zuid-Amerika-Noordwest

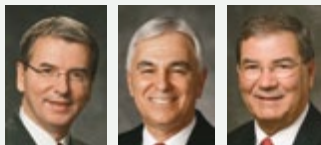

Juan A. Uceda
Eerste raadgever

Rafael E. Pino
President

W. Christopher Waddell
Tweede raadgever

15. Brazilië

Carlos A. Godoy
Eerste raadgever

Claudio R. M. Costa
President

Jairo Mazzagardi
Tweede raadgever

16. Zuid-Amerika-Zuid

Jorge F. Zeballos
Eerste raadgever

Mervyn B. Arnold
President

Francisco J. Viñas
Tweede raadgever

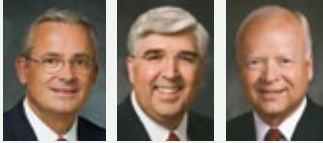
17. Midden-Oosten/Afrika-Noord

Bruce D. Porter

Bruce A. Carlson
Bestuurd vanuit de hoofdzetel van de kerk

18. Europa

Patrick Kearon
Eerste raadgever

José A. Teixeira
President

Kent F. Richards
Tweede raadgever

19. Europa-Oost

Randall K. Bennett
Eerste raadgever

Larry R. Lawrence
President

Per G. Malm
Tweede raadgever

20. Azië

Gerrit W. Gong
Eerste raadgever

Kent D. Watson
President

Larry Y. Wilson
Tweede raadgever

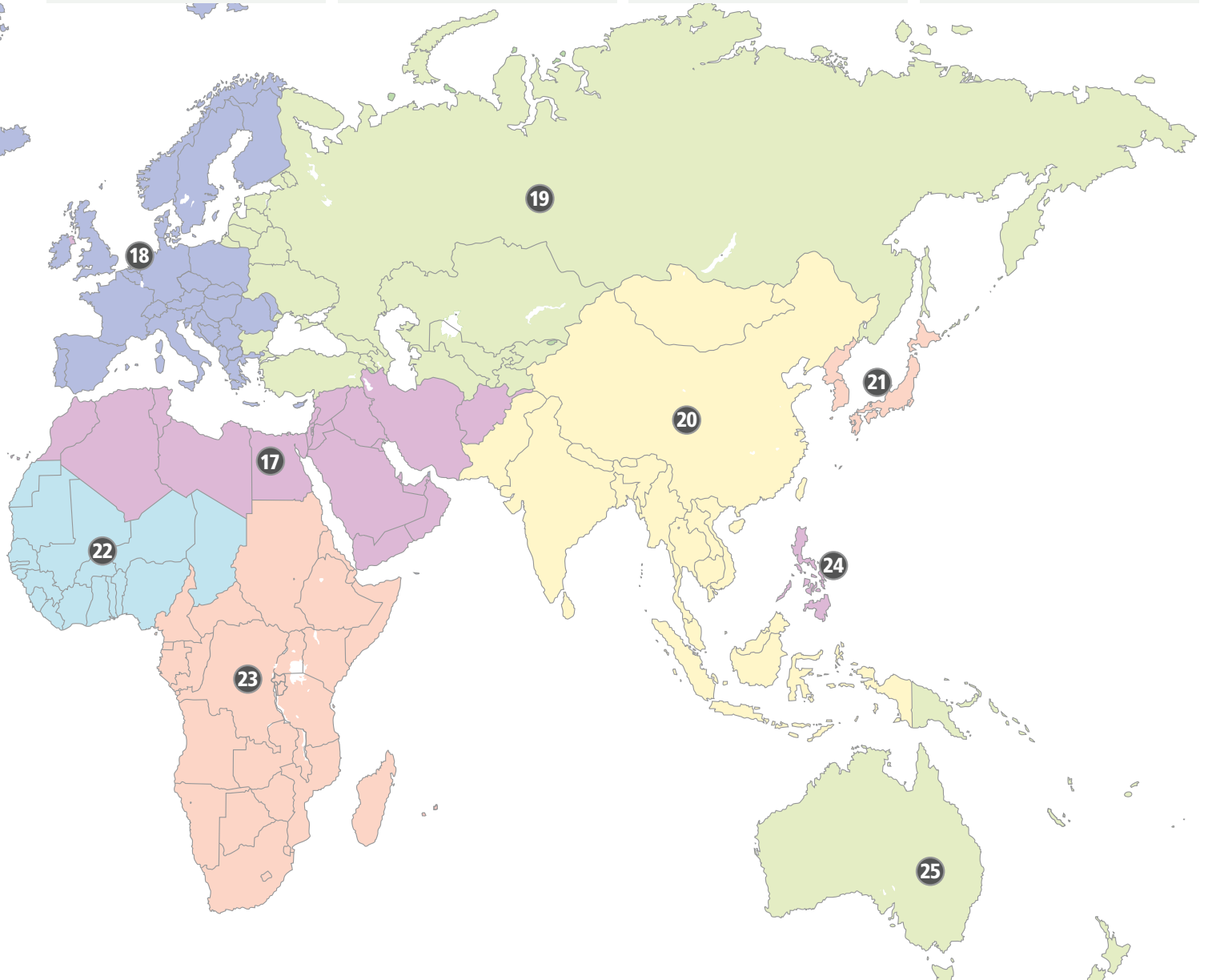
21. Azië-Noord

Kazuhiko Yamashita
Eerste raadgever

Michael T. Ringwood
President

Koichi Aoyagi
Tweede raadgever

22. Afrika-West

Joseph W. Sitati
Eerste raadgever

John B. Dickson
President

LeGrand R. Curtis jr.
Tweede raadgever

23. Afrika-Zuidoost

Ulisses Soares
Eerste raadgever

Dale G. Renlund
President

Carl B. Cook
Tweede raadgever

24. Filippijnen

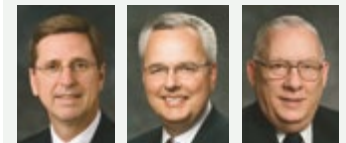

Brent H. Nielson
Eerste raadgever

Michael John U. Teh
President

Ian S. Ardern
Tweede raadgever

25. Oseanië

Kevin W. Pearson
Eerste raadgever

James J. Hamula
President

F. Michael Watson
Tweede raadgever

Liahona nu in vereenvoudigd Chinees

Chinees-sprekenden kunnen nu de *Liahona* in vereenvoudigd Chinees ontvangen.

Zes uitgaven van de *Liahona* — de twee conferentieuitgaven (mei en november) en vier vaste uitgaven (januari, april, juli en oktober) — worden elk jaar in vereenvoudigd Chinees gedrukt. De uitgaven van januari en april 2012 zijn alleen nog op het internet vrijgegeven; de uitgave van mei was de eerste die gedrukt werd.

Voor informatie over het verkrijgen van aparte uitgaven of het inschrijven voor een abonnement op het tijdschrift neemt u contact op met het distributiecentrum of gaat u naar store.lds.org.

Kerkelijke tijdschriften leggen nadruk op normen uit Voor de kracht van de jeugd

Aan het begin van deze maand komt er in de kerkelijke tijdschriften een reeks artikelen waarin nadruk gelegd wordt op de normen uit het boekje *Voor de kracht van de jeugd*. De reeks verschijnt vele maanden in de *New Era* en in de rubriek voor de jeugd van de *Liahona* (behalve in conferentieuitgaven). In ieder artikel wordt de focus op een andere norm gelegd. Een lid van het algemeen jongemannen- of jongevrouwenpresidium, of een lid van de Zeventig zal het artikel schrijven.

Chineessprekenden in verschillende delen van de wereld kunnen nu de *Liahona* in vereenvoudigd Chinees lezen.

In de *Liahona* en de *Ensign* zal steeds een artikel voor volwassenen van één pagina staan over hoe ouders hun kinderen die maand de norm kunnen bijbrengen. Als het onderwerp in *Voor de kracht van de jeugd* overeenkomt met het onderwerp in Mijn evangeliënormen voor het jeugdwerk, zal er ook een artikel voor kinderen in de *Liahona* en de *Friend* staan.

FamilySearch-indexeringsapplicatie verkrijgbaar

Gebruikers van de iPhone en iPad kunnen nu door de FamilySearch-indexeringsapplicatie waardevolle genealogische

gegevens uit de hele wereld op mobiele apparaten opslaan en doorsturen.

De applicatie, die rond dezelfde tijd als de volkstelling van 1940 in de Verenigde Staten voor indexeren is vrijgegeven, kan van de Apple App Store (iOS-apparaten) of Google Play (Android-versie) worden gedownload.

Door de applicatie, die in het Engels en Spaans verkrijgbaar is, kunnen gebruikers fragmenten van beelden — een naam, een plaats of andere informatie — van met de hand geschreven geschiedkundige documenten bekijken zoals geboorteaktes, huwelijksaktes of volkstellingen. Iemand kan overschrijven (indexeren) wat hij of zij ziet, waarna het FamilySearch-indexeringssysteem de informatie aan de verzameling gratis genealogische gegevens toevoegt die te vinden zijn op familysearch.org. ■

Door de nieuwe FamilySearch-indexeringsapplicatie kunnen meer mensen op grote of kleine schaal bijdragen aan familiehistorisch onderzoek.

OPMERKING

Hij blijft zijn geheimen openbaren

Toen ik zo'n dertien jaar was, woonde ik bij mijn oma. Op een dag zag ik enkele tijdschriften liggen. Ik begon ze te lezen. Er stonden verhalen van mensen uit de hele wereld in, waarin werd verteld over wonderen die ze hadden gezien. De tijdschriften waren uitgaven van de *Liahona*. Mijn tante, die lid van de kerk was, had ze bij mijn oma thuis achtergelaten.

Ik werd geboeid door de verhalen en iets bijzonders zei mij dat ze waar waren. Ik werd een jaar later gedoopt en heb sindsdien zelf een abonnement. Het tijdschrift is een zegen en leidraad voor mij geweest. Het is voor mij een bewijs dat God van ons houdt en zijn geheimen nog steeds aan zijn knechten, de profeten, openbaart (zie Amos 3:7).

Lucilino Mendonça (Kaapverdië)

Stoffelijke en geestelijke hulp

Ik lees graag in het tijdschrift de *Liahona* — het is een stoffelijke en geestelijke hulp voor mij. Mijn geloof wordt er sterker door, mijn vaardigheden en talenten vermeederen, en mijn verstand en gedachten worden gelouterd door de opbouwende raad van leden van de kerk en onze hedendaagse profeten.

Derek Balolong (Filipijnen)

Stuur reacties en suggesties naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden. ■

IDEEËN VOOR DE GEZINSVOND

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Enkele voorbeelden:

'Natuurrampen — We hoeven niet bang te zijn', pagina 30: Lees van tevoren het artikel en bedenk met een gebed in het hart wat uw gezin kan doen om zich beter op natuurrampen in de omgeving voor te bereiden. Gebruik dan de gezinsavond om uw plan uit te voeren, zoals ouderling Ellis voorstelt. U kunt noodpakketten samenstellen, uw voedselvoorraad aanvullen of bespreken hoe u zich geestelijk kunt voorbereiden. Leg nadruk op de geruststellende boodschap van ouderling Ellis dat 'wanneer we zijn voorbereid, [we] elke storm [kunnen] doorstaan.'

'Het geloof behouden in een verwarde wereld', pagina 42: U kunt de ervaring in de klas van bisschop Caussé vertellen die aan het begin van het artikel staat. Vraag de gezinsleden wat zij in die situatie hadden gedaan. U kunt opnieuw

kijken naar de beginselen die bisschop Caussé naleeft om standvastig zijn getuigenis te behouden.

'Hoe weet ik wanneer ik vergeving heb ontvangen?' pagina 48: Vraag de gezinsleden aan het begin: 'Hoe kun je weten wanneer je vergeving hebt ontvangen als je je bekeerd hebt?' U kunt dan het antwoord van ouderling Callister lezen in de op één na laatste alinea van het artikel. Bespreek daarnaast eventueel nog andere gedeelten van het artikel met uw gezin.

'Anderen leren dienen', pagina 66: Lees het verhaal van president Monsons jeugd aan uw gezin voor. U kunt dan de volgende aansluitende activiteiten met jonge kinderen in het gezin doen. Sluit af met uw getuigenis dat Thomas S. Monson de hedendaagse profeet is. ■

De ideale gezinsavond

Ik had altijd al gedroomd dat ik een gezinsavond zou houden zoals ik die op kerkelijke afbeeldingen had gezien. Maar het mooie, jonge meisje dat mijn man en ik geadopteerd hadden, wilde niet meedoen. We beseften dat we dus het een en ander in de gezinsavond moesten aanpassen om haar erbij te betrekken.

Wat ben ik dankbaar voor de ideeën voor de gezinsavond in de *Liahona*. Nu wil onze dochter maar al te graag gezinsavond houden en zou ze willen dat we het elke dag hielden.

Een van onze lievelingslessen ging over hoe de Heilige Geest ons kan leiden. We vroegen onze dochter om naar haar kamer te gaan. We telden tot drie en lieten haar terug naar de woonkamer komen en naar een afbeelding van de Heiland zoeken. Als ze dichtbij was, zeiden we dat ze warm zat, en als ze ver weg was, zeiden we dat ze koud zat. Ze was erg enthousiast toen ze de afbeelding had gevonden. Het was geweldig om te zien dat ze begreep dat het belangrijk is om te gehoorzamen en de Geest te volgen, zodat ze dicht bij de Heiland kon zijn.

We hebben op het laatst Leer en Verbonden 11:12 gelezen. Doordat we ons 'vertrouwen in die Geest die ertoe beweegt goed te doen' hebben gesteld, is de gezinsavond ons tot zegen geweest. ■

Moema Lima Salles Broedel (Brazilië)

VRAGEN OVER ONZE KERK BEANTWOORDEN

Michael Otterson

Algemeen directeur van de afdeling public affairs van de kerk

Toen ik nog maar een paar dagen lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was, veranderde het onderwerp van een doodgewoon gesprek onder vrienden in mijn bekeringsverhaal.

Sommige waren erg geboeid. Andere kon het niets schelen. Een jonge vrouw van mijn leeftijd weigerde gewoonweg te aanvaarden of te geloven dat ik christen was.

Dat was de eerste keer dat ik mijn geloof moest uitleggen aan mensen die er anders tegenaan keken. Ik weet nog hoe uiterst gefrustreerd ik was toen ik probeerde tot iemand door te dringen die zo volkomen gesloten was dat ze zich voor geen enkele beredenering openstelde.

Naargelang de kerk groeit zal er steeds kritischer naar gekeken worden, net zoals bij iedere grote geloofsrichting. Daardoor komen er steeds meer persoonlijke of online gesprekken tot stand met familieleden, vrienden en kennissen van leden die van een ander geloof zijn.

Als de leden aandacht besteden aan enkele basisbeginselen, kunnen ze met meer zelfvertrouwen antwoord geven op vragen en opmerkingen.

Leef volgens uw godsdienst

Een van de grootste voordelen voor getrouwe leden van de kerk is dat ze worden aangemoedigd om 'volgens hun godsdienst te leven.' Als vrienden en kennissen zien dat we doen wat we zeggen, krijgen ze het gevoel dat onze godsdienstbeleving oprecht is.

Als het leven van een lid van de kerk overeenkomt met wat hij of zij predikt, moet de toon van zijn of haar gesprekken ook openhartig, oprecht en vriendelijk blijven, zelfs als mensen ongepaste vragen stellen of op cynische toon spreken. Als we beweren volgelingen van Jezus Christus te zijn, komen we het meest overtuigend over als onze daden met ons geloof overeenkomen. Als we ingaan op vragen of kritiek, moeten we soms sterk in onze schoenen staan. Soms hebben we een gevoel voor humor nodig.

Tijdens de openingsceremonie bij aanvang van het studiejaar 2007 op BYU-Hawaii heeft ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen het volgende gezegd: 'Als jullie de evangeliebeginselen naleven [in plaats van] ze gewoon te bestuderen, kun je, met de bijzondere kennis die je daarbij opdoet, je op je gemak voelen en ben je voorbereid om in elke situatie te vertellen over jouw getuigenis van de waarheid.'

Bepaal zelf de context van het gesprek

Als we reageren op vragen en opmerkingen over ons geloof, is het belangrijk dat we in het begin zelf al de context van het gesprek bepalen.

Het is misschien beter om eerst dertig seconden met iets fundamenteels te beginnen dan zomaar een reeks willekeurige vragen te beantwoorden. Dat kan heel eenvoudig door bijvoorbeeld uit te leggen dat we Jezus Christus als onze Verlosser beschouwen en dat we aanvaarden wat de Bijbel zegt over zijn geboorte, leven, bediening, kruisiging en opstanding. We geloven ook dat de christelijke wereld is afgeweken van de geloofspunten die Jezus onderwees zoals in de Bijbel vermeld, en dat de kerk die Hij opgericht had, hersteld moest worden.

Eenmaal fundamentele geloofsbeginselen van de kerk zijn uiteengezet, kunnen we hierop teruggrijpen als het gesprek over andere leerstellingen van het evangelie gaat.

Zet de puntjes op de 'i'

Als de leden naar een vraag luisteren, kunnen ze het achterliggende evangeliebeginsel vaststellen en hun antwoord tot de Heiland terugleiden.

Bijvoorbeeld: waarom sturen we

Als we vragen beantwoorden door een persoonlijke ervaring te vertellen is dat vaak doeltreffender dan het opdreunen van een van buiten geleerd antwoord.

zendelingen naar christelijke landen? Omdat de Heiland in zijn tijd boodschappers twee aan twee uitstuurde 'de gehele wereld in.' Dat doen wij nu dus ook. Waarom keuren we samenwonen vóór het huwelijk af? Omdat Jezus en zijn apostelen onderwezen over de heiligheid van het huwelijk en alles wat daarbij komt kijken.

We hoeven geen ingewikkelde, intellectuele, wereldse argumentatie te gebruiken als de beginselen die we proberen na te leven van de Zoon van God komen.

Over persoonlijke ervaringen vertellen

We hoeven op de vragen van onze vrienden geen van buiten geleerde antwoorden op te dreunen. Als we levensechte, persoonlijke ervaringen vertellen kan de Geest getuigen en tot het hart van de luisteraar doordringen.

Een van de grootste obstakels om over ons geloof te vertellen is dat we bang zijn dat we niet alle antwoorden hebben. Maar weinig mensen zijn gespecialiseerd op het gebied van hun eigen geschiedenis of leer. Uit onderzoek blijkt dat heiligen der laatste

HULPBRONNEN ONLINE

Er staan hulpbronnen van de kerk op het internet. De leden kunnen die laten zien aan wie vragen over de kerk hebben.

Mormon.org

Mormon.org/Jesus Christ

Mormonnewsroom.lds.org

LDS.org

Liahona.LDS.org

Wees uzelf wanneer u de vragen van vrienden beantwoordt. Immers, hoe u bent is vaak de aanleiding waarom ze u die vraag stelden.

dagen in vergelijking ontzettend veel van hun eigen geloof afweten.

Als iemand een vraag over de leer of geschiedenis van de kerk stelt waar we geen antwoord op weten, geeft het niet om te zeggen: 'Ik weet het niet.' Maar we kunnen allemaal door persoonlijke ervaringen te vertellen duidelijk maken hoe we tegenover ons geloof staan.

Als we vertellen over onze eigen ervaring met gebed of vasten of doeltreffend met onze gezinsleden communiceren, kan niemand daar tegenin gaan. We hebben het zelf meegemaakt, en niemand begrijpt het beter dan wij.

Let op wie je voor je hebt

Sommige mensen benaderen een lid niet met hun vragen omdat ze bang zijn dat ze dan een preek van een halfuur aan moeten horen. Als ze een doodgewone vraag stellen, voel dan aan of ze interesse hebben, zich op

hun gemak voelen en hoeveel ze zullen begrijpen. Als wie nieuwsgierig is al aan het begin merkt dat we dat aanvoelen, voelt die persoon zich rustiger.

Wees u ervan bewust dat alnaargehang de verschillen in achtergrond — religieus, werelds of anderszins — het gesprek telkens anders kan verlopen.

Vertellen wat we geloven

Leden van de kerk hebben ongekende mogelijkheden om op krachtige wijze komaf te maken met verkeerde opvattingen over wat we niet zijn en om het begrip van anderen te verruimen over wat we wél zijn en wat we geloven.

Naarmate mensen meer over de geloofspunten van de kerk leren, zullen ze duidelijker de verschillen zien, maar ook onverwachte punten van overeenkomst ontdekken wat tot betere banden kan leiden. ■

Nuttige tips

Ga van het beste uit

Het kan intimiderend overkomen als iemand doordringende vragen over ons geloof stelt. Maar meestal zijn mensen slechts nieuwsgierig. Wees niet defensief.

Luister goed

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd dat de gave van onderscheid het beste werkt als we luisteren. Om een vraag en de achterliggende bedoeling te kunnen begrijpen, dient u om verduidelijking te vragen. Wees bereid om net zoveel te luisteren als te praten.

Respecteer hun keuzevrijheid

Alle mensen hebben morele keuzevrijheid van God gekregen. We mogen dus uitnodigen en overtuigen — maar niet onder druk zetten of afdwingen.

Vermijd kerkjargon

Vermijd kerkelijke termen of jargon waar anderen niet mee bekend zijn, zoals 'wijk', 'gezinsavond' of 'woord van wijsheid'. Als u deze termen gebruikt, leg ze dan uit zonder dat men ernaar hoeft te vragen.

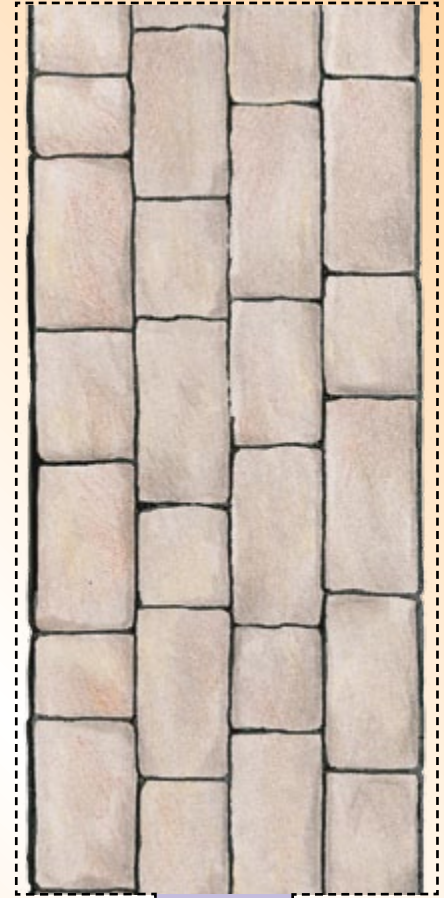
Gebruik de volledige naam van de kerk

Gebruik, indien mogelijk, minstens één keer de volledige naam van de kerk, liefst aan het begin van het gesprek. Er zit kracht in de naam van de kerk. Leg die dus uit. De naam zegt veel over wie wij zijn.

Dit jaar zullen er in veel nummers van de *Liahona* een paar figuren uit het Boek van Mormon staan. Knip ze uit en plak er een stuk hard karton, papieren zakje of een stokje tegenaan om ze te verstevigen voor gebruik. Bewaar elk setje in een envelop of zakje, inclusief het bijschrift dat aangeeft waar het verhaal bij de figuren in de Schriften is te vinden.

Samuël

Samuël de Lamaniet
Helaman 13–14, 16

'In ons dagelijks leven ontdekken we talloze kansen om het voorbeeld van de Heiland te volgen', zegt president Thomas S. Monson.

'Is ons hart afgestemd op zijn leringen, dan ontdekken we de onmiskenbare nabijheid van zijn goddelijke hulp. Het lijkt wel of we in dienst van de Heer zijn.'

President Monson is zelf een voorbeeld van iemand die in zijn dagelijks leven goddelijke hulp zoekt en gehoor geeft aan de oproep om te dienen. Zie 'Thomas S. Monson: zijn plicht vervullen', p. 14.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

